Eina kartą per mėnesį. | 1922 m. | III METAI.

Rugsėjo — Spalių mėn.

MEDICINA

LAIKRAŠTIS, PASKIRTAS MEDICINOS TEORIJOS IR PRAKTIKOS REIKALAMS.

Nr. 9—10.

TURINYS:

Dr. M. Nasvytis. Tuberkuliozo gydymas sulig Pondorf'u. 457
Dr. Iz. Kocinas. Vienos pusės kūno prakaitavimo atsitikimas. . . . 463
Dr. P. Kairiūkštis. Endokardilių diagnozos klasimtu (užbaiga) 465
Dr. J. Stasiūnas. Kvarco žibintu gydymo rezuultaai Karo Lig-ėje . . 471
Referatai. (Patologija, vid. ligos, chirurgija, urologija, rentgenologija, bakteriologija, akių ligos, odos ir venerinės ligos) 475
Naujai išrinktieji Medic. fak-to profesoriai:
Prof. Dzirne mokslo darbai 486
Prof. Boit'o mokslo darbai 487
Prof. J. Bagdonas. 489
Doc. Pr. Mažylis 490
Medžiaga 2 L. Gyd. Suvažiavimui:
1) Liet. Gyd Sąjungos įstatų sumanymas. 492
2) Pavyzd. gyd. draugijoms įstatų sumanymas 494
Iš Medic. draugijų gyvenimo:
1) Kauno Medic. Dr-jos 1922 m. X. 19 d. visuot. susirink. . 496
2) Kauno Gyd. S-gos įsikūrimas ir veikimas (dr. Iz. Kocino) 498
3) Kauno m. Gyd. Sąjungos įstatai 500
Medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo mobilizacijos įstatymas . 501
Sveikatos Dep-to 1919 — 1921 m. pajamos ir išlaidos 503
Bibliografija.
Nekrologai: 1) Dr. Antanas Biržiška, 2) Dr. Teodoras Mejerovičius . 504
Kronika 506
Priedas (Sveik. Dep-to ofic. leidinys): Lietuvos Gydytojų sąrašas . 1—19

LEIDŽIA: Gydytojų sekcija prie Lietuvių Mokslo Draugijos ir Kauno Medicinos Dr-ja.

Redakc. Komisijos vardu: **D-ras J. Staugaitis.**

Lėšos: K. M. D. Fondo medicinos raštams leisti.

:-: Redakcijos ir Administracijos adresas: KAUNO LIGONINĖ, KAUNE.

SKELBIMŲ KAINA: už eilutę arba jos vietą 20 centų.

PRENUMERATOS KAINA: metams 15 Litų, pusei m. 8 Litai.

Šio numerio kaina 3 Lit.

Odos skiepai
Original Ponndorf.

1. Senasis ir naujasai tuberkulinas yra tik dalys tuberkuliozo antigeno komplekso.
2. Tuo tarpu odos skiepai A (tuberkuliozui) ir B (maišytai infekcijai) apima visus specifinius antigenus bendrai; B yra dar įturtintas specifiniais maišytais antigenais.
3. Nepavojingas skiepymas visų sveikų antigenų į odą yra galimas vien tik Ponndorf'o odos metodos pagalba.
4. Efektas nuo senojo tuberkulino eina ūmai, odos skiepai patikrina ilgesnį veikimą nekenkiant.

D o z a v i m a s: vienas kapiliaras vienam skiepymui. Literatūra ir įvada d y k a i.

Sächsisches Serumwerk, Dresden.

Generalinis sandėlis Lietuvai:

E. P. Schneebachas

Kaunas, Mickevičiaus gatvė 3.

MEDICINA

laikraštis, paskirtas medicinos teorijos ir praktikos reikalams.

III metai | 1922 m. Rugsėjo—Spalių mėn. | Nr. 9—10

Iš Karo Ligoninės Kaune.

Tuberkuliozo gydymas sulig Pondorf'u.

D-ras M. Nasvytis (Kaune).

(Preliminaris pranešimas, laikytas Kauno Medicinos Dr-jos posėdyje 1922 m. rugsėjo 21 d.).

Prieš gydytojų akis dar ligi šiol visoje rimtumoje tebestovi tuberkuliozo gydymo problema. Neturtingą ligi šiol tuberkuliozo terapiją papildo, nors dalinai, P o n d o r f'o tuberkuliozo gydymo metodas.

Laikraštyje „Münchener Medicinische Woschenschrift" 1914 m. Nr.Nr. 14 ir 15 Skiepyjimo Instituto Direktorius Weimare P o n d o r f paskelbė savo metodą tuberkuliozui gydyti. P o n d o r f'o manymu, bendrai visiems priimtinos ir visą paaiškinančios imuniteto teorijos ligi šiol dar nesama. Pagrindan savo teorijos tuberkuliozo gydymui P o n d o r f deda odos atsparumą tuberkuliozui. Oda labai tankiai susiduria su tuberkuliozo bacilomis; tuo atžvilgiu turėtų būti labai tankiai lupus'o atsitikimų, ko anaiptol mes paprastai nematome. Žinoma, jog tuberkuliozo bacilos labai tankiai patenka į organizmo vidų, bet organizmas vis delto netankiai apserga tuberkuliozu nuo patekusių tuberkuliozo bacilų. Suprantama, jog patekusios ant odos paviršio tuberkuliozo bacilos yra sunaikinamos odos atsparumu. Oda, be abejonės, daug tankiau susiduria su tuberkuliozo bacilomis, negu vidaus organai. Jauname amžiuje pas vaikus tuberkuliozo bacilos taipgi tankiai patenka ant odos paviršiaus, bet tankaus lupus'o apsirgimų mes nematome; priežastimi tam yra odos narvelių imunitetas tuberkuliozui („Das Tuberkuloze Problem" von H. H a e k 1921 J.).

Sulig P o n d o r f'u („Die Heilung der Tuberkulose und ihrer Mischinfektionen". Weimar, 1921 m.), visos kraujo infekcijos gyja daug sunkiau, negu odos infekcijos. Odos infekcijos duoda imunitetą prieš naują odos apsirgimą, ko nepastebiama prie kraujo infekcijų. Tą pastebėjo senovėje Indijos ir Afrikos gyventojai: esant lengvoms raupų epidemijoms, jie sąmoningai skiepydavo į sveikų vaikų odą sergančių raupais pustulos materiją. Dabartinis raupų vyrus'o susilpninimo būdas, skiepyjant į gy-

vulio odą, jiems nebuvo žinomas. Pustula maligna prie antrax'o ligos praeina daug lengviau, negu vidujinė antrax'o infekcija. Odos tuberkuliozas gyja daug lengviau, negu vidaus organų tuberkuliozas. Odos vėžys gydomas daug lengviau, negu vėžys vidaus organų. Rožė ir furunkuliozas lengviau apsireiškia, negu sąnarių reumatizmas ir flegmona. Matomai, odos atsparumas daug palengvina infekcinių odos ligų eigą. Oda saugoja organizmą ne vien nuo mechaninių traumų, temperatūros įtakos, bet kartu yra didelis imuniteto faktorius.

Sulig P o n d o r f'u oda apima specifinį nuodą į savo epitelio celiules, jį sulaiko ir greičiau ar vėliau specifinį nuodą perdirba. Naujos infekcijos laiku iš toksinų, organizmo celiulių perdirbtų, ir bakterijų endotoksinų pasidaro nauji kūnai, kurie iššaukia ant odos arba glitplėvių uždegimo reakcijas ir, kaipo antikūnai, saugoja organizmą nuo naujos infekcijos, arba, palyginamai su pirma infekcija, padaro ligos eigą daug lengvesnia. P i r q u e t pastebėjo, jog, skiepyjant į tuberkuliozu sergančio žmogaus odą tuberkuliną, apsireiškia specifinė reakcija — paraudonavimas, papula arba pusliukė. Pakartojant skiepyjimą, tie apsireiškimai pasikartoja su kai kuriomis atmainomis. P i r q u e t panaudojo tą apsireiškimą tuberkuliozo diagnostikai, kada tuberkuliozo diagnoza yra sunki. P o n d o r f mano, jog reakcija Pirquet daug yra svarbesnė prognozai, negu diagnozai. Pagaminus ekstraktą iš raupų limfos, galima gauti panašią reakciją, skiepyjant tuo ekstraktu kraliką, kai kuriam laikui praėjus po pirmo skiepyjimo. Daugumas revakcinacijos formų, kurios paprastai skaitomos modifikuotais raupais, P o n d o r f'o nuomone, yra tam tikra reakcija nuo toksinų. P o n d o r f pastebi, jog, vakcinuojant ilgesnį laiką triušį, galima visai paliuosuoti nuo toksinų ir triušis gali būti vėl užkrėstas ta pačia infekcija. P o n d o r f skiepyjo į ausį su tuberkulinu tuberkuliozu sergančius triušius ir paraleliai, kaip kontrolė, skiepyjo tuberkulinu jau anksčiau skiepytus tuberkulinu triušius. Po kelių dienų buvo pastebėta pas abejus skiepytus triušius ta pati reakcija su pusliukėmis ir area. Minima area yra antikūnų produktas. Tuo pasiremiant galima panašiais skiepyjimais tuberkuliozu sergančiame organizme pagaminti antikūnų didelėje kiekybėje. P o n d o r f'u i tos rūšies bandymai pasisekė ir tuo būdu sergančio tuberkuliozu žmogaus per odą imunizavimo problema tapo išrišta. Prie pirmos žmogaus vakcinacijos antitoksinų gaminimasis prasideda kartu su apsireiškimu area, lygiai septynioms dienoms praėjus po skiepyjimo. Delei to ilgą laiką negali būti reinfekcijos; kraujuje esančios bacilos pasidaro nepavojingos, nes nustoja savo nuodų. Antitoksinas iššaukia labai didelį uždegimą apie pustulos vietą, artimuose limfos takuose ir limfos liaukose. Podraug būna aukšta temperatūra, nuovargis ir prakaitavimas. Galimas daiktas, jog tie bendri apsireiškimai yra sąryšyje su bakterijų tirpimu ir bakterinių nuodų pasiliuosavimų. Pradėjus gydyti infek-

cines ligas skiepyjant toksinus į odą, medicina pirmą kartą pradeda eiti nauju keliu, kuris ateityje duos didelių vaisių infekcinių ligų gydymo srityje. Ateityje medicina gydys ne vien vaistais prakaitavimui ir narkotikais, bet antitoksinais, kurie paliuosuos apsirgusį žmogų nuo ligos antkričio ir nuo jo nuodų.

Jau 1893 m. tuberkuliozo tyrinėtojas C. Spengler pasiūlė gydyti tuberkuliozą, įtrinant tuberkuliną į sveiką odą. Šitas pasiūlymas tapo išnaudotas Petruschky ir dabartiniu laiku yra daugelio vartojamas.

Skiepyjimas sulig Pondorf'u atliekamas šiuo būdu: ant peties paviršiaus daroma 15—20 įpiovimų maždaug ligi papilaris, kad daugiau narvelių būtų atidengta. Įpiovimas, kuriame kraujas visiškai nepasirodo, neskaitomas įpiovimu. Netinka įpiovimas per gilus, kur kraujas pasirodo lašais. Įpiovime turi būtinai pasirodyti kraujas. Įpiovimas turi būti neilgesnis 5 cent. Lancentas privalo būti padarytas iš minkšto plieno. Lancentai privalo būti steriliai užlaikomi, pavartojus virinami, kad išvengus sifilio arba pūliavimo mikrobų pernešimo. Formos reakcijų po skiepyjimo sulig Pondorf'u yra šios:

1) Negatyvi reakcija, — jeigu neapsireiškia jokio paraudonavimo po skiepyjimo ir po kelių dienų matomas odoje vien paprastas įbrėžimas. Tas būna tuose atsitikimuose, kada skiepyjamasis yra visai sveikas arba yra buvusi labai trumpa tuberkuliozo infekcija; pagalios negatyvi reakcija yra ir prie toli nužengusio tuberkuliozo.

2) Teigiama reakcija — pasirodo įvairaus laipsnio uždegimai, skirtini pas kiekvieną sergantį tuberkuliozu ligonį. Bendrai imant, teigiama reakcija turi šias pamatines formas: atskirų įpiovimų paraudonavimas, visos įpiovimo srities paraudonavimas, paprastos pustulos, pustulos su nekrozais, pūslės su giliai siekiančiu visos įpiovimo vietos uždegimu. Tarp minėtų formų esama ir pereinamųjų laipsnių.

Įpiovimo vietos paraudonavimas būna pas tuberkuliozu sergančius vaikus; visos skiepyjimo vietos paraudonavimas būna prie senų ilgai gyjančių tuberkuliozo formų.

Pustulos yra tai vidutinė reakcijos forma prie liaukų ir odos infekcijos stafilokokais. Temperatūra paprastai pakyla ligi 38° C, apsireiškia nedidelis šalčio krėtimas ir galvos sopėjimas. Didelės pustulos su nekrozais priklauso prie smarkiųjų reakcijų grupės ir duoda gerą ligos prognozą. Šita reakcijos forma būna prie visų aktyvių tuberkuliozo procesų, kurie dar neperėjo tam tikrų ligos ribų: prie plaučių viršūnių kataro, prie apribotų infiltracijų, prie tuberkuliozo žarnų, pilvo, odos ir chroninio sąnarių reumatizmo. Paprastai esama ir bendros reakcijos iš pusės viso organizmo.

Smarkesnė reakcija—pasirodo pūslės, pripildytos aiškiu serumu.

Delei reakcijos išsivystymo reikia pastebėti, jog po pirmo skiepyjimo uždegimo reiškiniai išsivysto antrą dieną ir trečią dieną

pasiekia aukščiausio laipsnio. Po antro skiepyjimo aukščiausias reakcijos laipsnis įvyksta tarp 8—24 val. Reakcija po sekančių skiepyjimų apsireiškia po 2—4 val.

Skiepyjimai sulig Pondorf'u atliekami šioje eilėje: antras skiepyjimas atliekamas po pirmo per 14 dienų; sekantieji 3—4 skiepyjimai atliekami su laikotarpiu 1 mėn. Laikotarpiai gali būti pailgyti ligi 2—3—6 mėn., vėliau 1 metai. Gydymas privalo būti individualizuojamas.

Observacijos laikas nustatomas lengvuose atsitikimuose apie du metu. Net lengvuose atsitikimuose reikalinga padaryti ligi 6—8 skiepyjimų. Vėliau, 1—2—3 metams praslinkus, skiepyjimas privalo būti pakartojamas. Lengvuose liaukų tuberkuliozo atsitikimuose daromi 3—4 skiepyjimai ir vėliau daromas dar vienas skiepyjimas.

Pondorf pastebi, jog skiepyjimas gali būti atliktas ir esant kraujo tekėjimui iš plaučių, nes autorius matęs labai gerų rezultatų ir tuose atsitikimuose, išskiriant labai sunkias ligos formas. Pondorf pastebi, jog pakenkti skiepyjimais niekuomet negalima, taipgi negalima pagreitinti mirties. Pastebiama, jog labai sunkiuose ir senuose ligos atsitikimuose skiepyjimai pailgina gyvenimą, pasitaiso apetitas ir bendra savyjauta, gali būti todel, kad dalis patekusių į kraują bakterijų ir toksinų padaroma nekenksmingais. Pondorf vartoja skiepyjimą prie įvairiausių tuberkuliozo formų: prie glitplėvio tuberkuliozo, liaukų tuberkuliozo, odos tuberkuliozo, kaulų tuberkuliozo, žarnų tuberkuliozo, inkstų tuberkuliozo, pūslės tuberkuliozo, plaučių tuberkuliozo. Skiepyjimas vartojamas ir prie maišytų tuberkuliozo formų su su strepto-ir stafilokokų infekcijomis.

1919 metais laikraštyje „Münchener Medicinische Wochenschrieft" Nr. 14 Dr. Haserodt-Gotha pranešė, jog jis mėginęs Pondorf'o skiepyjimus ant 160 žmonių ir bendrai taip išsireiškia: „skiepyjimai sulig Pondorf'u yra visai nepavojingi ir patariu tiems, kurie nori gydyti alttuberkulinu, vartoti skiepyjimus į odą".

Sulig pareiškimo d-ro P. Wichmann „Die kutane Tuberkulinbehandlug nach Pondorf" („Deutsche medicinische Wochenschrieft" Nr 42. 1917 J.), gydymas sulig Pondorf'u yra pažanga tuberkuliozo gydyme. Jeigu turi būti vartojamas gydymas tuberkulinu, injekcijų metodas turi būti apleistas ir vartojamas Pondorf'o metodas. Bendrai imant, gydymas sulig Pondorf'u turi visus trūkumus tuberkulino gydymo, gydymas negali būti skaitomas universaliu vaistu prieš tuberkuliozą; tiktai nedideliam skaičiui sergančių gali būti suteiktas tuo būdu visiškas pagyjimas, didesniam ligonių skaičiui pagerėjimas, dideliam gi ligonių skaičiui jokio pagerėjimo nesuteikiama.

Man pačiam prisėjo gydyti sulig Pondorf'o metodu 7 ligonius Karo Ligoninėje 1922 m. liepos—rugpiūčio mėn. Gydymas nei vienam ligoniui nebuvo užbaigtas: padaryta tiktai po 4 skie-

pyjimus. Podraug su skiepyjimais ligoniai buvo gydomi ir dieta, tiokoliu. Pas du iš kalbamų 7 ligonių buvo atrastos tuberkuliozo bacilos skrepliuose; pas kitus buvo plaučių viršūnių induracija arba kataras; pas vieną plaučių viršūnės kataras ir pleuritis exudatyva. Ligoniai gydomi apie $2^1/_2$ mėn. ant kareivio ligonio davinio, pritaikinto tuberkuliozu sergančiam ligoniui. Gydymo rezultatai išdėstyti dviejose lentelėse:

Pirma lentelė.

Eil. Nr.	Pavardė ir vardas.	Nuo kokios dienos mėn.	Buvęs svoris.	Paskutinė data.	Svoris.	Priaugo.	Diagnoza.
1.	Andrejauskas Jonas	VII 1 d.	65,5 kg.	IX 16 d.	66,4 kg.	0,9 kg.	Cat. pulm. ap. utr.
2.	Buneckis Pranas .	VI 29 d.	58,3 „	„ „	62,4 „	4,1 „	Pleur. ex. d., ind. ap. d.
3.	Šalčius Juozas . .	„ „	56,4 „	„ „	60,1 „	3,7 „	Ind. apic. dextrae.
4.	Jasevičius Juozas .	„ „	55,2 „	„ „	56 6 „	1,4 „	Ind. apic. dextrae.
5.	Pakutinskas Vincas	„ „	61,8 „	„ „	65,9 „	4,1 „	Tubercul. pulm.
6.	Žavalis Jonas . .	„ „	59,6 „	„ „	62,0 „	2,4 „	Ind. ap. dextrae.
7.	Zaremba Juozas .	„ „	54,3 „	„ „	55,2 „	0,9 „	Tubercul. pulm., pleur. adhaes.

Antra lentelė:

Eil. Nr.	Pavardė ir vardas.	Nuo kokios dienos mėn.	Buvęs haemoglobin. %	Data.	Haemoglob. %	Skirtumas.	Pastabos.
1.	Andrejauskas Jonas	VI 30 d.	80 %	IX 20 d.	85 %	+ 5%	Cat. pulm. ap. utr.
2.	Šalčius Juozas . .	VI 20 d.	68 „	„ „	80 „	+12 „	Indur. ap. dextrae.
3.	Jasevičius Juozas .	VI 29 d.	65 „	„ „	79 „	+14 „	Ind. pul. ap. dextr.
4.	Buneckis Pranas .	„ „	70 „	„ „	64 „	— 6 „	Pleur. ex. d., ind. ap. d.
5.	Žavalis Jonas . .	„ „	80 „	„ „	90 „	+10 „	Ind. ap. dextr.
6.	Pakutinskas Vincas	„ „	70 „	„ „	95 „	+25 „	Tubercul. pulm.
7.	Zaremba Juozas .	VIII 3 d.	50 „	„ „	82 „	+32 „	Tuberc. pulm., pleur. adhaes.

Vienam iš kalbamųjų ligonių, pas kurį gydymo pradžioj skrepliuose buvo pastebėtos tuberkuliozo bacilos, darant skreplių tyrinėjimą, praslinkus dviem su puse mėn. nuo gydymo pradžios, bacilų kiekis mikroskopo regėjimo lauke nesumažėjo. Pas vieną gi ligonį, gydytą ambulatoriniai Pondorf'o metodu, pas kurį pradžioje buvo atrasta skrepliuose dvi—trys tuberkuliozo bacilos mikroskopo regėjimo lauke, po trijų mėnesių gydymo

bacilų kiekis skrepliuose žymiai sumažėjo: toli nekiekviename mikroskopo regėjimo lauke pastebėta viena-dvi tuberkuliozo bacilos. Pas kai kuriuos ligonius, išvardytus aukščiau nurodytose lentelėse ir dar ligi šiol tebegydomus, ligos eigos pagerėjimo ligi šiol nepastebėta. Viename atsitikime pas ligonį, sergantį aiškiu plaučių tuberkuliozu su tuberkuliozo bacilomis skrepliuose, mano gydytą Pondorf'o metodu, temperatūra, gydymo pradžioje buvusi 38—39° C, po dviejų mėnesių gydymo nukrito ligi normos. Aš dabartiniu momentu toliau gydau tuberkuliozu sergančius ligonius Pondorf'o metodu ligoninės apystovose. Gydymo rezultatus manau ateityje paskelbti „Medicinos" laikraštyje. Kad priėjus prie galutinų išvadų, skaitau reikalingu padaryti dar daug observacijų, gydant Pondorf'o metodu.

Gydytojų susirinkime „Der Vereinigung der Lungenheilanstltaerzte" Jenoje 1922 m. kai kurie kalbėtojai sakė, matę gerų rezultatų nuo gydymo sulig Pondorf'u k. a. kosulio ir skreplių sumažėjimas; kiti gi nematę jokių gerų rezultatų, o kai kurie pastebėję net blogą veikimą į ligos procesą. Stinzing Jenoje skaitė reikalingu gydymo bandymus sulig Pondorf'u toliau tęsti („Münchener Medicinische Wochenschrieft" Nr 30).

Kadangi gydymas sulig Pondorf'u statomas ant moksliško immuniteto pagrindų, kadangi kiekvienas nors mažiausias patobūlinimas tuberkuliozo gydyme turi didžiausios reikšmės ir kadangi, bendrai imant, Pondorf'o metodas skaitomas vienas iš geriausių gydymų tuberkulinu ir, bendrai imant, pripažystamas esant nepavojingu, — geistina, kad tas metodas būtų, ant kiek galima, objektingose moksliškose sąlygose patikrintas. Galima manyti, jog kalbamasis gydymas yra žingsnis pirmyn tuberkuliozo gydyme.

Literatūra:

1) Hermann v. Hayek, privatdocent, Dr. Med. Et. Phil.—„Das Tuberkulose Problem". Insbruck, 1921 m.

2) Wilhelm Pondorf, dr. med. — „Die Heilung der Tuberkulose und ihrer Mischinfektionen (Skrofulose, Rheumatismus, Basedow-Krankheit u. a.) durch Cuatnimpfung". Vorstand der Thüringichen Impfanstalt in Weimar. 1921 m.

3) Pondorf. „Beitrag zur Heilung der Tuberkulose" (Münchener Medicinische Wochenschrieft", Nr 14 und 15, 1914 J.).

4) Dr. Wichmann.—„Die kutane Tuberkulinbehandlung nach Pondorf" (Deutsche Medicinische Wochenschrieft" Nr 42, 1917 J.).

5) Haserodt.—„Zur Frage der Tuberkulinhautimpfung" („Münchener Medicinische Wochenschrieft" Nr 14, 1919 J.).

Vienos pusės kūno prakaitavimo atsitikimas *).

D-ras Iz. Kocin'as (Kaune).

Ch. G., 45 metų, paeina iš sveikų tėvų, pirmą mėnesinę gavo 15 metų amžiuje, ištekėjo už vyro 18 metų amž., pagimdė

*) Skaityta Kauno Gydytojų Sąjungos visuotiname susirinkime.

9 vaikus, kurių 4 yra gyvi; pirmutiniai trys mirė nuo stemplės spazmo del rachito, du — nuo karų (skarlatinos). Ligi šio susirgimo, be neurastenijos, ji nieku daugiau nesirgo. Po iškraustymo 1915 m. gegužės 1 d. iš Kauno, ji Vilniuje sirgo galvos skausmu ir bendru silpnumu.

Pirm 4 metų ji pradėjo pastebėti, kad dešinioji jos nugaros pusė prakaituoja; pamažu prakaitavimo sritis pradėjo didėti, užimant ir dešiniąją krūtinės pusę bei dešiniąją ranką ligi alkūnės. Prakaitas atsiranda keletą kartų per dieną, tikriau daugelį kartų, būna ir naktimis ir be jokios matomos priežasties, jis esti labai gausus, dideliais lašais, tankiai net profuzinis ir visada apsiriboja išvardytomis dešiniosios kūno pusės sritimis. Niekada neprakaituoja nei pilvas, nei kryžius, nei kojos. Dieną sušlampa marškiniai, naktį be to dar ir pagalvė. Po prakaitavimo atsiranda šalčio pajautimas, pradeda krėsti drugys ir tada ligonei tenka gobtis bei šildytis prie kakalio. Prakaitas niekada neturi kvapsnio ir niekada nebūna ekskoriacijų tose vietose, kurios prakaituoja. Šlapime nėra nei baltymo, nei cukraus.

Ligonė pasėdėjo pas mane trumpą laiką ir man bežiūrint prasidėjo gausus prakaitavimas dideliais lašais. Del savo ligos ji kreipėsi prie daugelio gydytojų, tačiau kol kas palengvinimo nesurado.

Padidėjęs prakaitavimas (hyperhydrosis) gali paliesti visą kūną (hyperhydrosis universalis) ir atsitinka prie aštrių infekcinių susirgimų, kaip krizisinis prakaitas, prie aštraus sąnarių reumatizmo, Bazedovo ligos, džiovos, prie kai kurių nervų sistemos susirgimų, prie anatominių galvos smagenų ir medullae oblongatae atmainų, prie paralysis agitans, epilepsijos, isterijos, arba jis paliečia atskiras kūno dalis (hyperhydrosis localis) ir atsitinka tankiausia prie nervų sistemos susirgimo, ypačiai kaklo dalies, simpatinio nervo, migrenės, isterijos, neurastenijos.

Hyperhydrosis localis gali paliesti pusę kūno arba nedideles odos sritis.

Vienpusinio prakaitavimo (hyperhydrosis unilateralis) atsitikimai nėra dažni ir jie buvo pastebiami tankiausia prie nervų susirgimų. Mesched yra aprašęs padidėjusio prakaitavimo atsitikimą pas silpnaprotį. Pokrovskij praneša atsitikimą, kame valgio priėmimas visada iššaukdavo padidėjusį prakaitavimą ant dešiniosios kūno pusės. Kaposi praneša atsitikimą, kame prakaitavimas įvykdavo ant veido iš vienos pusės, o ant stuomenio ir galūnių iš priešingos pusės. Mac Caulley aprašo vienpusinio galvos ir kaklo prakaitavimo atsitikimą pas sveiką ir stiprų 47 metų vyriškį: prakaituodavo viena kairioji pusė, apimanti trikampį, aprėžtą iš dešinės linija, pravesta nuo tuber ossis occipitalis per suturam sagitalem ligi vidujinio klaikulos galo, iš kairės linija, jungiančia tuber ossis occipitalis su peties mentės atžala, iš apačios linija, jungiančia vi-

čujinį klaikulos galą su peties mentės atžala; pažymėtoji trikampė sritis nuolatos, išskiriant ankstyvas nakties valandas, apsiliedavo dideliais prakaito lašais; pagalvė visada prisigerdavo drėgnumo lygiai ir vasarą ir žiemą; pranešimo laiku liga tęsėsi 12 metų ir nepasidavė gydymui.

Įdomų reflektinio prakaitavimo atsitikimą praneša Dr. Doucoumeau. Pas žindančią krūtimi moterį, pridėjus kūdikį prie dešiniosios krūties, tuojau visa užpakalinė dešiniosios kojos pusė, pradedant nuo dešiniosios sėdynės, apsipildavo labai gausiu prakaitu, kuris tęsdavosi visą laiką, kol kūdikis žindo krūtį. Tas pats atsitikdavo ir su kairiąja koja, pridėjus kūdikį prie kairiosios krūties. Prakaitavimas būdavo tokis gausus, jogiai pastatyta po koja lėkštė gana greitai prisipildydavo.

Eichhorst dažnai stebėjęs vienpusinį veido prakaitavimą pas džiovininkus su didelėmis kavernomis plaučiuose, ir šiais atvėjais prakaituojanti veido pusė atatikdavo kavernos guoliui.

Mūsų ligonė apsirgo neurastenija ūmai po to, kai ji su šeima prievarta rusų valdžios buvo išsiųsta iš Kauno. Nėra nieko stebėtino, kad su laiku josios liga apsireiškė hyperhydrosis unilateralis pavidale, kaip ji galėjo apsireikšti ir kitokiame pavidale. Jokių centrales nervų sistemos susirgimo reiškinių pas ją nepastebėta.

Endokarditų diagnozos klausimu.

D-ras Pov. Kairiūkštis (Kaune).

(Tęsinys [1]*).*

Liekasi aprašyti dar vienas atsitikimas, kurį sekiau 1921 metais nuo rugpiūčio mėn. 22 d. ligi lapkričio m. 22 d. Ligonė K., moteriškė, 29 m., jauniausia šeimoje, turi 2 brolius ir 2 seseri. Tėvas, 80 m., yra suparaližuotas; motina mirė 40 metų po gimdymo nuo puerperium; vienas brolis yra labai nervingas. Ligonė ligi 23 metų amžiaus buvo sveika ir stipri mergina. Pirm 5—6 metų ligonė post partum praematurum sirgo apie 4—5 mėn. puerperium'u. Pagyjusi iš tos ligos, ji 5—6 metus jautėsi visai gerai. 1921 m. pavasarį ji persirgo kokia tai angina. Liepos mėn. pradžioje pradėjo skaudėti nugarą ir atsirado karštis. Kelias dienas vaikščiojo, bet VII. 7 d. atsigulė lovon. Nuo šito laiko ligi VIII. 22 d. tai gulėdavo, tai vaikščiodavo; t^0 nebuvo reguliariai matuojama ir užrašoma, bet, anot ligonės žodžių, t^0 kartais pakildavo iki 39,0 C ir tada jos savyjauta būdavo labai bloga: galvą skaudėdavo, šaltis krėsdavo, jausdavo didelį silpnumą. 3—4 savaitėms praėjus nuo susirgimo pradžios, dešiniosios letenos pirštai ūmai sutino ir pasidarė labai skaudūs per 3—4 dienas; skaudamos vietos buvo paraudonavusios. Tuo pačiu

[1]) Žiūr. „Medicinos" š. m. 8 num.

laiku įvyko šiuodu atsitikimu: vieną kartą pas ligonę atsitiko kairiosios kūno dalies parezas, kuris laikėsi 2—3 valandas, o kitą kartą dešiniosios.

Pereitų metų rugpiūčio m. 22 d. pirmą kartą aplankęs ligonę, išklausinėjęs ir ištyręs ją, radau štai ką: noras valgyti yra palyginamai geras; liežuvis yra drėgnas ir tyras; dispepsijos reiškinių nėra; laukan eina po klizmos; kepenys yra normoje; blužnis yra padidinta; dešiniojo plaučio viršūnėje girdisi išalsavimas; kosulio nėra; auskultuojant širdį girdisi ryškus ūžesis ties širdies viršūne ir ne taip ryškus ūžesis ties art. pulmonalis; širdies ribos siekia linea parasternalis dextra ir linea mamillaris sin., ant kurios linijos apčiuopiamas širdies mūšis, pulsas gulint 66—72, atsisėdus 120, minkštas, lengvai suspaudžiamas; jokio skausmo širdies srityje nėra, tiktai esama didelio nesmagumo ir spaudimo krūtinėje, temperatūrai žymiai pakilus; šlapinimasis be skausmo ir nepatankėjęs; miega blogai, savyjauta yra gana gera.

Ir taip pas ligonę turime deš. plaučio viršūnėje išalsavimą, padidintą blužnį, ūžesius širdyje ir jos eretizmą. Daugiau objektyvių simptomų nėra. Remiantis šiais daviniais, jau pirmą dieną galima buvo prisiartinti prie tikros diagnozos. Kokia gi gali būti liga? Minėtieji simptomai gali rodyti į kelias ligas, k. a.: tuberculosis, malaria, viena šiltinių (pav. pilvo ar paratyphus A ir B), endocarditis. Tarp šitų ligų ir teks pravesti diferencialė diagnoza.

Pradėsime nuo tuberkuliozo. Už tuberkuliozą kalba tiktai vienas išalsavimas, bet ir tas pats yra labai švelnus; dar t^0, kuri, anot ligonės žodžių, visą laiką buvo netaisyklinga, galėtų priklausyti nuo tuberkuliozo. Bet nėsama nei kosulio nuo pat pradžios ligos, nei įpėdinystės ir nei jokių reiškinių plaučiuose. Liga tęsiasi jau mažiausia $1^1/_2$ mėnesio; ir per tą laiką plaučiuose būtų galėję išsivystyti aiškūs tuberkuliozo reiškiniai. Tad čionai ne tuberkuliozas.

O gal čionai yra pilvo šiltinė? Ligos eiga ir ligonės stovis kalba prieš šitą ligą. Apie paratyphus A netenka ir kalbėti, nes jis ūmai prasideda ir daug trumpiau tęsiasi, nei kaip kad serga mūsų ligonė. Jau greičiau galima būtų spėti paratyphus B, kuris pasižymi nelaisyklinga t^0; bet ligonės stovis ir per daug ilgas ligos užsitęsimas prieštarauja tokiai diagnozai. Bet daleiskime valandėlei, kad čionai yra paratyphus B. Tad jisai jau būtų pabaigoje arba net būtų pasibaigęs. Bet negalima išaiškinti kai kurių reiškinių, kurie atsitiko ligos eigoje, k.a.: ūmas kojos pirštų sutinimas su skausmu, parezai. Ir taip, paratyphus B tenka irgi atmesti.

Liekasi dar endokarditas ir maliarija. Už pirmutinį kalba ūžesiai širdyje, nepastovi t^0, širdies eretizmas; endokarditui esant, blužnis irgi gali būti padidinta. Už antrąją ligą kalba padidinta blužnis. Tad greičiausia čionai esama endokardito; bet reikia turėti omenyje ir maliarija.

Atsilankęs pas ligonę pirmą kartą VIII. 22 d., aš patariau sekti t^0-a, tyrinėti šlapumas ir ištirti kraujas Wasserman'u. Čio-

nai pridedama temperatūros linija, kuri yra labai netaisyklinga. (žiūr. 1-ą ir 2-ą lentelę).

1-a lentelė.

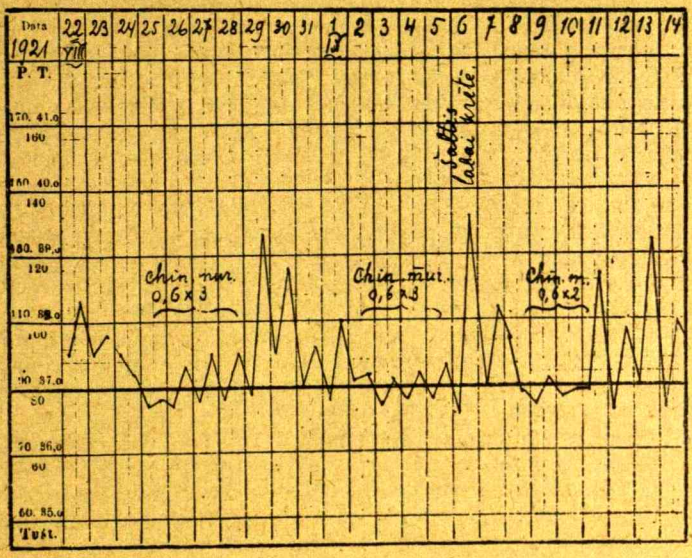

2-a lentelė.

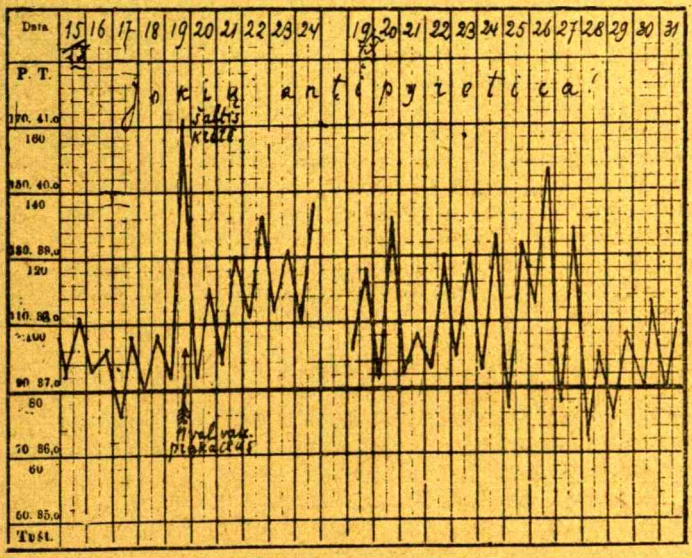

Kad galutinai atmetus maliariją, buvo bandyta ligonę gydyti chininu po 0,6×3 k. per 2—3 dienas. 3 kartus padarytas toksai bandymas nedavė jokių sekmių: lyg tyčia t° ant rytojaus po chinino pakildavo ligi 39°,0 C su dešimtimis. Tad pasilieka tiktai vienas endokarditas.

Ar galima išaiškinti visi ligos reiškiniai endokarditu? Tad seksime tolimesnę šios ligos eigą: t°, po palyginamai nedidelių svyravimų per kelias dienas, staiga pakildavo ligi 39°,0 C suviršum, antrą kartą ligi 40°,0 C, o dar kartą net ligi 41°,0 C, su dideliu šalčio krėtimu; tasai t° pakilimas laikydavo i 1—3 valandas ir gana ūmai krisdavo, iššaukdamas gausų prakaitavimą. Esant tokiems didesniems t°-ros pakilimams, ligonė klejodavo: jai rodydavosi, kad pas ją nėra kai kurių kūno dalių, pav., štai pametusi girioje savo kojas ir tada siųsdavo tarnaitę girion ieškoti kojų, net kartą labai pyko ir susierzino todel, kad tarnaitė nėjo ieškoti kojų; aplinkiniai baldai ir kiti daiktai rodydavosi jai raudonoje spalvoje. Pulsas būdavo labai paskubintas, tankiai ligi 130 minutei, minkštas, mažo pilnumo. Krūtinėje ir širdies srityje jausdavo didelį nesmagumą: ne tai spaudimą, ne tai sunkumą, bet skausmais beveik niekada nesiskųsdavo. Širdis bent kiek labiau išsiplėsdavo. Ūžesiai tapdavo ryškesni ir šiurkštūs. Tuo laiku ligonė vis labyn ir labyn blyško; ketvirtu po susirgimo mėnesiu pasidarė vaškiniai balta, nors ji per visą savo ligą turėjo palyginamai gana gero noro valgyti ir gerai maitinosi. Staiga kojų ir rankų pirštų galai sutindavo ir paraudonuodavo su dideliais skausmais. Rankų ir kojų parezus, ūmus pirštų galų sutinimus su paraudonavimu ir skausmais galima išaiškinti kraujo indų embolijomis labai smulkiais gabalėliais. Po 2—3 dienų šitie patologiniai reiškiniai išnykdavo. Nors karščiui pakilus galvą ir skaudėdavo, bet nelabai; tiktai pirmomis spalio mėn. dienomis staiga pradėjo labai skaudėti galvą, net ligonė vėmė. Ir šito ūmaus galvos skausmo priežastį aš matau embolijoje, kuri galėjo įvykti smagenų kraujo inde. Inkstų stovis: VIII. 25 d. šlapime nieko patologinio nerasta; IX. 26 d. esama baltymo 0,33‰, sedimente gioliniių cilinderių, ir cilindroidų; X. 21 d. esama baltymo 0,4‰, taškuotų ir gioliniinių cilinderių, inkstų epitelio narvelių; XI. 12 d. nieko patologinio nerasta. Ir taip, pas ligonę lengvas nephritis toxica, o gal ir embolica. Tuo laiku, kada būdavo žymesnis inkstų suerzinimas, tada tankiau atsitikdavo ir embolijos. Spalių mėn. pabaigoje t° pradėjo kristi, o lapkričio m. pradžioje nukrito ligi normos. X. 30 d. atsirado didelių skausmų pilve; pastarasis drūčiai išsipūtė; diegliai visame pilve buvo taip smarkūs, kad ligonė smarkiai dejuodavo, net apalpdavo. Reikėjo duoti morfinos. Skausmų nesumažino, nei tuštinantieji vaistai. Aš ir šitos skausmus pilve esu linkęs aiškinti art. mesentericae embolija, tiktai, žinoma, nedideliu gabalėliu. Aš to tikrai netvirtinu, bet tai daleistinas dalykas.

Lapkričio mėn. pradžioje temperatūrai galutinai kritus, iš

širdies pusės buvo šie reiškiniai: ryškūs ūžesiai prie viršūnės ant valv. tricuspidalis, ant art. pulmonalis su pirmu tonu. Lapkričio m. 10 d. auskultuojant širdį, tose pačiose vietose buvo girdimi aiškūs metaliniai ūžesiai. 6—10 dienų praėjus buvo šie reiškiniai: metaliniai ūžesiai išnyko; pasiliko žymiai švelnesni ūžesiai prie viršūnės ir žymiai silpnesni ant art. pulmonalis; širdies eretizmas gana smarkiai išreikštas; silpnumas. Skausmams pilve apie lapkričio m. 5 d. išnykus, atsirado geras noras valgyti; tuštinosi savaime arba po klizmos.

Ir taip, galima tikrai tvirtinti, kad čionai esama endokardito. Kadangi jisai tęsėsi gana ilgai, tai reikia jis pavadinti endocarditis subacuta. Jeigu vitium cordis buvo dar prieš susirgimą liepos mėnesyje, tai čionai mes turėtume pasikartojamąjį endokarditą — endokarditis subacuta recurrens.

Atsižvelgiant į viršišdėstytus endokarditų atsitikimus, galima pastebėti štai ką: Pirmame atsitikime endokardito etiologija yra gana aiški — būtent febris puerperilis; o kadangi tolimesnėje šios ligos eigoje prisijungė endokarditas su daugybe embolijų įvairiose kūno dalyse, kurios reiškėsi žymiais patinimais, bet be susipūliavimo, ir kadangi dar prisidėjo nefritis toxica (o gal ir embolica?), tai šitą endokarditą galima būtų priskaityti prie tos rūšies endokarditų, kurie bendrai vadinami endocarditis infectans acuta, o nuo etiologijos pyaemica. Į antrą ir trečią endokarditų atsitikimus reikėtų žiūrėti kaip į reumatizmo komplikaciją aštriu paprastu endokarditu — endocarditis acuta simplex. Tiktai pirmame šių dviejų atsitikimų endokarditas tapo blogybiniu (maligna) del daugybės emboliių, kurios ir buvo ligonio mirties priežastimi: galima manyti, kad prie reumatizmo mikroorganizmų prisidėjo dar kitos rūšies mikroorganizmai, kurie ir pagreitino mirtį. Ketvirtame atsitikime, kuris galėtų atstovauti grynai paprastąjį endokarditą (ką ir sekcija patvirtino), mirtis atsitiko del kitos reumatizmo komplikacijos — pericarditis sicca villosa. Mat tais atvėjais, kada tarp abiejų pericardium'o lakštų būna suaugimų, staigi mirtis dažnai atsitinka. Pastebėtas šiame atsitikime pulso paretėjimas prie augštos t^0-os irgi priklauso nuo pericarditis adhaesiva.

Trečią ir penktą atsitikimus greičiausia reikėtų priskaityti prie endocarditis subacuta infectans. Trečiame atsitikime endokardito etiologija yra neaiški. Keliomis sąvaitėmis prieš susirgsiant ligonis turėjo anginą, kuri kaip tik galėjo būti blogybinio endokardito priežastimi. Tankiai įvykstančios embolijos įvairiose kūno dalyse gali privesti prie hemiplegijos, kas iš tikrųjų ir įvyko. Drugio krėtimas net du kartu į dieną, didelis t^0-os svyravimas, t^0-os kritimas su gausiaisiais prakaitais, sąmonės nustojimas ir klejojimas — visa tai duoda mums gilimybės trečiąjį atsitikimą priskaityti prie endocarditis subacuta infectans.

Įdomiausias tai penktasis atsitikimas. Kaip matėme, visi pirmieji 4 atsitikimai pasibaigė mirtimi, kas prie sunkios endo-

kardito rūšies atsitaiko kaipo taisyklė. Penktame gi atsitikime ligonė pagyjo. Pagyjimas prie endocarditis subacuta infectans, kaip išimtis, visgi galimas daiktas, nors ir labai retai. Žinoma, galima abejoti, ar čionai iš tikrųjų buvo endokarditas. Prisižiūrėkime paskutiniam atsitikimui arčiau ir smulkiau. Etiologija, tiesa, nevisai aiški. Bet anamnezas visgi parodė, kad ligonė, 1—2½ mėnesio prieš susirgsiant endokarditu, sirgo kokiu tai gerklės skaudėjimu. Galėjo tai būti angina, kuri ir padėjo įsibrauti organizman kitiems mikroorganizmams. Lyg būtų perilgas laikotarpis tarp susirgimo angina ir endokardito, bet visgi viršminėtas daleidimas neatpuola. O gal iš pradžios buvo influenza, prie kurios toliau prisijungė endokarditas. Dar gali būti ir trečia galimybė: esant anginai, įsiveržę per tonsilas organizman mikroorganizmai tūnojo jame, laukdami patogesnių sąlygų savo vystymuisi; štai influenza susilpnino ligonės organizmą ir mikroorganizmai pradėjo gyvuoti ir veistis. Yra dar viena galimybė: ligonė 4—5 atgal post partum praematurum ilgą laiką sirgo kokia tai liga; gal tada pas ją išsivystė endorcaditis acuta, kuris perėjo į end. chronica; dabar susirgus influenza, eudokarditas atsikartojo. Aš aplankiau ligonę pirmą kartą, daugiau kaip mėnesiui praslinkus nuo susirgimo pradžios, ir todel apie šito endokardito pradžią ir etiologiją galima tiktai spėti. Jeigu prisižiūrėsime arčiau visiems ligos reiškiniais, tai pamatysime, kad jie kaip tik kalba už endokarditą. Liga tęsėsi daugiau keturių mėnesių; t^0 per tą laiką buvo netaisyklinga su remisijomis. Praėjus 1—2 savaitėms nuo susirgimo dienos, atsitiko kair. kojos nykščio embolija (piršto ir pėdos dalies patinimas, paraudonavimas ir skaudėjimas per kelias dienas). Tolimesnėje ligos eigoje rankų ir kojų galų pirštų embolijos labai smulkiais gabalėliais pasikartojo (galų pirštų ūmus skausmas, patinimas ir paraudonavimas). Du kartu atsitikęs hemiparesis (vieną kartą kairiosios, o kitą kartą dešiniosios rankos) ir trukęs apie 1—2 valandas gali būti išaiškintas labai smulkiais smagenų arterijų embolais. Esant temperatūrai neaukštai (vakarais ne daugiau 38^0,0 C), ligonė jausdavosi palyginamai gerai. Bet pakilus temperatūrai ligi 39^0,0—40^0,0 C ir drugiui krečiant, ligonė jausdavosi daug blogiau (didelis silpnumas, sąmonės nustojimas, klejojimas ir matymas daiktų raudonoje spalvoje). Širdies ūžėsiai, iš pradžios ligos nepastovūs, toliau pasidarė pastovesni, o ligonei pradėjus taisytis, įgyjo muzikinį (metalinį) niuansą. Rasti šlapume baltymas ir cilinderiai gali nurodyti į toksinį inkstų suerzinimą arba į inkstų embolijas.

Ir taip, pas mane nėra abejonės, kad mes čionai turėjome gana sunkios rūšies endokardito atsitikimą, kuris pasibaigė ligonės pasitaisymu. Ir dabar auskultuojant ligonę, girdisi sistolinis ūžesys; ligonė jaučia silpnumą, bet vaikštinėja ir net gali ant antro aukšto užlipti, nejausdama dusulio (oro trukumo).

Kvarco žibintu (ultravioletiniais spinduliais) gydymo rezultatai Karo Ligoninėje[1]).

D-ras J. Stasiūnas (Kaune).

Kaulų ir sąnarių tuberkuliozo gydyme tvirtą viršų paėmė konservatyvus būdas. Bene svarbiausią rolę konservatyviame gydyme vaidina saulės spinduliai, kurių terapeutinis veikimas į žmogaus organizmą buvo pastebėtas jau labai senai.

Karo Ligoninėje gydymui saulės šviesa pradėta vartoti vasarą 1921 metais, kada sergantieji kaulo tuberkuliozu ligoniai saulėtose dienose buvo išnešami iš palatų ir laikomi sodne saulės spinduliuose. Šią vasarą saulės šviesa buvo išnaudota plačiau. Karo Sanitarijos Skyriaus Birštono kurorte buvo atidaryta 30 žmonių sanatorija, kur ligoniai buvo pasiųsti specialiam saulės spinduliais gydymuisi. Tiems gi ligoniams, kuriems neužteko vietų Birštone, Karo Ligoninės sodne buvo aptverta saulėta vieta, kur ligoniai saulėtose dienose buvo švitinami saulės spinduliais; patys gi ligoniai buvo patalpinti vasariniuose barakuose čia - pat sodne.

Žiemos laiku buvo vartojamas aparatas „Künstliche Höhensonne" - dirbtina kalnų saulė. Kvarco žibinto (lempa) gydymo rezultatais aš čia ir noriu pasidalyti.

Švitinimas tęsėsi 4 mėnesius ir buvo švitinta išviso 42 ligoniai. Švitinimas buvo daromas kas antrą dieną. Buvo pradėta švitinti nuo 3 min. per $1^1/_2$ metro tolumo nuo žibinto ir, pamaži ilginant švitinimo laiką ir mažinant atstumą, buvo daeita iki 30 min. ir nearčiau $^1/_2$ metro nuo žibinto ir taip buvo švitinama visą laiką.

Švitinant stengtasi taikyti bendrą švitinimą. Sulig savo ligų ligoniai skyrėsi taip: eczema—1 sycosis barbae—2, odos tuberkuliozas — 8, sąnarių tuberkuliozas — 7, kaulų tuberkuliozas — 8, liaukų tuberkuliozas — 14, lyties organų tuberkuliozas — 5, serozinių ir synovialių plėvių tuberkuliozas — 4.

Ligonių švitinimo laikas buvo nevienodas: vieni buvo švitinami ilgiau, kiti trumpiau, nes ne visiems ligoniams kartu buvo pradėtas švitinimas. 7 ligoniai buvo švitinami labai mažai, nes gavo vos keletą seansų, todel jie ir nebus priimami domėn. Iš likusiųjų pas 12 pastebėta visiškas pasveikimas, arba žymus pagerėjimas, pas 16 nedidelis pagerėjimas ir pas 7 jokio pagerėjimo nepastebėta.

---

[1]) Pranešimas, skaitytas Kauno Medicinos Draugijos š. m. lapkričio m. 16 d. posėdyje.

Ligų pavadinimas	Bendras ligonių skaičius	Žymus pagerėjimas	Mažas pagerėjimas	Be permainų	Visai mažai buvo švitinami
Eczema	1	1			
Sycosis barbae	2	2			
Odos tuberkuliozas . . .	2	2			
Sąnarių	7	1	3	3	
Kaulų	8	1	3	2	2
Liaukų	14	1	6	2	5
Lyties org..	5	3	2		
Serozinių ir sinovialių plėvių tuberkuliozas	3	1	2		
Išviso	42	12	16	7	7

Žemiau paduodu trumpas ligų istorijų ištraukas ligonių, kuriems ultravioletinių spindulių veikimas buvo labai aiškus ir tiesiog metėsi į akis.

1. *P. J.*, kareivis, 20 metų, įstojo ligoninėn š. m. vasario 3 d. su dešinės ausies pūliavimu; be to keletą mėnesių turi paviršutines odos žaizdas ant dešinės alkūnės ir ant dešiniojo šono; žaizdos tai užgyja, tai vėl atsiveria; ligonis labai sublogęs, anemiškas, visą laiką guli. Mėnesį gydant tvarstymais, žaizdų stovis nepagerėjo ir neturėjo palinkimo gyti. Pradėjus švitinti Kvarco žibintu, žaizdos aiškiai ėmė eiti geryn ir po 38 seansų švitinimo (išbuvo šviesoje 17 val. 25 min.) visos žaizdos užgyjo; paviršutinė ligonio išvaizda žymiai pasitaisė. Š. m. V. 16 d. išrašytas į dalį.

2. *G. K.*, kareivis, 21 metų, įstojo ligoninėn 1921 m. XII[i] 31 d. Gėgužės mėnesyje atsirado prieš dešiniąją ausį abscessa9 kurį prapiovus žaizda pradėjo pūliuoti, laikosi ir neužgyja ligs šiai dienai. Priešais deš. ausį yra nedidelė negili žaizda, iš kurios bėga seroziniai pūlingas skystimas. Žaizda buvo grandyta aštriu šaukštuku ir gydyta tvarstymais, bet be pasekmių. II. 25 d. pradėta švitinti Kvarco žibintu ir po 11 seansų (išbuvo šviesoje 4 val. 6 min.) žaizda visiškai užgyjo. III. 10 d. ligonis buvo išrašytas į dalį.

3. *Č. K.*, naujokas, 22 metų, įstojo ligoninėn š. m. II. 9 d. su dešiniosios blauzdos eczema, kuria serga nuo 1918 metų ir kuri tai pagyja, tai vėl paaštrėja. Pradėjus švitinti III 9 d., po 8 seansų (išbuvo šviesoje 2 val. 6 min.) žaizdos užgyjo ir III. 29 d. ligonis buvo išrašytas iš ligoninės.

4. *P. K.* kareivis, 23 metų, įstojo ligoninėn š. m. III. 9 d. su patinusiomis kaklo liaukomis ir viena jų prakiurusia. Po 6 švitinimų (išbuvo šviesoje 1 val. 20 min.) žaizda užgyjo pir-

miau sukietėjusios liaukos pasidarė beveik nežymios; delei aštraus proceso plaučiuose III. 20 d. pervestas į vidurių skyrių.

5. *B. A.*, kareivis, 23 metų, įstojo ligoninėn su patinusiu ir labai skaudžiu kairiuoju inkstuku ir jo priedeliu; serga 7 metus, Po 12 seansų švitinimo (šviesoje išbuvo 4 val. 38 min.) inkstuko ir priedelio patinimas žymiai sumažėjo, pasidarė neskaudus; ligonis buvo išrašytas į dalį.

6. *R. P.*, kareivis, 25 metų, įstojo ligoninėn š. m. III. 7 d. su gana dideliu kairiojo inkstuko ir jo priedelio patinimu ir skausmu. Pradėta švitinti Kvarco žibintu; po 22 seansų švitinimo (šviesoje išbuvo 8 val. 31 min.) laike 2 mėnesių pasiliko tiktai nedidelis neskaudus inkstuko priedelio patinimas. V. 8 d. ligonis paleistas 3 sąvaitėms atostogų.

7. *Š. V.*, kareivis, 23 metų, įstojo ligoninėn š. m. IV. 3 d. su VI kairiojo šonkaulio ir krūtinkaulio periostitu ir perichondritu, kuriais serga jau $1^1/_2$ metų ir kurie apsireiškia gana žymiu skaudžiu sustorėjimu in reg. art. sterno - costal. VI. Vieną kartą buvo daryta operacija — be pasekmių. Po 10 seansų švitinimo (šviesoje išbuvo 3 val. 31 min.) visi patologiniai reiškiniai išnyko ir V. 5 d. ligonis buvo išrašytas iš ligoninės ir paliuosuotas 1 mėnesiui atostogų.

8. *R. J.*, kareivis, 21 metų, įstojo ligoninėn 1921 m. XII. 18 d. su aukšta t^0, dideliais skausmais pilve ir dešiniajame riešo sąnaryje; serga jau antri metai. Taip ranka, taip ir pilvas pradėjo skaudėti pamažu; didelių skausmų ligos pradžioje nejautė. *St. pr.:* Gana žymus dešiniojo riešo patinimas ir labai skaudūs judėjimai; pilve abiejose pusėse žemiau bambos pribukimas, pilvas įtemptas, labai jautrus ir spaudžiant skaudus, t^0 arti 38^0, viduriai užkietėję. Delei vis progresuojančio peritonito XII. 23 d. buvo padaryta operacija — buvo rastas tuberkuliozinis peritonitas. Žaizda po operacijos pūliavo ir negyjo, ligonis nesitaisė. Š. m. II. 17 d. pradėjus švitinti Kvarco žibintu, ligonis žymiai ėmė taisytis, žaizdos pūliavimas darėsi mažesnis ir pabaigoje gegužės mėnesio pasiliko visai nedidelė fistula, beveik nepūliuojanti; riešo sąnario patinimas žymiai sumažėjo ir pasidarė visai neskaudus. Ligoniui pribuvo 10 kg. svorio. Išviso seansų buvo padaryta 47 ir švitinta 21 val. 39 min. laike $3^1/_2$ mėnesių. Birželio mėnesyje ligonis pasiūstas į Birštono sanatoriją.

9. Karininkas *K.* gydėsi ambulatoriniu būdu nuo sycosis barbae. Po 10 seansų švitinimo (šviesose išbuvo 3 val. 23 min.) ligonis visai pasveiko.

10 Karin. *U.*, taipgi su sycosis barbae, po 9 seansų (šviesoje išbuvo 1 val. 45 min.) visiškai pasveiko.

11. Karin. *B.* gydėsi ambulatoriniu būdu nuo orchitis tuberc. Po 35 seansų švitinimo (šviesoje išbuvo 26 val. 4 min.) inkstuko patinimas pasidarė žymiai mažesnis ir neskaudus; ligonis daugiau neateina, matomai, jaučiasi gerai.

Pas kitus ligonis tokių aiškių gavinių pagerėjimo pusėn, kaip

pas tik ką paminėtus, nebuvo pastebėta, bet visgi reikia pasakyti, kad, išskyrus 7 ligonis, kurių stovis nei kiek nepersimainė, pas visus kitus ligonis, nors ir nedidelėje formoje, pagerėjimas nuo švitinimo apsireiškė, ką ligų istorijose ordinatoriai ir patėmyjo.

Švitinant paviršutines žaizdas, aiškiai matėsi terapeutinis spindulių veikimas: žaizdų sekretas mažėjo, žaizdos džiūvo ir dengėsi epiteliu. Keletą dienų nešvitinus, žaizdos vėl pradėdavo didėti, atsirasdavo daugiau sekreto ir gyjimo žymės ėjo mažyn. Prie kaulų ir sąnarių tuberkuliozo ultravioletinių spindulių veikimą tenka mažiau pastebėti gal ir del tos priežasties, kad šitų ligų gydymas abelnai ilgai tęsiasi; pas mus gi Kvarco žibintu švitinimo laikas užėmė vos 4 mėnesius.

Be abejonės, Kvarco žibinto spinduliai savo veikimu negali susilyginti su saulės spinduliais, kada, be cheminių, dar veikia šviesos ir šilumos spinduliai, bet nesant galimybės naudotis saulės šviesa (pv. žiemą), Kvarco žibintą reikia pripažinti vienu iš vartotinų chirurginio tuberkuliozo gydymo priemonių.

Kai del teorijos veikimo spindulių į žmogaus organizmą, tai svarbiausia rolė priskiriama cheminiams ultravioletiniams spinduliams. Kaip žinoma, ultravioletiniai spinduliai iššaukia odoje pigmento atsiradimą. Kai kurių autorių pigmentui ir priduodama labai daug reikšmės. Rollier-Rosselet matąs pigmente transformatorių, kuris trumpavilnius spindulius perdirbąs į ilgavilnius ir tokiu būdu duoda spinduliams galimybės giliau veikti. Christen mano kad pigmentas padedąs atsiradimui antraeilių giliau praeinančių spindulių. Jesionek pareiškė savo nuomonę, būk pigmento produktas melaninas pereinąs į kraują ir limfą ir specifiniu būdu veikiąs į tuberkuliozinius procesus. Schläffer'o nuomone, bešvitinant kraujas darąsis fotoaktyvus ir šviesos energija persiduodanti vidujiniams organams. Nesenai Bloch išreiškė nuomonę, kad oda turinti savyje ezofilaktikos funkciją, kuri apsireiškianti išdirbime odos speneliuose immunizuojančių kūnų ir kad šita odos funkcija didėjanti, ultravioletiniais spinduliais intensyviai švitinant. Kad spinduliai veikia ne tik paviršutiniai, bet ir į gilesnius organus, parodo tyrinėjimai Gassul'io ir M. Levy, kurie, ilgai ir intensyviai švitinant, rado vidurių organuose didelių permainų: blužnies ir inkstų hiperemiją, kepenų hiperemiją ir nekrozinių vietų atsiradimą jose.

Kaip matyti, teorijų apie spindulių veikimą į žmogaus organizmą daug, jos labai neaiškios ir neįtikinančios ir, jeigu nežiūrint šito gydymas šviesa paskutiniu laiku randa vis daugiau ir daugiau pasekėjų, tai ačiu tam, kad buvo ir dabar yra pastebiama labai gerų kliniškų šito metodo gydymo gavinių.

Baigdamas savo pranešimą, turiu pareikšti, kad laikas jau ir Lietuvoje susidomėti daugiau saulės spinduliais gydymo metodu ir pradėti plačiau jį vartoti labiausia chirurgijoje, gydant žaizdas ir visokių rūšių chirurginį tuberkuliozą. Vokiečių gydytojų su-

važiavimas dar 1912 metais išsireiškė, kad „įrengimas saulės spinduliais gydymo įstaigų kiekvienai kulturingai šaliai pasidarė būtinai reikalingas".

Kaip jau aukščiau minėjau, Karo Sanitarijos Skyrius, steigdamas Birštone sanatoriją, šitame dalyke padarė pradžią; reiškia tikėtis ir laukti, kad tas dalykas nebus pamestas, bet bus pastatytas atatinkamoje aukštumoje.

Referatai.

I. Patologija.

1. *Bierich.* — **„Ueber die Beteiligung des Bindegewebes bei der experimentellen Krebsbildung"** (Jungiamųjų audinių dalyvavimas eksperimentalinio vėžio išaugime). (Virchow's Archiw 239 B. I H. 1922 m.).

Autoriaus daryta mėginimų su įvairiais gyvuoliukais (baltomis pelėmis, kralikais, jūros kiaulaitėmis), kaipo jaudinamoji pavartota: degutas, pieno rugštis, rentgeno spinduliai. Gaviniai bendrais principiniais bruožais šie:

I stadijus: pakilęs epitelio funkcionavimas, formaliai apsireiškia jo patologiniu augimu į viršų — epitelio sluogsnis storėja ir iškyla ant odos paviršio. Tame pačiame stadijuje iš jungiamųjų audinių pusės pastebiamos atmainos šioj prasmėj, kad jų forminių elementų (Mastzellen ir ypatingai elastinių skaidulų) labai padaugėja.

II stadijus: kuomet jau epitelio narveliai auga gilumon (vėžys) ir plėtojasi jungiamuose audiniuose, tai čia pastebiamos atmainos diametraliai priešingos atmainoms I stadijuje: eliastinės skaidulos išnyksta (išskyrus tik rezginius indų sienose); po jų pranyksta ir taip vadinamieji „nutukę" narveliai (Mastzellen), ir apskritai narvelių skaičius pasilieka labai nedidelis; taip pat nukenčia dar ir pagrindinė substancija su jungiamųjų audinių siūlais.

Tuo būdu jungiamųju audinių reakcija į besivystantį vėžį I stad. apsireiškia išsikeitime tam tikro fizikaliniai - cheminio stovio visos protoplazmatinės tų audinių sistemos. Susidarius naujoms sąlygoms, buvusios iki šiol indiferentinės jungiamųjų audinių skaidulos absorbuoja cirkuliuojantį audiniuose elastiną, kas ir sudaro elastinių siūlų padaugėjimą. Šis padaugėjimas reikalingas yra, kad neleisti augti gilumon epitelių.

Be to, kuomet kova iš jungiamųjų audinių pusės yra jau pralaimėta, kuomet jau epitelis, pertraukęs sudarytą forminių elementų frontą, auga gilumon, tai fizikaliniai - cheminė protoplazmatinės sistemos struktura, delei betarpinės vėžio įtakos, vėl keičiasi, jungiamųjų audinių narveliai nyksta ir absorbuotas elastinas vėl pasiliuotūoja (II stad.). *Mackevičaitė.*

2. *L. Aschuff* — **Das retikulo — endotheliale System und**

seine Bezienhungen zur Gallenfarbstoffbildung (Retikulo-endotelialinė sistema ir jos reikšmė tulžies pigmento išdirbime) (München. med. W. š. m. 37 Nr).

Pabriežiant, kas galima vadinti retikulo - endotelialine sistema siauroje to žodžio prasmėje (būtent: blužnies, limfos liaukų, kaulų smagenų endotelius ir reticulum'o narveliai; antinkstinės liaukos kapiliarų endoteliai ir žvaigždėtieji narveliai (Sternzellen) Kupffer'o), ir nurodant jos reikšmę organizmui prie kai kurių infekcijų (tuberculosis, typhus), autorius apsistoja ties garsiais Naun y'o ir Minkovski'o mėginimais tulžies išdirbimo vietą išaiškinti. Remiantis tuomi, kad nuodyjant žąsis, kurioms buvo pašalintos kepenys, eksperimentatoriai negaudavo icterus'o, daugelis patalogų padarė tą išvadą, kad tulžies pigmentų išdirbimo vieta esą kepenų narveliai. Tos išvados neužprotestavo ir eksperimentatoriai. Aschoff'as gi, remiantis tais pačiais eksperimentais, daro visai kitą — ir, matomai, daug daugiau atatinkamą tikrenybei — išvadą, kad tulžies pigmentas (bilirubinas) yra išdirbamas ne kepenų narveliuose, bet retikulio-endotelialinėje sistemoje (siauroje jos prasmėje), kurioj žymiausią vietą užima kapiliarų endoteliai — žvaigždėtieji narveliai Kupffer'o. Kepenų gi narveliai sudaro grynai išvedamąjį organą.

Mackevičaitė.

3. *H. Stahr.* — **„Darmgeschwülste bei Kindern durch Trichocephalus verursacht"** (D. m. W. š. m. 30 Nr.).

Autorius aprašo du atsitikimu, kur Trichocephalus dispar padarė sunkias patologines atmainas aklosios žarnos sienoje: uždegimas su stipriu patinimu ir subrinkimu; eosinofilija. Kliniki-niai šis žarnų susirgimas apsireiškia tiflito, resp. apendicito ir ilus'o, simptomais. Šie atsitikimai rodo, kad Trichocephalus dispar toli gražu nėra tokia nekalta kirmėlaitė, kaip apie ją paprastai manoma. Pas mus ji pasitaiko gana dažnai.

Mackevičaitė.

II. Vidujinės ligos.

1. *Prof. August Bier* (Berlin).—**Gymnastik als Vorbeugungs- und Heilmittel** (Gimnastika, kaipo profilaktikos ir gydymo priemonė). (Münch. med. Woch. 1922 m. 27 Nr.).

Autorius pastebi, jog gimnastikos klausime reikia grįžti prie senovės graikų. Jie užsiėmė gimnastika daugiau, kaip 100 metų, tai buvo visos tautos dalykas, svarbiausi jaunuomenės auklėjimo priemonė, valstybės prižiūrima. Kiekvienas vaikas ir jaunuolis privalėjo gimnastika užsiimti. Didžiausi graikų filozofai Plato ir Aristotelis laikė gimnastiką kaipo auklėjimo priemonę; garsieji gydytojai Hyppokratas ir Galenas laikė gimnastiką savo mokslo dalimi. Gimnastika buvo ankštai sujungta su tikyba, apgalėtojams žaismų kovose buvo atiduodama beveik dieviška garbė. Senovės graikai gimnastikos mokslo klausime buvo nepalyginamai toliaus nuženge, nei dabartinis medicinos mokslas.

Bier'o nuomone, daug naudingiau daryti gimnastiką nuogam; tose apystovose pasitaiso apetitas ir maistas yra geriau sunaudojamas. Graikai pradėdavo gimnastiką iš mažens; suaugusieji taipgi užsiimdavo gimnastika. Ligi nesubrendimo laikas skaitomas buvo svarbiausiuoju gimnastikos laiku, kadangi tame laike kūnas formuojasi. Graikai nemėgdavo gimnastų, panašiai kaip mūsų atletai, kurių išvaizda nelabai graži, kurių veidas atrodo bukas. Antroje savo straipsnio dalyje autorius nurodo gimnastikos tikslą, būtent: 1) išauklėti visai sveiką žmogų visais atžvilgiais ir jo sveikatą palaikyti, 2) blogai išlavinto kūno trūkumus pašalinti. Senovės graikai su gimnastikos pagalba išauklėdavo labai gražų, stiprų ir sveiką kūną prastomis priemonėmis: penkių kova — bėgimas, šokimas, mėtymas ir t. t. Bier nurodo jog daugumas gydytojų neturi tinkamų žinių gimnastikos klausime. Tikrais instruktoriais ir patarėjais gimnastikos klausimuose turėtų būti gydytojai. Pagaliaus pastebiama, kad gimnastikos klausimai dar reikalauja mokslišku studijų, nevien ant eksperimentalių gyvulių, bet bandymai reikalingi ant užsiimančių gimnastika žmonių.

M. Nasvytis.

2. *Prof. Schottmüller.* — **Zur Behandlung des Atshma Bronhiale im Anfall.** (Bronhialės astmos priepuolio gydymas). (Deutsch m. Woch. 1922 m. 44 Nr.).

Autorius praneša apie vieną ligonę 45 metų, kuri jau 14 metų serga astma bronhiale. Paprastas gydymas asthmolizino ir adrenalino injekcijomis nedavė tikro pagerėjimo. Tiktai morfijaus injekcijos bet kiek sumažindavo astmos priepuolių sunkumą. 14 dienų praslinkus nuo ligonės įstojimo į kliniką, ligonė apsirgo epidemine influenca su aukšta temperatūra. Tai ligai pasibaigus, astmos priepuoliai visiška pranyko. Autorius mano, jogei tai yra sąrašyje su persirgta influencos liga, t. y., jogei šiuo atveju influencos proceso pasekmės turi terapeutinį veikimą. Autorius nemano, jogei tas terapeutinis veikimas pridera vien nuo specifinio influencos virus'o; mano, jogei panašių rezultatų gali duoti ir kitos bakterialės infekcijos. Tam tikslui tapo pavartota tam tikra vakcina — apie ją yra plati Amerikos literatūra. Tos vakcinos pagaminimui autorius yra panaudojęs bakteriją, išaugintą iš kraujo vienos sergančios sepsis'u pacientės. Šitas ligos ankritis, patekęs į kraują, iššaukė aukštą temperatūrą ir žymų leikocitozą, bet nepaveikė blogai į vidaus organus. Kai kuriam laikui praėjus, ta pati pacientė iš naujo gavo astmos priepuoli. Kadangi, vartojant laike 8 dienų paprastą terapiją, pagerėjimo nepastebėta. tai ligonei buvo padaryta intraveninė autoriaus vakcinos injekcija, sulig augščiau išdėstytais principais. Reakcija prasidėjo už vienos valandos po injekcijos: šalčio krėtimas. temperatūra pakilo iki 41° C, leikocitozas — 18,000 leikocitų viename kubiškame mm. Minėtos vakcinos injenkcijos veikimas buvo labai geras: jau vienai dienai praėjus alsavimas buvo normalus, ligonė galėjo ramiai gulėti ir miegojo be jokių vaistų miegui vartojimo; dviejų

mėnesių laiku nebuvo nei vieno astmos priepuolio. Autorius pripažįsta didelę terapeutinę rolę minėtos vakcinos injekcijoms ir laiko kaip nespecifinę proteino-terapiją. Autorius kartu su prof. Brauer ir Le Blanc pasekmingai gydė dar 8 ligonius nuo astmos su pagalba šios vakcinos; tačiau autorius matęs taipgi astmos pasikartojimus pas tuos ligonius. Autorius įstikinęs, jogei vakcina, be abejonės, veikia laike astmos priepuolio. Autorius ketina pamėginti šiuo būdu gydyti rhinitis vasomatorica, urticaria ir t. t., jeigu bus tam tinkama galimybė.

M. Nasvytis.

III. Chirurgija.

1. *Prof. H. Haberer* (Innsbruck). — **Terminolaterale Gastroduodenostomie bei der Resektionsmethode nach Billroth I.** (Terminolateralinė gastroduodenostomija prie I Billroth'o rezekcijos būdo) (Zentralbl. für Chir. 1922 Nr. 36).

Pastaruoju laiku autorius pastebėjęs, kad po skrandžio rezekcijos, darytos II Billroth'o būdu, gaunamas ulcus pepticum jejuni. Todel autorius, pritardamas Eiselsbergo klinikos prof. Orator'o nuomonei, taip pat mano, kad prie skrandžio rezekcijos geriau vartoti I Billroth'o būdą vietoje II. Pats autorius, darydamas 17 paskutiniųjų skrandžio rezekcijų, gan pasekmingai vartojęs savąjį terminolateralinį anastomozą, t. y. sujungimą skerso skrandžio piuvio su piuviu, padarytu išilgai lateralinės duodenum'o pusės, netoli rezekcijos vietos. Tas operacijos būdas yra tik modifikacija pirmojo Billroth'o būdo. *Kuzma.*

2. *A. H. Hofmann* (Baden). — **Autoplastischer Cysticusverschluss** (Autoplastinis duct. cysticus uždarymas). (Zentralbl. f. Chir 1922. 36 Nr.).

Panašiai, kaip Stoeckel'is daro autoplastinį ureterio mazgą, kad prašalinti inksto veikimą, taip autorius 14 atsitikimuose darė autoplastinį duct. cysticus mazgą. Sunkesniuose atsitikimuose autorius darydavo duct. cysticus mazgą su pagalba pinceto bei Kocher'o spaustuko, kaip originale parodo piešiniukais. Kad kontroliuoti, kaip gerai mazgas užmegstas, autorius įveda į žaizdos gilumą guminį drenažą. Tulžis nebėga. Žaizda užgyja, vidurinę skaitlinę imant, per 14 dienų. Žaizdos sekrecija maža. Autoplastiniai mazgai daromi prie chroninių cholecystitų, chroninių flegmonozinių rūšių ir prie recidivuojančių empyemų su ulceroziniu cholecystitu. *Kuzma.*

3. *Prof. C. Ramstedt* (Münster).—**Zur Operation des Pylorospasmus der Säuglinge.** (Kūdikio pylorospasmo operacija). (Zentralbl. f. Chirurg. 1922. 36 Nr.).

Autorius įsitikinęs, kad prie kūdikio pylorospasmo netikslu vartoti pyloroplastiką, ir kad pakanka sustorėjusio sfinkterio raumens paprasto įpiovimo bei įkirtimo, ypač tuomet, kuomet sanprotaujama, kad ne vien tik raumens hypertrofija yra steno-

zo priežastis, bet dar veikia sfinkterio raumens spazmas. Literatūroje žinoma jau daugiau 200 tokių operacijų. Mirtingumas mažiau, kaip 5%. *Kuzma.*

IV. Urologija.

1. *S. P. Fedoroff* (Petrogradas). — **Nephropexie bei anomalen und pathologischen Nieren** (Nefropeksija prie anomalinių ir patologinių inkstų). (Zeitschr. f. Urolog. 1921. B. d. XV. K. 12).

Dystopia renis, panašūs į pasagą ir smulkiai cistoziniai degeneruoti inkstai sudaro skausmų tiek savu tiesioginu trūkumu, tiek dažnai esančiu jų paslankumu. Panašus į pasagą inkstas savu tiltu (jungiamąja dalimi) spaudžia plexus aorticus. Visiems tiems skausmams prašalinti autorius pasekmingai vartojęs nephropexia. Panašų į pasagą inkstą autorius fiksuodavęs iš vienos arba iš abiejų pusių. Fiksuodamas distopinius ir cistozinius inkstus, autorius ypač vengia ureterių įtempimo ir anomaliniai gulinčių indų persukimo; todel dažnai darydavo inkstų fiksaciją in loco. Kad fiksavus inkstą, autorius daro taip lumbalinį, taip ir įskipą iliakalinį piuvį, arba eidavo transperitonealiniu keliu. Inkstas geriau fiksuojamas, jei jį prisiūti paimtu iš kapsulos lopu ir žaizdą iš dalies tamponuoti. Bet kurių bendrų operacinių būdų autorius nesiūlo, numatydamas įvairias inkstų padėties galimybes. *Kuzma.*

2. *S. P. Fedoroff* (Petrogradas). — **Feste Nierentumoren und ihre chirurgische Behandlung.** (Kieti inkstų navikai ir jų chirurginis gydymas) (Zeitschs. f. Urolog. B. d. 16. N. 9.).

Iš 53 kietų inkstų navikų atsitikimų autorius radikaliniai operavęs 42, kurių 36 buvo hypernefromos, klinikoje skaitytos piktybiniais navikais. Autorio manymu, kiekvienas kietas inkstų navikas po tikro diagnozo tuojau turi būti operuojamas, jei operacijai nekliudo žymus nusilpimas, kacheksija arba metastazai. Autorius, nurodydamas atatinkamą literatūrą, atsižvelgia į tai, kas praleista diagnozo, operacijos būdų ir jų pasekmių klausimu.

Kuzma.

3. *Chrzelitzer* (Waldenburg). — **Hämaturie nach Appendicitis** (Haematuria po apendicito) (Zeitschr. f. Urolog. B. d. 16. H. 9.).

Pas pacientę, turinčią dieglių, staigių skausmų, šalčio krėtimo, karščio, pilvo patinimo ir vėmimo priepuolių, buvo manomas pyelitas. Pacientės ištyrimas davė skausmus aklosios žarnos srityje, šlapumo puslės paraudimą, be ypatingo turinio šviesų šlapumą, kuris tuojau po priepuolio susidrumsdavo ir duodavo mėšlo kvapą. Neatsižvelgiant į įtariamą apendicitą, trūkusį į ureterį, buvo padaryta dešiniojo inksto ekstirpacija. Teigiamų operacijos rezultatų negauta. Ligonė išgyjo tik po aklos žarnos operacijos, laike kurios buvo rasta maža fistula, einanti iš appendix'o į ureterį. *Kuzma.*

V. Rentgenologija.

1. Dr. Kottmaier (Mainz). — **Zur Röntgenbehandlung des Magengeschwürs.** (Strahlentherap. Bd. XIV, Heft I).

Skrandžio opos gydymą autorius skaito sunkia problema del jos etiologijos neaiškumo. Nors dabartine simptomatine terapija ir operaciniu būdu kartais ir gaunama gerų rezultatų, bet daugelyje atvejų gydymas pasilieka be pasekmių, arba ir išgijus liga greitu laiku vėl grįžta, nes ligos priežastis — organizmo dispozicija pasilieka neprašalinta. Skrandžio opos priežastimi autorius skaito sekretorinius ir cirkuliatorinius sutrikimus. Jis mano, kad jiems pašalinti geriausia tinka Rentgenoterapija, nes tam tikrose dozėse Rentgeno spinduliai mažina liaukų sekreciją ir veikia į kraują ir kraujo indus. Todel jis keletą kartų mėgino gydyti skrandžio opą Rengteno spinduliais. Pesekmių turėjęs gerų (bet statistinių žinių nepaduoda).

Gydyti skrandžio opą, kaip parodė autoriaus patyrimai, reikia mažomis R-spindulių dozėmis. Didelės dozės duoda nesmagių pasekmių: po didelių dozių padidėja skausmai ir atsiranda smarkūs vėmimai. Priežastimi to autorius skaito didesnį jautrumą R-spinduliams simpatinių ganglijų, nei kaip spinalinių nervų. Be to, po didelių dozių dažnai atsitinka skrandžio perforacija, ypačiai opos vietoje. Todel, gydant skrandžio opą, leidžiamos mažos dozės serijomis. Autorius švitina sekančiu būdu: po $^1/_{10}$ o.e.v. kas dieną po 1 mil. vario + 3 mil. aliuminijo 10—12 dienų. Po 8 sąvaičių švitinimą pakartoja. *Kalvaitytė.*

2. W. Förster (Suhl). — **Röntgenbestrahlung bei Myokarditis.** (Ein Fall aus der Praxis) (Srahlentherap. Bd. XIV, Heft I.).

Autorius švitinęs pripuolamai vieną miokardito atsitikimą. Leidęs $^1/_3$ o.e.v. po 3 mil. al. Pasekmės to vieno švitinimo buvusios labai geros. Pacientas pradėjęs jaustis gerai; anginae pectoris priepuoliai pranykę. Autorius stebėjęs pacientą 5 mėn.

„Viena kregždė nepadaro pavasario", rašo autorius, baigdamas savo straipsnį. Su autoriumi, beabėjonės, pilnai reikia sutikti. Bet antrą vertus, jeigu kregždė pasirodo, reikia spėti pavasarį besiartinant. Todel, manau, gerai būtų ir mums pažiūrėti, ką ta kregždė gali duoti. *Kalvaitytė.*

3. Dr. Fr. Woltz (München). — **Neure Untersuchungen zur Frage der Radiosensibilität.** (Strahlentherap. Bd. XIV., Heft I).

Dr. Woltz'as pavyzdžiais įrodo; kad kiek vienas organizmas įvairiose aplinkybėse yra nevienodai R-spinduliams jautrus. Jis daręs mėginimų su augalais ir gyvuliais. Tie mėginimai parodė, kad šiluma, šviesa ir galvanizavimas prieš švitinamą Rentgeno spinduliais padaro švitinamąjį organizmą žymiai jautresniu tiems spinduliams, nei kaip normoje. Galvanizuotų jūros kiaulaičių odos eritemai gauti tereikėdavę 70—75% normalės R-spindulių dozės, tai yra 25—30% mažiau, nei kaip normoj.

Autorius mano, kad priežastis nevienodo R-spinduliams jautrumo vienodos rūšies navikų yra nevienodos fizinės aplinkybės, kuriose tie navikai išaugą. Todel tiki, kad išaiškinimas įvairių fizinių aplinkybių, taip ar kitaip veikiančių į organizmą ir padarančių jį daugiau ar mažiau R-spinduliams jautriu, padės išaiškinti navikų gydymo R-spinduliais problemą.

Kalvaitytė.

VI. Bakteriologija.

1. P. Petthoff und G. Heuer. — **Der Einfluss der ultravioletten Strahlen auf die Antikörper in vivo** (Zentralbl. f. Bakter. 1922, 88 B. 4 H.).

Autoriai tyrinėjo ultravioletinių spindulių veikimą, atsirandant agliutininams pas gyvulius. Buvo paimtos 6 poros jūros kiaulaičių, kurių viena iš kiekvienos poros buvo skiriama eksperimentui, antra kontrolei. Kiaulaičių poros buvo parinktos vienodo plauko ir lygaus svorio. Visai 12-ai kiaulaičių buvo įšvirkščiama į peritoneum tam tikrais laikotarpiais vidurių šiltinės kultūra, užmušta šildymu 60° temp. Jau po pirmo kultūros įšvirkštimo ant 6 eksperimentalinių kiaulaičių buvo pradėta bandyti ultravioletinių spindulių veikimas. Kiaulaitės buvo patalpintos atstume 20 cm. nuo kvarco lempos ir šviesą jos išlaikydavo ramiai. Seansai kiekvieną dieną tęsdavosi po 15 minučių. Tam tikrais laikotarpiais buvo imamas kraujas nuo gyvulių taip eksperimentalinių, taip lygiai ir kontrolinių ir serume buvo ištiriama agliutininų kiekis. Pasirodė, jogei tik po 13 seansų galima buvo konstatuoti menką agliutininų priaugimo padaugėjimą pas eksperimentalinius gyvulius, sulyginant su kontroliniais; šitas skirtumas buvo patėmytas pas pigmentuotas (tamsaus plauko) kiaulytes.

Aiškesnių rezultatų buvo gauta, tyrinėjant ultravioletinių spindulių veikimą ant agliutininų, kurie yra imunizuoto gyvulio kūne. Paimta buvo 2 jūros kiaulaitės ir 1 triušis. Įšvirkštus šiems gyvuliams kelis kartus vidurių šiltinės kultūrą, buvo gauta serumas titru 1:16000. Ant vienos jūros kiaulaitės ir triušio buvo bandomas ultravioletinių spindulių veikimas. Kita kiaulaitė, ant kurios ultravioletinių spindulių veikimas nebuvo bandomas, likusi kaip kontrolinė. Seansai kasdien tęsdavosi 5—15 minučių. Po pirmų seansų serumo titras pas abu gyvulių žymiai padidėjo, bet po 6 seansų puolė žemyn ir po 12 seansų buvo jau žemiau kontrolinio gyvulio serumo titro.

Autoriai mano, jogei, jų tyrinėjimams pasitvirtinus, ultravioletiniai spinduliai galės būti vartojami gavimui agliutininų serumų su aukštu titru. *Jurgeliūnas.*

2. Dr. Heuer. — **Der Einfluss der ultravioletten Strahlen auf Antikörper in vitro** (Centralbl. für Bakter. 1922, 88 B. 5. H.).

Autorius tyrinėjo ultraviolietinių spindulių veikimą į antikūnus in vitro. Jo bandymai lietė agliutininus, bakteriolizinus, ge-

molitinį amboceptorių, o taipogi jūros kiaulaitės komplementą ir avino eritrocitus. Ultravioletinių spindulių veikimas buvo bandomas ant agliutininų serumų: šiltinės, choleros ir parašiltinės B. Serumai buvo imami taip neatskiesti, taip ir atskiesti fiziologiniame virintos druskos skiediny 1:100 ir 1:1000. Laike bandymų serumai buvo statomi atstume 10 cm. nuo kvarco žibinto (lempos). Kai del kontrolinių serumų, kurie radosi taipogi atstume 10 cm., ultravioletinių spindulių veikimas pašalintas. Seansai tęsėsi nevienodai, nuo 1 ligi 60 min. Tyrinėjimai parodė, jogei ultravioletiniai spinduliai visai neveikia į neatskiestą serumą; atskiestuose gi serumuose jie sunaikina antikūnus; be to, choleros ir parašiltinės B agliutninai pasirodė mažiau pastovūs.

Ultravioletinių spindulių veikimas į bakteriolizinus tokis pat, kaip ir jų veikimas į angliutininus; pasižymi tik mažesnis bakteriolizinų pastovumas.

Toliau buvo daromi tyrinėjimai ultravioletinių spindulių veikimo į atskirus gemolitinės sistemos ingredijentus, k. a.: į gemolitinį amboceptorių, jūros kiaulaitės komplementą ir avino eritrocitus. Prie šių bandymų medžiaga buvo statoma atstume 20 cm. nuo žibinto. Seansai tęsdavosi nuo 5 ligi 60 min. Pasirodė, jogei ultravioletiniai spinduliai neveikia į neatskiestą gemolitinį amboceptorių; į atskiestą gi veikimas apsireiškia tuo būdu, kad amboceptoriai yra naikinami.

Kai del ultravioletinių spindulių įtakos į jūros kiaulaitės komplementą, tai pasirodė, jogei seansai 10 min. daro jį prie tam tikrų atskiedimų neaktyviu.

Į avino eritrocitus (5% skiedinys eritrocitų, išplautų fiziologiniame virintos druskos skiedinyje) ultravioletiniai spinduliai veikia tuo būdu, kad gemoglobinas išsiplauja ir gaunamas tamsiai raudonas kraujas.

Kadangi, anot autoriaus patėmyjimų, choleros ir parašiltinės B agliutininai mažiau atsparūs ultravioletinių spindulių veikimui, negu šiltinės agliutininai, o bakteriolizinai dar mažiau atsparūs, negu agliutininai, tai galima daleisti, kad lipoidų ir baltimų kiekis aukščiau išvardytuose antikūnuose yra skirtinas.

Jurgelionas.

VII. Akių ligos.

1. *E. Gallus* (Bonn). — **Die Refraktionsverhältnisse bei den Juden.** (Zeitscher. f. Augenheilk. Bd. 48, H 4—5, 1922).

Kadangi literatūroje nedaug tėra žinių apie rasių įtaką į akių refrakciją ir tos žinios viena kitai prieštaraujančios, autorius pasiryžo patikrinti jas savo pacientų daviniais. Peržiūrėjęs savo užrašus (17013 ligonių), jis rado tiksliai pažymėtą 264 žydų refrakciją. Skirdamas emetropiją ir nedidelę hipermetropiją (iki 2,0 D) prie normalių akių, jis rado žydų tik 16,8% vyrų ir 17,9% moterų, tinkančių šiton kategorijon. Visų gi kitų refrak-

cija buvo patologinė. Didelio laipsnio anomalijos rastos pas 52,7% vyrų ir pas 53,8% moterų. Palyginimui su krikščionių akimis autorius paėmė vienų ir kitų tik žymesnius anomalijos laipsnius: hipermetropiją didesnę kaip 2,0 D ir miopiją didesnę kaip 5,0 D, ir rado hipermetropiją tarp žydų vyrų 8,4% ir moterų 10,3%, o tarp krikščionių vyrų tik 2,08% ir moterų 4%. Tuo būdu didesnių refrakcijos amomalijų rasta pas žydus kelis kartus daugiau kaip pas krikščionis ir miopija rasta dažniau kaip hipermetropija. Paminėjęs dar dažnai randamo atstigmatizmo ir didelės anizometropijos atsitikimus, autorius daro išvadą, kad, žydų akys turinčios didelio palinkimo prie svarbių refrakcijos anomalijų, kurios kartu su kitomis žydams dažniau kaip krikščionims atsitinkančiomis ligomis sudaro žydų tautos endogeninės degeneracijos žymes. *P. Avižonis.*

2. *J. Brana* (Budapest). — **Konstitution und Trachom.** (Klin. Monatsbl. f. Augenheilk. Bd. 49, August September, 1922).

Autorius, remdamos vienerių metų patyrimu iš 250 trachomuotų kareivių ir 100 trachomuotų civilių pacientų ir lygindamas su ištirtais 150 sveikų kaireivių ir 170 mokinių, pažymi, kad didelė dalis trachomuotųjų turi aiškių įgimto konstitucinio limpatizmo ir surištos su juo įgimtos neuropatijos žymių, kurios randamos taipogi rachite, heredoluese, idiotizme, mongolizme, miksodemoje etc. Trachoma lydi dažnai rachitą ir heredoluesą ir ligoniai su šių pastarųjų žymėmis gauna vpačiai stambių trachomos randų. Sunkesniais įgimto limfatizmo atsitikimais trachoma esti taipgi sunkesnė. Chroninė trachoma su aiškiais folikulais, bet be sekrecijos, be ryškių subjektyvių simptomų, anot autoriaus, negalinti pareiti nuo užsikrėtimo, nuo infekcijos. Tokią trachomą autorius siūlo vadinti „Lymphadenitis conjunctivae chronica hyperplastica". Sunkesnieji trachomos pavidalai su gausiomis traiškanomis, papilų hipertrofija ir panusu gali pareiti ir nuo dar nežinomo „virus'o, tačiau ir čionai reikia disponuojamo faktorio, būtent įgimto kanstitucinio limfatizmo, be kurio trachoma negalėtų virsti randais. Be to, autorius dažnai rasdavęs trachomuotų ligonių, ypačiai moterų, įdubusią nosį su ozena ir be jos, anemiją, padidėjusius liežuvio folikulus (tonsilla lingualis), gomurio tonsilas, pažandžių žibykščius ir 8% teigiamą Wassermann'o reakciją. *Avižonis.*

3. *H. Hensen* (Hamburg). — **Ueber die Erfolge der Myopieoperation nach Fukala** (Klin. Monatsbl. f. Augenheik. T. 69, p. 89).

Hamburgo klinikoje padaryta F u k a l o s operacija (extractio lentis) del didelės miopijos 47 akims. 37 akys yra operuotos seniau negu 15 metų atgal. Visų operuotų akių 3 kartus atsitiko ablatio retinae, taigi 6,4%. Be to, autoriui teko karo metu matyti 30 kitur operuotų akių, kurių tarpe ablatio retinae buvo 6,7%. Kitų autorių, turėjusių galimybės ilgai sekti operuotųjų akių likimą, ablatio retinae buvusi nuo 3,6% iki 6—9%. Palyginimui autorius mini Göttingeno ir Halles klinikų sta-

tistinius davinius, iš kurių matyti, kad neoperuotuose didelės miopijos (ne mažiau kaip 14 D.) atsitikimuose ablatio retinae rasta 6,3—6,7%. Taigi ablatio retinae atsitinka beveik vienodai tiek po, tiek be operacijos, — vadinasi, operacija nepadidina pavojaus apakti, o duoda galimybės aiškiai matyti be akinių, kas labai svarbu juodadarbiams žmonėms arba tiems, kas iš mažens nėra pripratęs stipresnių stiklų dėvėti. Autorius vartoja subkojunktivalinę lęšiuko disciziją ir paskui jiešminiu peiliu išleidžia paburkusias lęšiuko mases, nelaukdamas, kolei atsiranda akies iritacijos ir padidėjusio spaudimo reiškiniai. Šitaip elgiantis operacija nėsanti nei skaudi, nei sunki, nors ir neprivalanti būti skaitoma lengvesnė, negu kataraktos operacija.

P. Avižonis.

VIII. Odos ir venerinės ligos.

1. Dr. J. Klein (Düsseldorf). — **Antitrein Dr. Petersen, ein antigonorrhoikum.** (D-ro Petersen'o Antitrein'as kaipo antigonorrhoicum). (Dermatol. Wochenschr., 1922 Nr. 33).

Nesenai d-ro Petersen'o išleistas preparatas, pavadintas Antitrein'u, davęs puikiausių pasekmių gonorėją, postgonoroinį fluor'ą ir negonoroinį uretritą gydant.

Straipsnio autorius tvirtina, jog jisai, vartodamas kalbamąjį vaistą, gavęs stebėtinai gerų rezultatų. Autorius vartojo preparatą šiuo būdu: vyrams, nustačius mikroskopiniai diagnozą, skirdavęs 3-4 kart per dieną priprastu būdu švirškimus kanalan; įšvirkštą vaistą reikėdavę laikyti uretroje per 5 minutes. Be to, būdavo rekomenduojama daryti kartą dienoje šiltas sėdinčias vones. Po 3-4 d. dienų pacientas turėdavęs pribūti mikroskopiniam tyrimui. Daugumoje atsitikimų tyrimas ant gonokokų jau duodavęs neigiamų rezultatų. Nežiūrint į tai, ligoniai dar per 4 dienas tebevartodavę vaistus. Po to makro- ir mikroskopiniais tyrimais niekada nebuvo randama gonokokų ir išnykdavęs rytmetinis lašas. Jokių komplikacijų šio preparato vartojimas neduodavęs. Ligoniams būdavę rekomenduojama po 8 ir 16 dienų pribūti ištyrimui (daugiau visiškai negydant) ir tyrimo rezultatai likdavę visada neigiami.

Moteriškos gonorejos gydymui imdavęs gerai išmirkytą medikamente tamponą ir įvesdavęs jį gimdos makštin. Visais atsitikimais, nors uretra ir nebūtų infektuota, švirkšdavęs 5-10 ccm. medikamento uretran. Toksai gydymo būdas pasikartodavęs kasdieną arba dieną praleidžiant. Namieje jokių plovimų autorius nepaskirdavęs. Rekomendavęs taip pat daryti šiltas sėdinčias vones ir prisilaikyti nustatytos dietos. Daugumoje atsitikimų po 14 dienų tyrimas ant gonokokų duodavęs visiškai neigiamų rezultatų. Fluor taip pat greitu laiku visiškai išnykdavęs.

Bendrai imant, moteriškos gonorejos gydymas būdavęs kiek ilgesnis, negu vyriškos. *Šimkevičius.*

2. M. Müller. — **Die Behandlung der Syphilis mit Wismut.** (Sifilio gydymas bismutu). (Münch. med. Wochenschr. 1922. Nr. 15).

Jau senai buvo nurodoma į profilaptikinį ir gydantį bismuto veikimą prie infekcijų tripanozomu ir prie vištų spirochetozo. Daugeriopi Sazerac'o ir Levaditi bandymai parodę gerą bismuto preparatų veikimą ant trušių, užkrėstų spirocheta pallida. Tuo tikslu autoriai vartodavę bismuto preparatus junginyje su vyno rukšties kaliju ir natriju. Doziravimas intramuskuliariai injekcijai vartota 0,05 - 0,06 šio junginio ant kilogramo gyvulio svorio; toksinė dozė buvo 0,1, o letalė dozė - 0,2 ant kilo svorio. Intravenozinė injekcija esanti negalima, nes jau 0,005 iššaukia gyvulio mirtį. Gydymo tikslams buvę pagaminta preparatas Trepol, laboratorijos Chévial ir Douilhet Paryžiuje išleistas, turįs 10 % suspenziją in ol. provinciale bismuto su vyno rūkšties kaliju ir natriju junginio. Injekcijos daroma kas 4 dienos intramuskuliariai į mm. glutaei pro dosi Trepol'io 2,0 - 3,0. Gydymo kurs. skaitoma 10 injekcijų.

Autorius vartojęs šį būdą įvairių sifilio stadijų 25 atsitikimams ir gavęs visiškai teigiamų rezultatų. Jau po kelių injekcijų ligos apsireiškimai išnykdavę ir Wa-R būdavusi negatyvė..

Kaipo pašalinį apsireiškimą autorius stebėjęs ant dantų smagenų prie dantų kraštų juodą sierinio bismuto juostą, kartais su stomatitu. *Šimkevičius.*

3. D-r Kunowski (Zahlendorf). — **Ueber Protargolwundsalbe.** (Apie protargolo tepalą). (Deutsche med. Wochenschr. 1922 Nr. 27.)

Autorius sako, kad jau daugelį mėnesių vartojęs protargolo tepalą, išleistą firmos F. Bayer et Co (10 % Protargolo ir 3% Cikloformo) blogai gyjančių ir užterštų žaizdų bei opų gydymui.

Stebėtinai veikiąs šis tepalas prie didelių furunkulų, o taip pat prie ulcera cruris. Vartojimo technika esanti ši: užtepus tepalo aną skarelės, pastaroji pridedama sergančion vieton ir apibintuojama.

Iš savo patyrimų autorius labai rekomenduoja kolegams šį preparatą. *Šimkevičius.*

4. E. Oppenheimer. — **Klinikos patyrimai su Diadinu.** (Med. Klin. 1922. Nr. 18).

Gydymui vartojama du Diadino preparatu: Diadinas I (jodas) ir Diadinas II (gyvas sidabras). Šis preparatas vartojama šiuo būdu: pirma sutepiama serganti vieta ir sveikoji aplink sergančią 1 ctm. per kraštą; 6 - 8 valandoms praslinkus, ton pačion vieton įtrinama Diadinas II. Po to gydoma tepant vazelinu.

Esant Trichophytia superficialis, užtenka vieno gydymo kurso; prie Trichophytia profunda gydymo kursas gali būti pakartotas po 3 - 4 sąvaičių.

Nurodyto vaisto vartojimas rekomenduojamas visose trichofitijos formose; kitose stafilodermijose, follikulidose, prie lupus vulgaris ir uleus cruris gauta taip pat labai gerų rezultatų.

Šimkevičius.

Naujai išrinktieji Medicinos Fakulteto profesoriai.

Prof. J. Dzirne mokslo darbai (svarbesnieji):

(Priedas prie prof. J. Dzirne biografijos, įdėtos š. m. „Medicinos“ 6—7 num., 340 pusl.)

1) Ein Beitrag zur Lehre vom Tode durch Ertrinken. (Inaug. Dissert. Dorpat, 1891).

Prof. J. Dzirne.

2) Behandlung der Knigelenktuberkulose etc. („St. Petersb. med. Wochenschrift“).

3) Extirpation des myomatosen Uterus nach Fritch. („St. Petersb. med. Wochenschrift“).

4) Ovariotomie in der Schwangerschaft. („Archiv für Gynäkologie“. Berlin).

5) Высокое сѣченіе мочевого пузыря. („Врачъ“. СПБ.).

6) Первичный шовъ мочевого пузыря при высокомъ камнесѣченіи. („Врачъ“).

7) Нѣсколько словъ о первичномъ швѣ моч. пузыря. („Врачъ“).

8) Отчетъ о 298 камнесѣченіяхъ. („Практ. Врачъ“. СПБ.).

9) Трепанація черепа и образованіе вентиля по Kocher'y при эпилепсіи. („Хирургія“. Москва).

10) Каменная болѣзнь почекъ, гидро-и піонефозъ. („Вѣстн. Русск. хирургіи“).

11) Леченіе кам. болѣзни по-чекъ, гидро-и піонефоза. („Русск. хир. архивъ“).

12) Ueber Magenkrebs. („St. Petersb. med. Woch.“).

13) Аппендицитъ и лейкоцитозъ. („Хирургія“).

14) Nierensteinerkrankung, Hydro- u. Pyonephrose. (Zeitschrift f. Urologie“. Berlin).

15) Die Behandlung Nierensteinerkrankung, der Hydro- u. Pyonephrose. („Zeit. f. Urologie“).

16) Ueber meine Blasensteinschnitte. („Langenbecks Archiv für klin. Chirurgie. Berlin).

17) Оцѣнка оперативныхъ способовъ леченія геморроя. („Хирургія“).

18) Кріоскопія. („Хирургія“).

19) Учебникъ цистоскопіи. 152 pusl. 149 pieš. Rikkero išl. СПБ., 1909).

20) Соединеніе кишечника на растительномъ цилиндрѣ. („Практ. Врачъ“).

21) Поврежденія и хир. заболѣванія моч. канала. („Русская Хирургія“ томъ 44 (?).

22) Изъ области мозговой хирургіи. 24 случая трепанаціи черепа съ образованіемъ вентиля при эпилепсіи. („Хир. Архивъ Вельяминова“).

23) Фибролипома кишечника. („Хир. Архивъ Вельяминова“).

24) Hemicraniotomia. („Хирургія“).

25) Оперативная урологія. (538 pusl., 566 pieš. Ettingero išl. СПБ., 1914).

26) Kalium hypermanganicum as means aguinst hemorrhagies fromthe wounded serosa. („The Lancet“. London, 1921).

Prof. H. Boit'o mokslo darbai:

(Priedas prie prof. Boit'o biografijos, įdėtos š. m. „Medicinos“ 6—7 num., 340—341 pusl.)

1) Einfache und sichere Identiefizierung des Typhus-bacillus. (Verlag G. Fischer, Jena 1905).

2) Ein Full vom Plasmocytom des Sinus Morgagni. („Frankf. Zeitschr. f. Pathologie“. Bd. 1, H1, 1907).

3) Ueber die Komplikation des Morbus Basedowi durch Status lymphaticus. („Frankf. Zeitschr. f. Pathol“. Bd. 1, H1, 1907).

4) Ein Full von Chromatophoroma piale. („Frankf. Zeitschr. f. Pathol“. Bd. 1, H 2, 1907).

5) Ueber den Heilwert der Antifermentbehandlung eitriger Prozesse. („Med. Klin. Woch“. 16, 1911).

6) Ueber die Wirkung des Antifermentserums. („Beitr. f. Klin. Chirurgie“. Bd. 73, H 1, 1911).

7) Ueber Leontiasis ossea und Ostitis fibrosa. (Habilitationschrift. „Archiv Klin. Chir.“ Bd. 97, H 3, 1912).

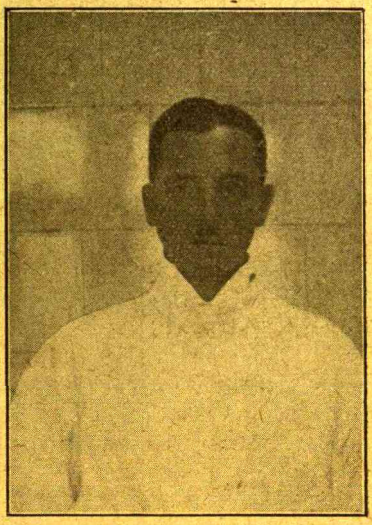

Prof. Boit'as

8) Mit Dr. Heyde (Marburg). Experimentalle Untersuchungen zur Aetiologie der Wurmfortsatzentzündung. (Chirurg. kongress 1912. „Beitr. f. Klin. Chirurgie“ Bd. 79, H 2, 1912).

9) Ueber Pleura- und Herzbeutelresorption. (Demonstrationsvortrag auf der Naturforscher versaml. in Wien 1913).

10) Ueber Pleuraresorption. („Cent. Bl. f. Chir.“ Nr 12, 1913).

11) Ueber Herzbeutelresorption. („Beitrag f. Klin. Chir:" Bd. 86, H 1, 1913).

12) Die Anaesthesierung des Plexus brachialis nach Kulenkampff auf Grund von über 200 Füllen. („Beitr. f. Klin. Chir." Bd. 43, H 2, 1914).

13) Ueber die Bedeutung und Schüdigung des Pleuraendothels bei Operationen und beim künstlichen Pneumothorax. („Beitr. f. Kl. Chir.", Bd. 93, H 2, 1914).

14) Die Radikaloperation des Carcinoms der Cardia und der abdominalen Oesophagus. (Zentr. bl. f. Chirurgie", Nr 20, 1914).

15) Hydronephrosen, beidenen ausser blutigem Urin keine Erscheinungen bestanden. („Verein f. Wissenschafte Heilkunde", Königsberg 1914).

16) Ueber Verletzungen von Magen und Darm durch das Infanterie geschon. („Deutsche med. Wochenschrift". Nr 24, 1915).

17) Ueber Schädelschussverletzungen. („Med. Klinik.", Nr 25, 1916).

18) Ueber Schädelstreif-und Prellschüsse mit Impressionsfracturen. („Med. klinik.", Nr 40, 1916).

19) 140 perforierende Schädelschüsse mit Berücksichtigung des Ausganges. („Beitr. f. Klin. Chirurgie", Bd. 108, H 3, 1918).

20) Mit Dr. König (Königsberg). Ueber Lymfverbindungen zwischen Achselhöhle und Brusthöhle. (Beitr. f. Klin. Chir.", Bd. 108, H 3, 1920).

21) Zur Behandlung des Ileus. (Chirurgen Kongress 1920).

22) Ueber Ileusbehandlung. („Arch. f. Klin. Chirurgie", Bd. 113, H 4, 1920).

23) Mit Dr. Jakob. Ein geheilter Fall von extramedullürem Rückenmarkstumor. („Grenzgeb. d. Med. u. Chir., Bd. 32, H 2, 1920).

24) Die Darmabsangung bei Ileus und Peritonitis. („Beitr. f. Kl. Chir.", Bd. 125, H 2).

25) Ueber Bluttransfusion. (Für den Danmark — Verlag in Kopengagen. 1920).

26) Referat der Weltliteratur von 1920 über Bluttransfusion Herz u. Gefässe für das Zentralorgan für die ges. Chirurgie u. ihre Grenzgebiete. (Im Druck.).

27) Cholecystitis und Cholelithiasis Ergebnisse der gesamten Medizin. (im Druck.).

28) In Bearbeutung. — Operationslerhre für das Handbuch der Ophthalmologie. (heraussgegeben von Schieck (Halle), Krauss (Düsseldorf), Birsch — Hirschfeld (Königsberg). Termin April 1923).

Prof. J. Bagdonas.

Prof. d-ras Juozas Bagdonas yra gimęs 1866 m., Slibinų k., Kybartų v., Vilkaviškio aps. Mokosi Mariampolės gimnazijoje. Išėjęs 1891 m. Maskvos Un-to Medicinos fakultetą, laisvai praktikavo iš pradžios Naumiesty, vėliau Vilkavišky. 1899 m., vengdamas ištrėmimo Rusijon už lietuvišką propagandą, emigravo užsienin, kame redagavo „Varpą“ ir „Ūkininką“. 1906 m. po revoliucijos grįžo Lietuvon ir apsigyveno Vilniuje, kame redagavo „Lietuvos Ūkininką“. Po metų vėl pradėjo užsiiminėti laisva medicinos praktika ir podraug buvo gydytoju internu Šv. Jokubo Ir Savič'o ligoninių chirurgijos ir ginekologijos skyriuose. Be to, dar kelis mėnesius darbavosi akių ligų ambulatorijoje Draugijos apaukusiems.

1892 m. pavasarį, pasitobulinimui kai kuriose medicinos srityse, nuvyko Petrogradan Jelenos Pavlovnos Institutan, kame studijavo topografinę anatomiją ir operacinę chirurgiją, lankė įvairias klinikas ir t.t. Pasibaigus kursams, 3 mėnesius darbavosi džiovininkų sanatorijoje Chalila Suomijoje. Grįžęs Lietuvon, apsigyveno laikinai Kovarske, kame rinko statistinių žinių apie skaičių sergančių plaučių džiova, kurios tapo įdėtos 1913 m. neperiodiniame laikraštyje „Medicina ir Gamta“.

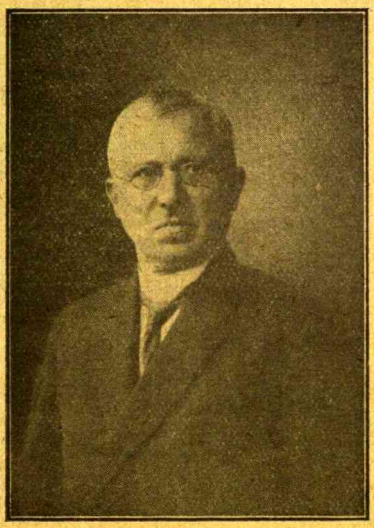

Prof. Bagdonas.

1913 m. pavasarį, nuvykęs Berlynan į „Fortbildungskursen für Aerzte“, studijavo plaučių ligas (ypačiai džiovą) pas prof. Külbs'ą, darbavosi His'o klinikoje, be to, klausė įvairių kitų specialybių kursus (pas prof. Bier'ą, Klapp'ą, Strauss'ą, Wolff-Eisner'į ir k.). Sugrįžęs Vilniun, buvo vedėju ambulatorijos ir sanatorijos Lygos kovai su plaučių džiova.

1914 m. tapo sumobilizuotas ir ligi 1918 m. buvo vyr. Vilniaus Karo Ligonės ordinatoriu. 1918 m. išėjo trijų mėnesius bakteriologijos kursus Blumental'io Bakteriologijos Institute Maskvoje. Sugrįžęs 1918 m. Lietuvon, iš pradžios užsiėmė laisva medicinos praktika, o nuo 1919 m. kovo 15 d. paskirtas Sveik - tos Dep-to direktoriu, kurias pareigas eina ligi šiol. 1921 m. pavasarį buvo pakviestas skaityti Aukštųjų Kursų Medicinos skyriuje X semestro stud. medikams paskaitas iš vidaus ligų klinikos.

1922 m. rugsėjo 18 d. Medicinos fakulteto tarybos posėdyje buvo išrinktas ekstraordinariu profesoriu įvados į vidaus mediciną katedrai.

Daug yra atlikęs ir rašęs politikos ir visuomenės srity, ypačiai kovojant del spaudos. Pasirašydavo slapyvardėmis: Šidaras, Slibinas, Š—s, S—s, Ūkininkas ir k.

Turi šiuos spaudintus medicinos darbus (daugiausia populiario turinio):

1) „Prancuzligė arba piktoji liga (lot. syphilis)" („Ūkininke" 1892 m. 6—7 num.);
2) „Difteritas, smauginyčia, kaklinė (lot. difteritis)" („Ūkininke" 1892 m. 8 num.);
3) „Statistnės žinios apie skaičių sergančių plaučių džiova Kovarsko apylenkėje" („Medicina ir Gamta");
4) „Kas reikia žinoti apie džiovą" (vert. iš vokiečių k.);
5) „Kas reikia žinoti apie lyties ligas" (vert. iš vok. k.);
6) „Birštono kurortas" (medicinos mokslo straipsnis, įdėtas „Lietuvoje" 1922 m. 125 Nr.);
7) „Geriamojo vandens Lietuvoje tyrinėjimo rezultatai" (žiūr. „Medicina" 1922 m. 8 Nr.).

Doc. Pr. Mažylis.

Docentas medicinos d-ras Pranas Mažylis yra gimęs 1885 m. sausio 24 d., Šilaviškio vienkiemyje, Rokiškio apskr. Išėjo 1904 m. Liepojaus gimnaziją. Už dalyvavimą 1905 revoliuciniame judėjime pusę metų išsėdėjo kalėjime. Negalėdamas dėlei to įstoti Rusijos Universitetan, 1908 m. išvažiavo užsienin ir įstojo Krokuvos Unto Medicinos fakultetan, kurį išėjo 1914 m. su medicinos daktaro laipsniu.

Doc. Pr. Mažylis.

1910 m. rudenį pradėjo darbuotis Anatomijos Institute pas prof. Kostanieckį, iš pradžios demonstratoriu, o vėliau asistentu, kurią vietą buvo užėmęs ligi 1917 m. vasaros. Greta anatomijos užsiėmė ir mokslo tyrinėjimais embriologijos srityje. Nuo 1914 m. ligi 1918 m. darbavosi įvairiuose Krokuvos Šv. Lozoriaus lig-ės skyriuose, o ypačiai ginekologijos — akušerijos skyriuje, vedamame prof. Dobrowolsk'io.

Sugrįžęs 1918 m. Lietuvon, apsigyveno Panevėžy, kame iš pradžios užsiėmė laisva medicinos praktika, o vėliau, vokiečiams išėjus, perėmė apskrities ligoninę, kurios vedėju buvo ligi 1920 m. vasario mėn. 1919 m. birželio mėn. sumobilizuotas ir perduotas L. Raud. Kryžiaus žinion, suorganizavo ir vedė L. Raud. Kr. li-nę Panevėžyje. 1920 m. kviečiamas Aukštųjų Kursų Med-os Skyriaus, persikelė Kaunan, sutikdamas užimti akušerijos-ginekologijos lektūrą. Be to, Šveik. Dep-tas jam pavedė suorganizuoti ir vesti akušerijos kursus, o L. Raud. Kr. pavedė perorganizuoti 1 L. Raud. Kr. Ligoninę, kurios vyr. gydytoju ir akušerijos-ginekologijos skyriaus vedėju yra ligi šios dienos. 1922 m. rugsėjo 18 d. Liet. Univ-to Medicinos fak-to tarybos posėdyje tapo išrinktas docentu akušerijos - ginekologijos katedrai. D-ras Pr. Mažylis yra dėstęs arba dar ir šiandien tebedėsto medicinos mokymo srity šiose įstaigose:

1) Anatomiją Krokuvos gimnastikos mokytojų kursuose;

2) Higieną Panevėžio gimnazijoje;

3) Akušeriją - ginekologiją 1920—1921 m. Aukštųjų Kursų Med-os skyriuje;

4) Akušeriją ir kai kuriuos kitus dalykus Valst. Akušerijos kursuose (šių metų rudenį prasidėjo IV laida);

5) Anatomiją, fiziologiją ir ligonių slaugymą Gailest. Seserų kursuose (š. m. rudenį prasidėjo IV laida).

Turi šiuos medicinos mokslo darbus:

1) „Przypadek kreski pierwotnėj (wspólnej) u noworodka z torbielowatem przekształceniem nerek" („Nowiny Lekarskie", Poznań, roczn. XXIV, zesz. 9—10). Šiame darbe gvildenama žmogaus embriono mesenterium'o vystymasis. Autorius stengiasi mechaniniu būdu išaiškinti mesenterium'o vystymosi eigą ir storųjų žarnų mesenterium'o nykimą. Jis nurodo į vieną jo abservuotą atsitikimą, kame pas naujagimį rasta esant bendram storųjų ir plonųjų žarnų mesenterium'ui: plonosios žarnos užimančios dešin. pusę, o storosios kair. pusę, kaip ir 3—4-ame embriono vystymosi mėnesyje. Tokios žarnų topografijos priežastį autorius mato tame, kad storosios žarnos atatinkamu metu nepasisuko delei žymiai padidėjusių inkstų.

2) „Rozwój kiszki slepej u myszy białej". Rankraštis, užimąs apie 20 spaud. puslapių didelio formato, yra pasilikęs pas prof. Kostanieckį Krokuvoje. Už šį darbą Krokuvos Medic. fakultetas d-rui Mažyliui paskyręs dovaną.

Medžiaga 2-jam Lietuvos Gydytojų Suvažiavimui.

1-ojo Liet. Gydytojų Suvažiavimo Vykdomasai Komitetas yra nutaręs dėti „Medicinon", pradedant nuo šio numerio, visą eilę pagamintų sumanymų, kurie ketinama patiekti 2-jam Liet.

Gyd. Suvažiavimui svarstyti, k. a.: Liet. Gydytojų Sąjungos įstatų sumanymą, pavyzdinių gydytojų draugijoms įstatų sumanymą, Centralinės Sveikatos Apsaugos Įstaigos sumanyma, kovai su vaikų mirtingumu plano sumanymą, kovai su įvairiomis apkrečiamomis ligomis (trachoma, venerinėmis ligomis, tuberkuliozu, aštriomis infekcinėmis ligomis) planų sumanymus ir t. t. Taip elgdamasis, Vykdomasai Komitetas nori suteikti galimybės visiems gydytojams, kurie rengiasi 2-ajin Liet. Gyd. Suvažiaviman, iš anksto susipažinti su pagaminta šiam Suvažiavimui medžiaga, ją apsvarstyti draugų tarpe (pavyzdžiui, draugijose), kad tuo būdu galėjus rimtai prisiruošti prie 2-ojo Liet. Gyd. Suvažiavimo.

I-ojo L. Gyd. Suv-o Vykdomasai Komitetas.

I. Lietuvos Gydytojų Sąjungos įstatų sumanymas.

Prof. Med. d-ras P. Avižonis[1]).

I. *Sąjungos tikslas.*

1 §. Lietuvos Gydytojų Sąjunga turi uždavinio jungti visus Lietuvos gydytojus vienon bendron organizacijon tikslu gvildenti visus klausimus, kurie liečia gydytojų darbuotę, ginti profesinius gydytojų reikalus ir ūgdyti draugiškus santykius tarp gydytojų.

2 §. Savo tikslui pasiekti Sąjunga: 1) gvildena profesinių darbo sąlygų, medicinos pagalbos, medicinos mokymo ir kitokius klausimus, kurie liečia gydytojų darbuotę; 2) steigia pensijos ir apdraudimo kasas savo nariams šelpti; 3) steigia įvairias įstaigas gydytojų ir-ju šeimynų reikalams: vaikų prieglaudas, sanatorijas, prieglaudas invalidams, knygynus, koperatyvus, klubus ir t t. 4) steigia trečiųjų teismą, atsitikus nesusipratimams tarp gydytojų; 5) užtaria gydytojų reikalus valdžios ir visuomenės įstaigose; 6) teikia savo nariams juridinės pagalbos; 7) rengia pasitobulinamuosius kursus gydytojams, bendras ekskursijas mokslo ir poilsio tikslais; 8) leidžia laikraštį, skiriamą gvildenimui klausimų, liečiančių Sąjungos tikslą.

II. *Veikimo plotas.*

3 §. Sąjungos veikimo plotas apima visą Lietuvą.

4 §. Sąjungos Valdybos buveinė yra Lietuvos sostinė.

III. *Sąjungos sąstata.*

5 §. Sąjungą sudaro apskričių, miestų, rajonų ir kitokios gydytojų draugijos, turinčios, be kitų tikslų, tokį pat tikslą,

[1]) Liet. Gyd. Sąjungos įstatų ir pavyzdinių gydytojų draugijoms įstatų sumanymai buvo pagaminti d-ro P. Avižonio dar 1921 m. ir pranešti 1-ajam L. Gyd. Suvažiavimui. Vykd. Komitetas, apsvarstęs šiuos sumanymus ir padaręs kai kurias beveik grynai redakcines pataisas, juos priėmė ir dabar deda „Medicinon". *Vykd. Komitetas.*

kaip ir Sąjunga. Gydytojai, norintieji būti Sąjungos nariais, privalo įstoti į kurią nors gydytojų draugiją, turinčią teisės dalyvauti Sąjungoje.

6 §. Minėtosios § 5 gydytojų draugijos renka visiems metams atstovus į Visuotinąjį Sąjungos Susirinkimą. Draugijos, turinčios ne daugiau kaip 10 narių, renka vieną atstovą, turinčios nuo 11 iki 25 narių, renka du atstovu, nuo 26 iki 40 narių—tris atstovus, nuo 41 iki 55 narių—keturis atstovus, nuo 56 iki 70 narių — penkis atstovus ir t.t.

IV. *Sąjungos lėšos.*

7 §. Sąjungos reikalams kiekviena atskira draugija atiduoda 25% visų savo narių įnašų.

Be šitų įnašų, Sąjungos lėšos susidaro dar iš; a) pelno nuo Sąjungos turto ir įstaigų; b) pašalpų nuo valstybės ir visuomenės įstaigų; c) aukų; d) pelno nuo paskaitų, vakarų ir t.t.

V. *Sąjungos teisės.*

8 §. Sąjunga turi teisės įgyti nejudinamojo turto ir naudotis juridinio asmens teisėmis.

VI. *Sąjungos reikalų valdymas.*

9 §. Sąjungos reikalus valdo: a) Visuotinasis atstovų Susirinkimas ir b) Valdyba.

10 §. Visuotinasis atstovų Susirinkimas šaukiamas Valdybos ne rečiau kaip 1 kartą per metus.

11 §. Visuotinasis atstovų Susirinkimas svarsto ir tvirtina Valdybos apyskaitą, sąmatą ir Sąjungos planą, renka Valdybos ir Revizijos Komisijos narius ir jiems pavaduotojus, svarsto ir sprendžia Valdybos patiektuosius klausimus.

12 §. Visuotinasis Susirinkimas yra teisėtas, atvykus atstovams ne mažiau kaip nuo pusės visų Sąjungą sudarančių draugijų. Susirinkimui neįvykus, šaukiamas kitas Susirinkimas ne anksčiau kaip po 2 sąvaičių, kuris yra teisėtas, neatsižiūrint į atvykusių atstovų skaičių.

13 §. Visi klausimai yra sprendžiami paprastu balsų daugumu; tik keičiant įstatus, sprendžiant apie kurį nors gydytoją jo nenaudai ir likviduojant Sąjungą, yra reikalinga dauguma $^2/_3$ balsų.

14 §. Sąjungos Valdybą sudaro 5 nariai: pirmininkas, pirmininko pavaduotojas, iždininkas, sekretorius ir sekretoriaus padėjėjas, ir 5 pavaduotojai. Valdyba renkama kas met slaptu balsavimu. Pirmininkas ir pirmininko pavaduotojas renkami kiekvienas skyrium. Visi kiti Valdybos nariai gali būti kartu išrinkti ir patys pasiskirsto pareigas. Valdybos nariai gali būti renkami ir iš ne atstovų, tačiau Sąjungos narių, tiktai raštu turint tam jų sutikimą.

Pastebėjimas, Jei kuris Valdybos narys ilgesniam laikui negali dalyvauti Valdybos darbuose arba iš Valdybos išeina, Valdyba kviečiasi jam pavaduotoją, gavusį daugiau balsų.

15 §. Valdyba valdo visą Sąjungos turtą ir veda visus Sąjungos reikalus sulig Visuotinojo atstovų Susirinkimo nutarimu. Ji sprendžia, kuri gydytojų draugija turi teisės dalyvauti Sąjungoje.

16 §. Valdyba turi teisės S-gos nariams gydytojams, prasikaltusiems gydytojų etikos atžvilgiu, priminti, arba juos perspėti, ar papeikti, arba atimti kuriam laikui renkamojo balso teisę, arba iš Sąjungos prašalinti. Kaltinamasis turi teisės laike 1 mėnesio apeliuoti į Visuotinąjį atstovų Susirinkimą.

17 §. Valdybos posėdis yra teisėtas, dalyvaujant posėdyje ne mažiau kaip trims nariams, tame skaičiuje pirmininkui arba jo pavaduotojui. Balsuojant balsams pasidalinus pusiau, klausimas skaitomas neigiamai išspręstas.

VII. *Revizijos Komisija.*

18 §. Pinigams, sąskaitoms, knygoms, apyskaitoms ir sąmatoms patikrinti, Visuotinasis atstovų Susirinkimas renka Revizijos Komisiją iš 3 narių ir 2 pavaduotojų. Revizijos Komisijos nariai gali būti renkami ir iš ne atstovų, tik Sąjungos narių, turint tam jų sutikimą.

VIII. *Sąjungos likvidavimas.*

19 §. Sąjungai likviduojant savo veikimą, apie jos turto likimą sprendžia Visuotinasis atstovų Susirinkimas.

II. Pavyzdinių gydytojų draugijoms įstatų sumanymas.

Prof. Med. d-ras P. Avižonis.

... apskrities Gydytojų Draugija.

I. Draugijos tikslas.

1 §. Draugijos tikslas yra: a) kelti visuomenės sveikatos stovį, b) ginti profesinius gydytojų reikalus ekonominiu, socialiniu ir etikiniu atžvilgiu, c) ūgdyti draugiškus santykius tarp gydytojų.

2 §. Savo tikslui pasiekti Draugija: a) steigia ligonines, ambulatorijas, laboratorijas ir tolygias įstaigas; b) daro periodinius posėdžius medicinos mokslo pranešimams klausyti ir profesiniems klausimams svarstyti; c) visokiais būdais platina tarp gyventojų žinias iš higienos; d) riša nesusipratimus tarp gydytojų; e) užtaria gydytojų reikalus valdžios ir visuomenės įstaigose; f) suteikia materialės pašalpos jos reikalingiems gydytojams arba jų šeimynoms; g) sudaro, kartu su kitų apskričių gydytojų draugijomis, Lietuvos Gydytojų Sąjungą.

Pastebėjimas: Profesinių klausimų išsprendimas gali būti tik, dalyvaujant posėdyje ne mažiau kaip pusei Draugijos narių.

II. Veikimo plotas.

3 §. Draugijos veikimo plotas apima visą... apskritį.

Pastebėjimas: Draugijos veikimo plotas gali apimti ir daugiau ar mažiau negu vieną apskritį.

4 §. Draugijos Valdybos buveinė yra ...miestas.

III. Draugijos sąstata.

5 §. Draugijos nariais gali būti visi gyvenantieji... apskrityje (ar... apskričiuose) gydytojai, turintieji praktikos teisę Lietuvoje.

6 §. Narius priima Valdyba.

I Pastebėjimas: Valdybos nepriimtasis gali apeliuoti į Visuotinąjį Draugijos Susirinkimą.

II Pastebėjimas: Narys, kuris kenkia Draugijos tiklams, gali būti Visuotinojo Susirinkimo pašalintas.

7 §. Nariu paliauja buvęs, kas yra pareiškęs apie išstojimą iš Draugijos, ar atsisako mokėti nario mokesnį, ar yra pašalintas iš Draugijos.

8 §. Narių mokestis skiriamas kasmet Visuotinojo Susirinkimo.

Pastebėjimas: Visuotinasis Draugijos Susirinkimas turi teisės paliuosuoti atskirus narius nuo mokesnio.

IV. Draugijos lėšos.

9 §. Draugijos lėšos susidaro iš: a) narių mokesnių; b) pelno nuo Draugijos turto ir įstaigų; c) pašalpų nuo valstybės ir visuomenės įstaigų; d) aukų; e) pelno nuo paskaitų, vakarų ir tt.

Pastebėjimas: 25% visos pinigų sumos, susidarusios iš narių mokesnių, atiduodama Gydytojų Sąjungai.

V. Draugijos teisės.

10 §. Draugija turi teisės įgyti nejudinamojo turto ir naudotis juridinio asmens teisėmis.

VI. Draugijos reikalų valdymas.

11 §. Draugijos reikalus valdo: a) Visuotinasis Susirinkimas ir b) Valdyba.

12 §. Visuotinasis Susirinkimas šaukiamas Valdybos ne rečiau kaip 1 kartą per metus. Nepaprastas Visuotinasis susirinkimas šaukiamas Valdybos arba Revizijos Komisijos, arba pareikalavus trečdaliui Draugijos narių.

13 §. Visuotinasis Susirinkimas svarsto ir patvirtina Valdybos apyskaitą, sąmatą ir Draugijos veikimo planą, renka Valdybos ir Revizijos Komisijos narius ir jiems pavaduotojus, renka atstovus į Visuotinąjį Gydytojų Sąjungos Susirinkimą, svarsto ir sprendžią Valdybos patiektuosius klausimus.

14 §. Visuotinasis Susirinkimas yra teisėtas, atvykus pusės

visų Draugijos narių. Susirinkimui neįvykus, šaukiamas kitas susirinkimas ne anksčiau kaip po 2 sąvaičių ir yra teisėtas, neatsižiūrint į atvykusių narių skaičių.

15 §. Visi klausimai sprendžiami paprastu balsų daugumu; tik keičiant įstatus, pašalinant narius iš Draugijos ir likviduojant pačią Draugiją, reikalinga dauguma $^2/_3$ visų balsų.

16 §. Draugijos Valdyba susideda ne mažiau kaip iš 3 narių ir tiek pat pavaduotojų, Visuotinojo Susirinkimo renkamų kas met. Valdybos pirmininkas renkamas skyrium. Kiti Valdybos nariai patys pasiskirsto pareigas savo tarpe.

17 §. Valdyba valdo visą Draugijos turtą ir veda visus Draugijos reikalus sulig tam tikra instrukcija ir Visuotinojo Susirinkimo nutarimais.

18 §. Valdyba turi teisės nariams, nepildantiems Draugijos įstatų arba nekolegialiai besielgiantiems, tiksliai istyrus, priiminti, pareikšti papeikimo ar įteikti Visuotinajam Susirinkimui pasiulymą pašalinti iš Draugijos. Kaltinamasis turi teisės laike 2 sąvaičių apeliuoti į Lietuvos Gydytojų Sąjungos Valdybą.

19 §. Valdybos posėdis yra teisėtas, dalyvaujant didesnei pusei jos narių, tame skaičiuje pirmininkui arba jo pavaduotojui.

VII. Revizijos Komisija.

20 §. Pinigams, sąskaitoms, knygoms, apyskaitoms ir sąmatoms patikrinti, Visuotinasis Susirinkimas renka Revizijos Komisiją iš 3 narių ir 2 pavaduotojų.

VIII. Draugijos uždarymas.

21 §. Draugijai likviduojant savo veikimą, apie jos turto likimą sprendžia Visuotinasis Susirinkimas.

Iš medicinos draugijų gyvenimo.

I. Kauno Medicinos Draugijos 1922 m. spalių 19 d. visuot. susirinkimas.

Susirinkime dalyvauja 37 gydytojai, jų tarpe du svečiu. Pirmininkauja d-ras M. Nasvytis.

1. D-ras Mickus demonstruoja ligonį su lympho-sarcoma, kuris buvo gydomas Rentgeno spinduliais. Ligoniui buvo padaryta 9—10 seansų. Navikas žymiai sumažėjo ir ligonio sveikata bendrai pagerėjo, nežiūrint, kad jau buvo pasidarę metastazai plaučiuose. Geri rezultatai nuo Rentgeno spindulių aiškinami tuo, kad lympho - sarcoma yra labai jautri prie Rentgeno spindulių. Ligonis dar nėra visai pasveikęs, bet randasi gyjimo stadijoje.

D-ras Kalvaitytė nurodo, kad juo narveliai yra jaunesni, juo jie yra jautresni prie Rentgeno spindulių; oras labai

gerai praleidžia Rentgeno spindulius ir tuo tiktai galima išaiškinti gerą Rentgeno spindulių veikimą į naviko metastazus plaučiuose.

D-ras Žemgulys pastebi, kad tai yra dar bandymas ir klausimas studijuotinas, nes ligonis dar nėra visai išgyjęs.

D-ras Mickus sutinka, kad tai yra dar bandymas, tačiau jau davęs gerų rezultatų.

2. D-ro Jaffe pranešimas: „Paveldėjimas ir lyties kilmė".

D-ras Mackevtčaitė, gavusi žodį „prie tvarkos", siūlo šį pranešimą nuimti iš dienotvarkės, nes jis bus daromas rusų kalba. Išsitarus keliems už ir prieš, priimta d-ro Staugaičio pasiūlymas: klausimą, ar galima daryti pranešimus Kauno Medicinos Draugijos susirinkimuose ne lietuvių kalba, apsvarstyti iš esmės sekančiame posėdyje, o šį kartą leisti d-rui Jaffe daryti pranešimą rusų kalba.

D-ras Jaffe daro savo pranešimą.

Pranešimo dėsniai šie: 1) trumpos žinios iš eksperimentalės embriologijos; 2) Weismann'o teorija apie lyties narvelio chromozomų paveldėjimą ir jų reikšmę embriono atsiradime; 3) Weismann'o teorijos kritikos žvilksnis ir savo teorijos hypoteza; 4) ypatingi paveldėjimo reiškiniai prie biologinių narvelių apsirgimų.

Spermatozoidas yra pamatas moteriškos lyties, o kiaušinėlis vyriškos išsivystymui. Prie kopuliacijos vienas narvelių ima viršų: išsivystant vyriškos lyties embrionui, visa moteriško kiaušinėlio medžiaga sunaudojama embriono vystymuisi, o spermatozoido — tik lyties organams, ir atvirkščiai. Priėmus šį dėsnį, galima išaiškinti hemofilijos ir kitų ligų paveldėjimą. Ši jo teorija paskiau buvusi patvirtinta Leob'o Amerikoje.

Weismann'as stengiasi įrodyti, kad galima esą gauti individuumą ir iš vieno narvelio: jam pasisekę, darant įvairias manipuliacijas su varlės kiaušinėliu, išvystyti ligi buožgalvio, bet toliau vystymasis nėjęs. Pranešėjas nurodo, kad kitaip ir būti negali: kol vystymasis eina be lyties, tai taip; bet priėjus diferencijacijos stadijai, jinai nėra galima, nes nėra pamate spermatozoido, kuris nurodytų lytį. Baigdamas pranešėjas sako, kad, tik priėmus jo hypotezą, galima išaiškinti kai kurių ligų paveldėjimą ir embriono atsiradimą.

3. Svetimų valstybių piliečių gydytojų ir paliuosuojamųjų iš kariuomenės gydytojų teisės Lietuvoje.

D-ras Mickus nurodo, kad Lietuvoje esama svetimšalių gydytojų, kurie neatatinka gydytojo vardui. Primena keletą atsitikimų. Jisai kaltina tame Savivaldybes ir Sveikatos Departamentą.

D-ras Oželis mano, kad tas nėra Medicinos Draugijos kompetencija, ir siūlo apie tai nekalbėti.

D-ras Staugaitis paaiškino, kad svetimšaliai gydytojai Lietuvoje yra tai 1919 metų liekana: del stokos tuomet gydytojų abelnai Lietuvoje ir paskelbtos mobilizacijos, buvo leista keliems gydytojams svetimšaliams apsigyventi Lietuvoje. Visas blogumas ne tame, kad jie buvo įleisti Lietuvon, bet tame, kad tie gydytojai reikalauja sau privilegijų, kurių neturi mūsų piliečiai gydytojai: jie atsisako laikyti valstybinius egzaminus ir nenori pramokti lietuvių kalbos.

D-ras. Ingelevičius nurodo, kad mobilizacija buvo vykinama vėliau, negu buvo išduota leidimai svetimšaliams gydytojams apsigyventi Lietuvoje, ir kad pasiliko svetimšaliai gydytojai blogesnės rūšies, nes geresni išvyko savo tėvynėn. Reikėtų dabar atitaisyti padarytas klaidas.

D-ras Oželis klausia, nejaugi nėra jėgos susitvarkyti su svetimšaliais gydytojais: jeigu jie nenori pildyti mūsų įstatymų, tai turėtų per 24 valandas iškraustyti iš Lietuvos.

D-ras Žemgulys siūlo visus nekorrektingus svetimšalių gydytojų veiksnius aprašyti ir paskelbti spaudoje.

D-ras Grinius siūlo pavesti Valdybai surinkti visą medžiagą apie svetimšalius gydytojus ir paskelbti spaudoje.

4. Einamieji reikalai. Perskaityta d-ro Jarašiaus laiškas del d-ro Michalevskio neatatinkamo elgesio su vienu jo pacijentų. Nutarta pareikalauti iš d-ro Michalevskio pasiaiškinimo.

Perskaityta d-ro Zacharino laiškas apie nedavimą jam vizos važiuoti Vokietijon už tai, kad iš vokiečių gydytojų reikalaujama mūsų įstatymų pildymo. Nutarta paskelbti spaudoje kartu su kitais panašiais atsitikimais.

5. Kauno Medicinos Draugijos narių skaičiun priimti: d-rai Mackevičaitė, Pralgauskas ir Ūsas.

Kauno Medicinos Draugijos Valdyba.

II. Kauno m. Gydytojų Sąjungos įsikūrimas ir veikimas. [1])

D-ras Iz. Kocin'as (Kaune).

1918 metų rudenį, dar tebėsant Vokiečių okupacijai, senieji Kauno gydytojai, sugrįžusieji Kaunan iš pradžios iš Vokiečių nelaisvės, o kiek vėliau iš Tarybų Rusijos, pasiūlus apygardos gydytojui d-rui Schelenz'ui, įkūrė Kauno m. Gydytojų profesijos - mokslo Sąjungą. Šios draugijos įstatai, numatantieji priverstiną visų Kauno miesto ir artymiausios apylenkės gydytojų prisidėjimą prie Sąjungos ir turintieji tikslo tobulinti narius medicinos moksle, ginti profesinius gydytojų reikalus, reguliuoti savitarpinius santykius tarp gydytojų ir teikti savitarpinės pašalpos ne-

[1]) Pranešimas, skaitytas 1 L. Gyd. Suvažiavime 1921 m. rugsėjo m. 29 d. (rusų kalba).

turtingiems nariams, — buvo priimti visų Kauno m. gydytojų susirinkime ir 1918 m. gruodžio m. 1 d. okupacinės valdžių buvo patvirtinti. Kiek vėliau, pasitraukus okupacinei valdžiai ir susiorganizavus lietuvių valdžiai, šie įstatai su kai kuriomis pataisomis buvo įteikti Lietuvos Vidaus Reikalų Ministerijai ir 1919 m. rugsėjo m. 25 d. tapo legalizuoti.

Tuojau po įsikūrimo Sąjunga turėjo 26 narius. Šiuo momentu Sąjunga priskaito 40 narių. Posėdžiuose lankėsi nuo 10 ligi 25 narių.

Sąjungos veikimas buvo trejopas: medicinos mokslo srityje, visuomenės bei sanitarijos srityje ir profesinių reikalų srityje.

Veikimas medicinos mokslo srityje reiškėsi pranešimų darymu ir ligonių demonstravimu. Ligi šio laiko buvo padaryta 30 medicinos mokslo pranešimų.

Profesinis Sąjungos veikimas reiškėsi sprendimu tarnybinių nesusipratimų, kurie kildavo tarp Kauno m. Valdybos bei ligoninių iš vienos pusės ir gydytojų iš kitos pusės, suteikimu piniginės pašalpos neturtingiems draugams, kuriuos karo vilnys išmetė Kaune, ir nustatymu normų atlyginimo ligoninių ir Kauno m. gydytojams. Be to, Sąjunga sprendė ir išnešė neigiamą rezoliuciją del visuotino gydytojų mobilizacijos sumanymo, darė žygių pravedimui gyveniman Sveikatos Dep-to aplinkraščio, reguliuojančio felčerių darbuotę, nusistatė prieš kelių tarnybų sujungimą viename asmenyje ir kovojo su tuo blogumu, palaikė kontaktą su labdaringa draugija „Greitoji pagalba", teikiančia medicinos pagalbą neturtingiems žydams, aptardama gydytojų darbo sąlygas joje ir racionalų to darbo pastatymą, sprendė apie Kauno m. Valdybos bei Žydų Bendruomenės kandidatus į gydytojų vietas ir t. t.

Svarstant St. Seimo Sveikatos komisijoje įstatymus, kurie liečia gydytojų reikalus, Sąjunga delegavo į komisijos posėdį savo atstovus, kurių pareiga buvo apginti Sąjungos nusistatymą kai kuriais klausimais, pavyzdžiui: del „Medicinos praktikos teisių Lietuvoje įstatymo" sumanymo, del „Medicinos civilinio personalo mobilizacijos įstatymo" sumanymo ir k.

Profesinis Sąjungos veikimas negalėjo atatinkamai išsivystyti todel, kad Kaune buvo dvi gydytojų draugijos ir kad tik pusė gydytojų priklausė prie Sąjungos. Ir tiktai nuo 1920 m. lapkričio m. 11 d., kada Sąjunga buvo nutarusi palaikyti kontaktą su Kauno Med. Draugija, sprendžiant svarbesnius gydytojų gyvenimo klausimus sujungtame abiejų draugijų Valdybų posėdyje, ir kuomet pritarė tam Kauno Med. Draugija, radosi galimybės profesinį Sąjungos veikimą ateityje daug plačiau praplėsti.

Sąjungos veikimas visuomenės - sanitarijos srityje reiškėsi darbavimusi ligi paskutinio laiko kontakte su Kauno m. Valdyba.

Sąjunga paruošė Kauno m. Valdybai planą kovos su dėmėtąja šiltine, schemą medicinos pagalbos organizacijos neturtingiems m. gyventojams, platų planą įvairiems sanitariniams miesto pagerinimams ir t. t.

Sąjungos deleguotieji atstovai dalyvavo miesto Sanitarinėje komisijoje, prostitucijos reglamentacijos projekto paruošime, komisijoje išdirbimui plano kovos su cholera ir t. t.

Sąjungos nariams garbė, kad visu Sąjungos gyvenimo laiku tarp jos narių nebuvo nei susirėmimų, nei didesnių nesusipratimų ir todel esąs prie Sąjungos garbės teismas niekada nefunkcionavo.

Atsižvelgdamas į atliktą Sąjungos veikimą, aš turiu užduoti sau du klausimu: 1) ar Sąjunga pasiekė tikslo, kurį buvo užsibrėžusi besikurdama? būtent, ar suvienyjo visus gydytojus į vieną šeimą? 2) ar tolimesnis Sąjungos gyvavimas yra užtikrintas?

Į pirmąjį klausimą pirmųjų Sąjungos gyvavimo metų pradžioje galima buvo atsakyti tiktai neigiamai: nors ir buvo dedama pastangų, kad pritraukus prie Sąjungos visus kolegas, bet tam kliudė ta aplinkybė, kad daugelis gydytojų negalėjo trumpu laiku pramokti valstybinės kalbos. Dabar gi į tą klausimą galima atsakyti teigiamai: susiartinimas vis didėja ir, reikia tikėtis, netolima ta valanda, kada Sąjungos tikslas bus pasiektas.

Į antrąjį klausimą gali būti tiktai teigiamas atsakymas: „be abejonės, taip". Draugija, kuri gyvuoja trejus metus, kuri įgyjo simpatijos savo narių ir užsitarnavo pasitikėjimo iš pusės valdžios ir visuomenės įstaigų, turi pilnos teisės ir toliau gyvuoti.

Reikia tik palinkėti, kad ir provincijos gydytojai greičiau susiorganizuotų į profesines gydytojų draugijas, kurios visos sudarytų vieną Gydytojų Sąjungą, o jau ši pastaroji kartu su kitomis profesinėmis sąjungomis sudarytų visos Lietuvos profesinių Sąjungų Sąjungą.

III. Kauno miesto Gydytojų Sąjungos įstatai.[1])

1 §. Kauno m. Gydytojų Sąjunga turi tikslo ginti profesinius gydytojų reikalus ir tobulinti savo narius medicinos moksle.

2 §. Sąjungos nariu gali būti kiekvienas gydytojas, kuris darbuojasi medicinos srityje Kauno mieste ir jo apylinkėje. Įstoti Sąjungon reikalingas Visuotinojo Sąjungos narių Susirinkimo patvirtinimas.

3 §. Sąjunga: nustato gydytojų darbo sąlygas, reguliuoja asmeninius jų santykius, reikalui esant remia savo narius materialiai ir tam tikslui turi kasą, kovoja su šundaktaryste ir stengiasi ištobulinti savo narius medicinos moksle, rengdama tam tikslui medicinos mokslo referatus.

4 §. Sąjungos reikalams tvarkyti renkama Valdyba iš 5 asmenų: pirmininko, jo padėjėjo, sekretoriaus, kasininko ir knygininko. Išstojusiems Valdybos nariams pavaduoti renkami trys kandidatai.

---

[1]) Šie įstatai įregistruoti Vid. Reik. Min-jos Piliečių Aps. Dep-te 1919 m. rugsėjo m. 27 d. 2142 Nr.

5 §. Valdyba renkama vieniems metams Visuotinojo Susirinkimo, kuriame dalyvauja ne mažiau $\frac{2}{3}$ visų Sąjungos narių. Nesusirinkus viršminėtam narių skaičiui, Valdybai rinkti šaukiamas antras Visuotinasis Susirinkimas, kuris yra teisėtas, neatsižiūrint atvykusių narių skaičiaus.

6 §. Valdyba veda visus Sąjungos reikalus, išskyrus labai svarbius klausimus, kuriuos sprendžia Visuotinasis Susirinkimas.

7 §. Visuotinasis Susirinkimas šaukiamas vieną kartą į mėnesį. Bet reikalui esant, Valdybos nutarimu arba bent trečdaliui Sąjungos narių pareikalavus, Visuotinasis Susirinkimas gali būti sušauktas kiekvienu laiku.

8 §. Valdybos ir Visuotinojo Susirinkimo nutarimai privalo būti pildomi visų Sąjungos narių.

9 §. Sąjungos nariai privalo: rūpintis Sąjungos išsiplėtojimu remti Sąjungą materialiai, o taipgi palaikyti ją moraliai, kad nei vienas narių nesuterštų Sąjungos garbės bet kokiu netinkamu elgesiu.

10 §. Sąjunga rūpinasi, kad būtų atsiklausiama jos nuomonės apie kandidatus, norinčius užimti bet kokią gydytojo vietą Kaune arba jo apylinkėje.

11 §. Sąjunga gali turėti nuosavų būtą, biblioteką ir antspaudą.

12 §. Sąjunga turi teisės steigti ambulatoriją ir ligoninę.

13 §. Sąjungos lėšos susidaro iš narių mokesnio, kurio didumą nustato kasmet Visuotinasis Susirinkimas.

13 §. Sąjungą likviduojant, jos bylos ir turtas perduodama Kauno m. Valdybos Medicinos - Sanitarijos Skyriui.

Medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo mobilizacijos įstatymas *).

(L.V.Ž. Nr. 6; L.V.Ž. Nr. 23, eilinis Nr. 289).

1 §. Esant paskelbtai bendrai arba dalinai kariuomenės mobilizacijai, karo sanitarijos ir veterinarijos reikalams aprūpinti gali būti vykinama medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo mobilizacija.

2 §. Mobilizuotinas yra medicinos, veterinarijos ir farmacijos vyrų personalas ligi 45 metų amžiaus:

1) medicinos gydytojai, medicinos studentai, medicinos ir kuopos felčeriai (sanitariniai puskarininkai); dantų gydytojai;
2) veterinarijos gydytojai, veterinarijos studentai ir veterinarijos felčeriai (veterinarijos puskarininkai);
3) farmacininkai ne žemiau kaip provizoriaus padėjėjai.

*) Paskelbta „Vyriausybės Žiniose" 1922 m. spalių m. 28 d. Nr. 112: įstatymo eilinis Nr. 883.

3 §. Mobilizuotinuosius, einant šiuo įstatymu, asmenis paliečia ir bendra mobilizacija pagal amžių.

4 §. Iš mobilizuotinojo medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo Krašto Apsaugos Ministeris, reikalui esant, mobilizuoja atatinkamus asmenis.

Medicinos, veterinarijos ir farmacijos studentai mobilizuojami paskutinėje eilėje.

Mobilizuotieji medicinos ir veterinarijos studentai, išklausę ne mažiau kaip 8 semestrus, skiriami eiti gydytojų pareigas.

5 §. Išimtinai svarbiais atsitikimais, Ministerių Kabinetui nutarus, atskiri šiuo įstatymu mibilizuotieji asmens, einantieji civilinę tarnybą sveikatos reikalų srityje, gali būti nuo mobilizacijos karo sanitarijos ir veterinarijos reikalams paliuosuoti.

6 §. Kartu su mobilizacija karo sanitarijos ir veterinarijos reikalams veikiant bet kuriai kitai medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo mobilizacijai civiliniams sanitarijos ir veterinarijos reikalams, kariuomenės aprūpinimas reikalingu medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalu statomas pirmon eilėn.

7 §. Mobilizuotieji, einant mobilizacijos civiliniams sanitarijos ir veterinarijos reikalams įstatymais, medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo asmens, kol jie eina jiems pavestas pareigas, nuo mobilizacijos karo sanitarijos ir veterinarijos reikalams yra liuosi.

8 §. Mobilizuotieji medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo asmens, ištarnavę Lietuvos kariuomenėje ne mažiau kaip dvejus metus, jiems pareiškus, atleidžiami iš kariuomenės atsargon, pradedant nuo anksčiau mobilizuotųjų, ir pakeičiami mobilizuotinaisiais Lietuvos kariuomenėje dar netarnavusiais, tuo būdu kas met pakeičiama ligi 25 % viso mobilizuotojo medicinos, veterinarijos ar farmacijos personalo.

9 §. Mobilizuojamieji medicinos, veterinarijos ir farmacijos personalo asmens, atleisti iš kariuomenės, turi teisės grįžti į savo valstybines ar visuomenės tarnybos vietas, kurias jie buvo užėmę prieš mobilizuojant.

10 §. Šiam įstatymui vykinti reikalingų taisyklių leidžia Ministerių Kabinetas.

11 §. Šį įstatymą vykdo Krašto Apsaugos Ministeris.

12 §. Šį įstatymą paskelbus, „Įsakymas del medikų ir veterinarijos gydytojų ir felčerių mobilizacijos“ (L. V. Ž. Nr. 6) ir „Farmaceutų mobilizacijos įstatymas“ (L. V. Ž. Nr. 23) nuostoja gulios.

A. Stulginskis
E. Respublikos Prezidento Pareigas
Steigiamojo Seimo Pirmininkas.
Galvanauskas
Ministeris Pirmininkas.

Kaunas, 1922 m. spalių mėn. 18 d.

Sveikatos Departamento 1919, 1920 ir 1921 m. pajamos ir išlaidos.

Eil. Nr.	Koki reikalai	1919 metų		1920 metų		1921 metų	
		Pajamos	Išlaidos	Pajamos	Išlaidos	Pajamos	Išlaidos
1.	Tarnautojų algos { centre . .	—	252.020	—	485.565	—	367.903
	{ provinc. .	—		—		—	709.425
2.	Kauno m. Ligoninė	160.600	855.800	490.960	1.421.185	1.109.364	2.153.341
3.	V. Psichiatrinė Lig-nė . . .	18.000	42.525	18.000	190.000	30.527	333.605
4.	Centr. Valdž. Vaistų Sandėlis.	421.395	374.400	2.034.355	1.540 195	1.547.078	1.019.996
5.	V. Analitinė Laboratorija . .	—	24.040	23.545	43.350	91.010	93.278
6.	V. Higijenos Institutas . . .	8.800	117.676	59.070	104.021	123.722	177.181
7.	Kova su apkreč. ligomis . .	—	260.260	—	1.000.650	25.000	882.432
8.	Pašalpa Saviv. lig-nėms. . .	—	388.635	—	208 690	—	172.000
9.	Švietimo reikalai	—	4.080	—	30.000	30.590	92.743
10.	Kancel. ir ūkio reikalai . . .	—	2.550	—	26.625	—	54.807
11.	Paštas, telegrafas ir telefonas .	—	—	—	—	—	12.577
12.	Kelpinigiai ir dienpinigiai . .	—	2 315	—	15.950	—	40.130
13.	Įvair. paš., dov. ir extra atlyg.	—	—	—	—	—	16.258
		608.795	2.324.301	2.625.930	5.066.231	3.257.291	6.125.676

Bibliografija.

E. Blessig. **Verletzungen des Auges in klinischen Bildern.** Verlag S. Karger. Berlin. 1922.

Autorius, naudodamosi gausia Petrapilio akių ligoninės medžiaga ir nesigilindamas į teoretinius išvedžiojimus, duoda visą eilią typingų traumos atsitikimų, kurieparodo, kaip analoginguose atsitikimuose reikėtų pasielgti. Nedidelė knygutė (43 pusl.), pasak autoriaus, parašyta gydytojams praktikams, tačiau ne be naudos bus ir pradedančių okulistų perskaityta.

P. Avižonis.

Nekrologai.

A. † A.

D-ras Antanas Biržiška.

Š. m. spalių 31 d. staiga mirė Viekšniuose, Mažeikių apskr., a. a. d-ras Ant. Biržiška, tylus mūsų visuomenės veikėjas, trijų sūnų, - žinomų Lietuvos veikėjų ir Lietuvos Universiteto profesorių tėvas.

Velionis gimė 1855 m., Pailojotėje, Šilalės par., Tauragės apskr., iš tėvų bajorų. Jis 1875 m. išėjo Šiaulių gimnaziją, o 1880 m. Maskvos Universiteto Medicinos fakultetą. Išėjęs mokslus, velionis pargrįžo Lietuvon ir apsistojo Viekšniuose, kame apsigyvenęs per 42 metų nenuilstamai gydė žmones.

Laike didžiojo karo 1915 m. jis turėjo laikinai apleisti Lietuvą ir pasitraukti gilion Rusijon. 1918 m. vasarą jis sugrįžo atgal Lietuvon į savo numylėtus Viekšnius, kame išgyveno ligi pat mirties. Keliomis dienomis prieš mirsiant velionis buvo aplankęs savo tėviškę, kur labai senai buvo buvęs ir kur svajojo ateinantį pavasarį apsigyventi.

Mirė staiga, prieš valandą buvęs smagus ir linksmas, nuo angina pectoris, kurią senai turėjo, bet kurią slėpė nuo savo šeimynos. Iškilmingose laidotuvėse skaitlingai dalyvavo tarp kit ko ir žydai, kurie ant karsto uždėjo savo vardu specialų vainiką.

Velionis buvo tai, ištikro, ramus ir tylus, savyje užsidaręs vietos darbuotojas. Jis nemėgo netiesos, suktybės ir godumo, į akis sakė karčią tiesą. Politikos ir partijų vengė: apie draugus, kurie politikoje dalyvavo, jis išsireikšdavo: „kuomet jie turl laiko savo tiesiogines pareigas atlikti?“. Velionis buvo didelis gamtos mylėtojas ir žinovas.

Kaip ištikimas Lietuvos sūnus, jis karštai mylėjo savo kraštą ir jo gyventojus, tik nemėgo apie tai sakyti. Į lietuvių judėjimą įsitraukė, sūnams einant Universiteto mokslus, o ypačiai nuo 1905 m., t. y. nuo atgavimo spaudos. Rinko liaudies dainas pats ir per kunigus.

Į gydytojų pareigas žiūrėjo, kaip į kilnų pašaukimą. Jo idealas buvo „gydytojas-žmogus“ — „Vrač'o“ redaktorius prof.

Manassein, kurio fotografija kabojo jo kambary. Velionis buvo tai nepuikus, visiems prieinamas inteligentas gydytojas, kuris neatsisakė nei dieną, nei naktį teikti medicinos pagalbos reikalaujantiems; apylenkėje buvo pasižymėjęs, ypačiai kaip geras akušeris. Medicinos mokslą sekė ligi pat paskutinės valandos, bet taipgi mėgo skaityti knygas ir iš įvairių kitų sričių. „Medicinos" laikraštį prenumeravo ir skaitė nuo pat pradžios jo pasirodymo. Gan didelį savo medicinos knygyną jis išanksto paskyrė besikuriančiam Lietuvos Universiteto Medicinos fakultetui. Kauno Medicinos Draugijos knygynui paaukavo apščiai medic. knygų dar prie gyvos galvos.

Turtų velionis nepaliko, bet paliko savo mylimai tėvynei Lietuvai didžiausią dovaną — tris savo sūnus, didelius Lietuvos kultūros darbuotojus.

Taip tyliai besidarbuodamas savo krašto žmonių naudai, velionis d-ras A. Biržiška nusipelnė gražų savo tautos paminėjimą. Atmintis apie jį ilgai gyvuos mūsų širdyse!

Tebus jam lengva Lietuvos žemelė!

A. a. D-ras Teodoras Mejerovičius.

Š. m. lapkričio 15 d. mirė nuo skrandžio karcinomos a. a. d-ras T. Mejerovičius, Kauno Gydytojų Sąjungos garbės narys, buv. prieš karą Kauno Medicinos Draugijos pirmininkas, 1-ojo Liet. Gydytojų Suvažiavimo vienas vicepirmininkų ir Kauno Žydų Ligoninės Vyresnysis Gydytojas. Jo asmenyje gydytojų šeima neteko seniausio nario, geriausio ir karrektingiausio draugo, gero chirurgo ir humaniško žmogaus.

A. a. d-ras Mejerovič'ius gimė 1852 m, Tauragėje; išėjęs Kauno gimnaziją, jis įstojo Karaliaučiaus Universiteto Medicinos fakultetan, kurį išėjęs išlaikė valstybinius egzaminus Maskvos universitete. Nuo to laiko per 45 metus jis darbavosi Kaune, būdamas visą laiką Kauno Žydų Ligoninės Vyresniuoju gydytoju. Ir jeigu šita ligoninė visą laiką buvo pastatyta atatinkamoje aukštumoje, tai tiktai dėka vėlionio nepaliaujančiam darbštumui ir ji rupesniui: Ligoninei d-ras Mejerovič'ius atiduodavo save visą, ji užpildydavo visą jo gyvenimą, jei jisai aukuodavo visas savo jėgas, visą savo energiją. Pargrįžęs 1921 m. iš Rusijos, kur jis karo laiku buvo chirurgijos konsultantu Voronežo karo ligoninėse, nežiūrint savo senyvo amžiaus, vėl jis ima į savo rankas Ligoninę ir nepaliauna joje darbavęsis ir ją tvarkęs, kol sunki liga galutinai nepaguldė jį į lovą.

Velionis nemaža laiko ir energijos pavesdavo visuomenės darbuotei daugelyje kultūrinių ir labdaringų įstaigų.

Jisai atsiskyrė nuo mųs, bet šviesi atmintis apie jį visada pasiliks mumise.

Lai bus lengva jam žemelė!

D-ras Iz. Kocinas.

Kronika.

Vokiečių piliečių gydytojų klausimu.

× Diplomatinės Vokiečių Atstovybės Lietuvoje notos Nr. 9532—3 iš š. m. spalių 17 d., įteiktos Lietuvos Užsienių Reikalų Ministeriui p. E. Galvanauskui, nuorašas:

Herr Minister!

Die in Litauen seit einigen Jahren praktizierenden reichsdeutschen Aerzte Dr. Zeller in Schaulen, Dr. Iviansky in Zagary und Dr. Stärk in Panevėžys sind an mich mit der Mitteilung herangetreten, dass das litauische Gesundheitsamt von ihnen, entgegen den früheren Vereinbarungen, die Ablegung einer litauischen Staatsprüfung fordere, und haben mich gebeten, ihnen die Befreiung hiervon zu erwirken. Da alle meine Bemühungen, die Angelegenheit zu regeln, an der Haltung des litauischen Gesundheitsamts gescheitert sind, so sehe ich mich genötigt, Ihr Interesse für den vorliegenden Fall zu erbitten.

Das litauische Gesundheitsamt hat sich seit Erlass des Gesetzes vom 14—1. 1921 betr. die Ausübung der ärztlichen Praxis in Litauen auf den Standpunkt gestellt, dass deutschen Aerzten die nach Nr. 7 Anmerkung 1 zulässige Befreiung vom Examen nicht zugebilligt werden könne, weil das litauische Staatsexamen in Deutschland nicht anerkannt werde. Obgleich ich in diesem Falle die Berufung auf mangelnde Gegenseitigkeit für abwegig halte, da es eine Möglichkeit ärztlicher Ausbildung in Litauen bisher nicht gegeben hat, wie die Entsendung von Hunderten Litauischer Studenten nach Deutschland beweist, so habe ich mich mit der auf das erwähnte Gesetz gestützten ablehnenden Haltung des litauischen Gesundheitsamtes abgefunden und seitdem keine Niederlassungsanträge deutscher Aerzte mehr unterstützt. Ich darf beispielsweise auf die Fälle Dr. Boemer, Dr. Tillies und Dr. Fuchs verweisen.

In den Fällen der von mir eingangs genannten Aerzte liegt die Rechtslage jedoch anders.

1. Dr. Zeller ist seit 1915 in Litauen als Arzt tätig und hat das städtische Krankenhaus in Schaulen eingerichtet, wo er mehrere Jahre lang unentgeltlich litauische Soldaten behandelt hat. Vor drei Jahren ist er von der Stadtverwaltung zu Schaulen mit Zustimmung des Gesundheitsamts (Sveikatos Departs.) als Krankenhausleiter angestellt worden, hat damit den Charakter eines mittelbaren Staats-Beamten erlangt und als solcher fortlaufend dienstlich mit Herrn Dr. Bagdonas, als dem bisherigen Chef des Gesundheitsamtes, verkehrt.

Besonders merkwürdig berührt es mich, dass Frau Dr. Zeller, die im Besitz eines nach § 3 des Gesetzes anerkannten russischen Diploms ist.

2. Dr. Iwiansky hat sich im Oktober 1919 auf Anregung der Stadtverwaltung in Zagary niedergelassen und die Genehmigung des Sveikatos Depts. zur Ausübung der ärztlichen Praxis erhalten.

3. Dr. Stärk hat sich ebenfalls vor Erlass des erwähnten Gesetzes in Litauen niedergelassen. In Verfolg der durch die diesseitige Note Nr. 4083 vom 22. Oktober 1920 eingeleiteten Verhandlungen ist dann, gegenüber auf Grund des § 7 Anm. 2 des oben zitierten Gesetzes von einer Prüfung Abstand genommen worden, nachdem Stärk sich bereit erklärt hatte, als Spezialist in die Provinz zu gehen. Die entsprechenden Erklärungen sind von Herrn. Dr. Bagdonas dem Herrn Leg. Sekr. Seiler als Beauftragten dieser Vertretung abgegeben worden, wie auch die zeitliche Beschränkung der Praxiserlaubnis von Herrn Dr. Bagdomas Herrn Seiler gegenüber ausdrücklich als eine Formsache bezeichnet worden ist, derentwegen sich Dr. Stärk nicht zu beunruhigen brauche.

In den drei behandelten Fällen haben die litauischen Behörden also selbst ihr Interesse an der Niederlassung der Aerzte bekundet, und die genannten Aerzte haben sich z. Zt. im Vertrauen auf die Zusagen der litauischen Behörden in Litauen niedergelassen, hier unter schwierigsten Umständen eine Praxis geschaffen und jahrelang zum Segen der Bevölkerung gearbeitet. Das Verlangen, diese Aerzte jetzt einem litauischen Examen zu unterwerfen, würde also zunächst der Tatsache widersprechen, dass das erwähnte Gesetz nach Motiven und Fassung des § 7 keine rückwirkeude Kraft besitzen sollte; Weiterhin würde es rechtlich einem Bruch gegebener Zusagen, moralisch eine krasse Undankbarkeit und in Wirkung auf die Betroffenen selbst menschlich eine höchst unbilige Härte darstellen. Die genannten Aerzte sind nämlich wirtschaftlich nicht imstande, drei Monate in Kaunas als Examinanden zu leben und ihre Praxis zu verlassen. Was ihrer obendrein harrt, geht aus der hier bekannt geworden Aeusserung des Dr. Jurgis Žilinskis hervor, dass er Dr. Zeller, einen Artzt von wissenschaftlichem Ruf, der einem Lehrauftrag an die hiesige Universität erhalten hat, im Examen durchfallen lassen wolle. Einen Kommentar zu diesem Verhalten eines Mitgliedes der Prüfungskommssion, mit dem Dr. Žilinskis sowohl den deutschen Arzt als auch die litauische Universität beleidigt und das deutlicher als alles andere die wahren Motive des Vorgehens gegen die deutschen Aerzte beleuchtet, darf ich mir versagen.

Das Verhalten des litauischen Gesundheitsamtes, dessen Personal z. T. soeben erst seine Ausbildung in Deutschland erhalten hat, steht im schroffen Widerspruch zu dem Entgegenkommen, das deutscherseits den litauschen Studierenden der Medizin in Deutschland bisher bewiesen worden ist. Um Rückwirkungen zu vermeiden, die eine Fortsetzung der bisherigen unfreundlichen Haltung der gennanten Behörde auf die Zulassung

von litauisches Staatsangehörigen zum Studium an den deutschen Hochschulen haben könnte, beehre ich mich, Sie zu bitten, an zuständiger Stelle dafür eintreten zu wollen, dass den obenerwähnten drei deutschen Aerzten und Frau Dr. Zeller die Prüfung erlassen und die Ausübung der ärztlichen Praxis ohne die bisherigen Einschraenkungen gestattet wird. Für eine baldgefällige Mitteilung des Veranlassten wäre ich besonders dankbar.

Ich benutze diese Gelegenheit, um Ihnen, Herr Minister, den Ausdruck meiner vorzüglichsten Hochachtung zu erneuern:

(parašas).

Deutscher Geschaeftstraeger für Litauen.

× Diplomatinės Vokiečių Atstovybės Lietuvoje notos vertimas lietuvių kalbon:

Pone Ministeri! Praktikuojantieji jau kelis metus Lietuvoje Vokiečių gydytojai d-ras Celler'is Šiauliuose, d-ras Iviansky's Žagarėje ir d-ras Stärk'as Panevėžy kreipėsi į mane pranešdami, kad L. Sveik. Departamentas, priešingai sutarčiai, reikalauja iš jų valstybinių egzaminų laikymo ir prašė manęs išrūpinti jiems paliuosavimą nuo šių egzaminų. Kadangi visos mano pastangos reguliuoti šį klausimą Sveikatos Dep-te pasiliko be pasekmių, tai aš esu priverstas prašyti Tamistos šiuo klausimu susidomėti.

Sveik. Dep-tas, išėjus 1921 m. I. 14. „Medicinos praktikos teisių Lietuvoje įstatymui", nusistatė, kad Vokiečių gydytojai negali, girdi, būti paliuosuoti nuo egzaminų, einant 7 §-o I-ąja pastaba, nes valstybiniai egzaminai, išlaikyti Lietuvoje, neduodą praktikos teisių Vokietijoje. Nors aš šiame atsitikime randu nepamatuotu reikalavimą iš Vokietijos vienodai apsieiti su gydytojais, kadangi ligi šiol nebuvo galimybės išeiti medicinos mokslą Lietuvoje, ką įrodo siunčiami šimtais Lietuvos studentai Vokietijon, tačiau aš skaičiausi su nepalankiu Sveik. Dep-to nusistatymu, pamatuotu viršminėtu įstatymu, ir nuo to laiko neparėmiau nei vieno Vokiečių gydytojų pareikšto noro apsigyventi Lietuvoje. Galiu nurodyti, pavyzdžiui, į d-ro Boenner'o, d-ro Tillis'o, d-ro Fuchs'o atsitikimus.

Atsitikimuose viršminėtų gydytojų dalykai stovi visai kitaip.

1. D-ras Celler'is dirba Lietuvoje kaipo gydytojas nuo 1915 m. ir įrengė Šiauliuose miesto ligoninę, kame jisai daugelį metų dykai gydė Lietuvos kareivius. Pirm trejų metų jis buvo pakviestas Šiaulių miesto, Sveik. Dep-tui sutinkant, ligoninės vedėju; tuo būdu jis įgyjo netiesioginio valdininko stovį ir kaipo toksai, laikui bėgant, turėjo tarnybinių santykių su p. d ru Bagdonu, ligšiolaikiniu Sveik. Dep-to Direktoriu.

Ypačiai mane stebina tas, kad yra paliesta poni d-rė Celler'ienė, turinti pripažintą 3-iuoju viršminėto įstatymo §-u rusų diplomą.

2. D-ras Iviansky's apsigyveno Žagarėje 1919 m. spalių mėn., to norint savivaldybei ir gavęs iš Sveikatos Dep-to praktikos teisę.

3. D-ras Stärk'as apsigyveno Lietuvoje taip pat prieš viršminėto įstatymo išleidimą. Pasiekusiose mūsų notą 4083 Nr. iš 1920 m. spalių 22 d. derybose yra nagrinėtas atsisakymas nuo egzaminų 2-osios pastabos 7 §-o cituotojo įstatymo pamatais, po to kai Stärk'as pareiškė sutinkąs eiti provincijon, kaipo specialistas. P. d-ras Bagdonas yra davęs atantinkamų paiškinimų pasiuntinybės sekretoriui p. Zeiler'iui, kaipo šios pasiuntinybės įgaliotajam; taigi p. d-ras Bagdonas yra aiškiai pabrėžęs p. Zeiler'iui, kad laikinas praktikos teisių apribavimas yra tiktai formalybė, kuria d-rui Stärk'ui nėra ko susirūpinti.

Trijuose nagrinėtuose atsitikimuose Lietuvos Valstybės įstaigos pačios yra pripažinusios gydytojų apsigyvenimą Lietuvoje joms naudingu ir išvardytieji gydytojai, pasitikėję tuo laiku Lietuvos įstaigų pažadams, apsigyveno Lietuvoje, prie sunkiausių apystovų išdirbo čia praktiką ir metais darbavosi žmonių naudai. Reikalauti, kad tie gydytojai būtų priversti laikyti Lietuvos egzaminus, būtų priešinga pirmučiausia tam faktui, kad nurodytas įstatymas einant 7 §-o motyvais ir mintimi, neturėtų turėti grįžtamosios galios. Toliau, juridiniai tas būtų prižadų laužymu, moraliai įžiolus (krass) nedėkingumas ir dagi žmoniškumo atžvilgiu taikomas į paliestuosius (asmenis) labai skaudus žiaurumas. Išvardytieji gydytojai ekonominiu atžvilgiu kaip tik negali gyventi Kaune 3 mėnesius kaipo egzaminantai ir apleisti savo praktiką; be to, kas juos laukia, aišku iš žinomų čia d-ro Jurgio Žilinskio išsireiškimų, kad jis nori praversti egzaminuose d-rą Celler'į, žinomą mokslu gydytoją, kuris yra gavęs pakvietimą į vietinio Universiteto mokytojus. Aš atsisakau komentuoti šitą egzaminuojamosios komisijos nario pasielgimą, kuriuo d-ras Žilinskis įžeidžia taip Vokiečių gydytojus, taip ir Lietuvos Universitetą, ir kuris aiškiau, kaip kas kitas, nušviečia tikruosius motyvus nusistatymo prieš Vokiečių gydytojus.

Tokis Sveikatos Dep-to, kurio personalas dalinai yra ką tik įgyjęs mokslą Vokietijoje, nusistatymas yra griežtai priešingas tam ligšiolaikiniam prielankumui iš Vokiečių pusės lietuviams, studijuojantiems mediciną Vokietijoje; kad išvengus galimų del nepalankaus minėtosios įstaigos nusistatymo represijų, kurios gali turėti įtakos į priėmimą Lietuvos piliečių į Vokiečių augštasias mokyklas, — turiu garbės prašyti Tamstą atatinkamai peveikti, kad viršminėtieji 3 vokiečiai gydytojai ir p. d-rė Celler'ienė būtų nuo egzaminų paliuosuoti ir kad jiems būtų duota praktikos teisė be jokių ligšiolaikinių apribavimų.

Už greitą atsakymą būsiu ypačiai dėkingas.

Naudojuosi šia proga, kad atnaujinti Tamistai, p. Ministeri, mano aukštos pagarbos išreiškimą.

(parašas)

Vokiečių reikalų Vedėjas Lietuvoje.

× Užsienių Reik. Ministerio p. Galvanausko atsakymo (iš š. m. lapkričio m. 16 d.) į Vokiečių Atstovybės notą Nr. 9532—3 nuorašas:

Pone Atstove,

Atsakydamas į Tamstos raštą Nr. 9532 iš 1922 m. spalių mėn. 17 d., turiu garbės pranešti Jųsų Excellencijai, kad sulig „Medicinos Praktikos Teisių Lietuvoje įstatymo" § 7 (Vyr. Žin. 1921 m. Nr. 56) svetimųjų valstybių pil. gydytojai gali įgyti Lietuvoje teisės eiti medicinos praktiką, tik išlaikę tam tikrus valstybinius kvotimus ir žinoti lietuvių kalbos. Gali būti paliuosoti nuo kvotimų tik tų valstybių piliečiai gydytojai, kuriose ir nuo Lietuvos pil. gydytojų valstybinių kvotimų nereikalaujama. Jųsų Excellencijos viršminėtame rašte išvardintieji gydytojai: p. p. Celler'ienė, Celler'is, Ivianski's ir Štärk'as yra Vokietijos piliečiai, ir aš turiu atkreipti Jųsų domę į tai, kad Vokietijoj Lietuvos piliečiams, vis tiek kur jie būtų baigę, ne tik kad praktikos teisių neduodama, bet ir prie valstybinių kvotimų neprileidžiama.

Tiesa, kad viršminėtiems gydytojams, nežiūrint į veikiančius tuomet įstatimus, sulig kurių svetimšaliai norintieji praktikuoti turėjo laikyti kvotimus (Vračebnyj Ustav XIII tom. § 220 —1905 m.), Sveikatos Departamentas išimties keliu savo laiku yra leidęs laikinai užsiimti medicinos praktika, ką liudija čia prisiunčiama ištrauka iš Sveikatos Departamento rašto iš spalių mėn. 24 d. Nr. 10902. Bet tie laikinieji leidimai praktikuoti Lietuvoj nesuteikia specialių privilegijų viršminėtiems gydytojams, kurios juos paliuosuotų nuo įstatymų reikalavimų.

Kai del Jųsų pareiškimo, kad Sveikatos Departamentas einąs prieš padarytą sutartį, tai minėtas Departamentas pareiškė, kad iki šiol jokios sutarties del gydytojų praktikos teisių su Vokietija dar nesą sudaryta. Taip pat Sveikatos Departamentas praneša, kad Dr. Celler'io ligoninės vedėju netvirtino (Sv. D-to raštas Šiaulių Miesto Valdybai Nr. 6882 iš VII—8—1922 m.). D-ras Celler'is, nežiūrint į tai, kad Sveikatos Departamentas jo netvirtino, pasiliko toje ligoninėje, tuomi laužydamas Vidaus Reikalų Ministerijos nustatytą tvarką.

Gal Jųsų Excellencija malonėtų prisiųsti nuorašą tų sutarčių, kurių Sveikatos Departamentas nepildo, kad galima būtų išaiškinti šį nesusipratimą.

Del pakvietimo Dr. Celler'io į Lietuvos Universitetą profesorium, Sveikatos Departamentas neturi nei iš Univesiteto, nei iš paties Dr. Celler'io jokių žinių. Bet pats faktas pakvietimo į Universiteto profesorius nepaliuosuoja gydytojų nuo egzaminų. Čia priklausys nuo Egzaminų Komisijos nuožiūros.

Sveikatos Departamentas tuo tarpu neuždraudė Vokietijos gydytojams jau esantiems Lietuvoje praktikuoti, nors jų praktikavimas yra priešingas veikiantiems įstatymams, bet nurodė jiems

kelią (valstybinių kvotimų pavidale), kuriuo einant galima pasilikti Lietuvoj ir tolimesniam praktikavimui. Šis faktas tik parodo, kad Sveikatos Departamantas elgėsi su Vokietijos piliečiais palankiausiai. Kai del paliuosavimo nuo valstybinių (kvotimų) egzaminų, tai einant pastaba prie § 7 „Medicinos Praktikos Teisių Lietuvoje įstatymo", Valstybinė Gydytojų Egzaminų Komisija, priėmus domėn praktiką, mokslo darbus ir t.t., gali paliuosuoti nuo kvotimų atskirus gydytojus, bet šis paliuosavimas visai neįeina į Sveikatos Departamento kompetenciją.

Atsižvelgiant į tai, kad minėtieji gydytojai praktikuoja Lietuvoje ilgesnį laiką, tikiuos, kad Egzaminų Komisija priims tą domėn ir suteiks šiems gydytojams visus palengvinimus paliuosuojant juos dalinai, o gal ir visai nuo egzaminų. Aš iš savo pusės atkreipsiu domės Egzaminuojamos Komisijos į šių gydytojų prašymą ir Jųsų Excellencijos jais užsiinteresavimą.

Prašau, priimti, Pone Atstove, mano aukštos pagarbos pareiškimą.

(Parašas)
Ministeris—Pirmininkas
Užsienių Reikalų Ministeris.

× Vokiečių gydytojų teisių klausimu. Kauno Medicinos Draugija yra gavusi iš d-ro B. Zacharino, Tauragės apskr. gydytojo ir apskr. ligoninės vedėjo, gana charakteringą ir įdomų raštą, rašytą š. m. spalių mėn. 12 d., kurį ištisai paduodame (padarius tik kai kurias grynai redakcines pataisas):

„Š. m. spalių 6 d. aš su gautu iš Užs. Reik. Ministerijos pasu ir su Užs. Reik. Min-jos raštu nuvykau į Vokiečių Atstovybę gauti vizą važiavimui Vokietijon.

Atstovybės raštininkas, paėmęs mano pasą ir Užs. R. M-jos raštą, po keliatos minučių sugrąžino man jį ir pareiškė, kad viza man negali būti išduota. Ant mano raštų buvo uždėta ši rezoliucija: „nein, bitte zu mir oben". Kad sužinojus, kame yra priežastis mano paso nevizavimo, aš kreipiausi į konsulą p. Zeiler'į, uždėjusį viršminėtą rezoliuciją.

P. Konsulas, nežiūrint į žmonių eilę, pakvietęs mane pas save, paaiškino, kad viza man neišduodama todel, kad Lietuvių Valdžia ir Sveikatos Departamentas spaudžia praktikuojančius Lietuvoj vokiečių gydytojus; ir kol būsę reikalaujama nuo vokiečių gydytojų lietuvių kalbos žinojimo ir valstybinių egzaminų laikymo, kol jų gydytojai būsę spaudžiami, tol nei vienas esąs Sveikatos Departamento žinioje gydytojas negausęs vokiečių vizos.

Aš paaiškinau p. Zeiler'iui, kad kalbos žinojimo ir egzaminų laikymo reikalavimas tai nėra Sveikatos Dep-to kaprizas, bet Valstybės įstatymų pildymas, ir kad eiti Sv. Departamentan (kaip jis reikalaująs nuo manęs) ir prašyti atmainyti vokiečių

gydytojams kvotimus reiškia — eiti prašyti atmainytį Valstybės įstatymą. Į konsulo p. Zeiler'io žodžius, kad daug mūsų gydytojų yra išėję mokslus Vokietijoje, kad daug studentų tenai ir dabar tebesimokina ir kad jiems jis toliau nedavinėsęs vizų, aš pareiškiau, kad dovanai jie to nedarydavo ir dabar nedaro, nes mūsų gydytojai ir studentai už vizas moka trigubai.

Galų gale aš nuo jo pareikalavau duoti man oficialiai raštu, kad man viza neišduodama del vokiečių gydytojų „spaudimo", be p. konsulas atsisakė, pareikšdamas, kad oficialiai tokio rašto ris negalįs duoti. Tada aš nuvykau į Užs. Reik. Min-ją, kuri paneikalavo iš Vokiečių Atstovybės oficialiai pranešti, kodel man ebuvo išduota viza. Atsakymo aš dar nežinau. Per Sveik. Dep-tą aš pranešiau apie šį faktą Ministerių Kabinetui ir tuo oficialė pusė užbaigta.

Pasilieka svarbiausioji pusė — moralė.

Man sunku suprasti tuos Vokiečių gydytojus, kurie darbuojantis tarp mūsų, naudojasi prieš mus diplomatiniais keliais ir diplomatiniu savo konsulo autoritetu. Jeigu jie darbuojasi tarp mųsų ir turi visas gydytojo teises (ne taip, kaip mes Vokietijoje), tai jie privalėtų jieškoti savo interesų gynimo pas mus — mųsų įstaigose (Sveikatos Dep-te, Gydytojų draugijose ir tt.), bet ne pas savo diplomatus. Išeina, kad 4 vokiečių gydytojai sudaro savo valstybę valstybėje. Tas yra visai neleistinas dalykas ir aš prašau Tamstos, kad Kauno Gydytojų Draugija išreikštų savo nuomonę ir užfiksuotų tam tikroje rezoliucijoje patį faktą vizos neišdavimo, o taip pat faktą Vokiečių gydytojų kreipimosi į savo diplomatinį atstovą, kad juos apgintų nuo Lietuvos įstatymo. Reikia pabrėžti tiems ponams, kad Lietuva nėra Vokiečių provincija ir kad okupacijos laikai jau praėjo amžinai".

(seka parašas).

Redakcijos prierašas. Faktų, kad Vokiečių Atstovybė atsisakė vizuoti Lietuvos gydytojų užsienio pasus tais pačiais motyvais, ką ir d-rui Zacharinui, mums ir daugiau yra žinoma. Štai „Lietuvos" 267 num. (iš XI-24 d.) kronikoje pranešama, kad Vokiečių Konsulas atsisakęs vizuoti pasą gydytojo, kuris turėjo palydėti Vokietijon sunkiai susirgusią Vyr. Lietuvos Kariuomenės Vado žmoną; dabar jos sveikata tiek pablogėjusi, kad ir gydytojo lydima nebegalinti važiuoti užsienin.

Gydytojų kongresai, suvažiavimai ir parodos.

× 2-uoju L. Gyd. Suvažiavimu susidomavimas vis labyn didėja. Suvažiavimas žada būti įdomus ir skaitlingas. Visa eilė gydytojų jau yra pasižadėjusi padaryti pranešimų, k. a.: d-ras Epšteinas („Kovos su veneros ligomis Lietuvoje planas" ir „Medicinos-Sanitarijos reikalų organizacijos planas Lietuvoje"), d-ras Sipavičius („Medicinos pagalbos tiekimas Lietuvoje"), prof. P. Avižonis, prof. Boit'as, d-ras Kocinas, d-ras M. Nasvytis, d-rė Kalvaitytė ir k.

D-ras Jarašius (iš Kedainių) „Kr. Balso“ 11 ir 13 Nr. pataria Suvažiavime daugiau užsiimti organizaciniais ir visuomenės medicinos klausimais. Jo siūloma šie klausimai svarstyti: Sveikatos Dep. darbuotė, šundaktarystė, felčerizmas, apskrities ligoninių sutvarkymas, vaistų ir tvarstomosios medžiagos tiekimas, medicinos ir receptūros terminologija, kolonijos - ligoninės venerikams įkūrimas, teismo medicinos ir sanitarijos kursų įsteigimas, gydytojų garbės teismo įkūrimas.

× Sanitarijos darbuotojų suvažiavimas. Spalių 9 d. Bruksely prasidėjo pirmas sanitarinis valdininkų suvažiavimas, Tautų Sąjungos organizuotas. Posėdį atidarė T. S. Hygienos skyriaus medicinos direktorius dr. Raichman; savo prakalboj jis nurodė suvažiavimo tikslą, t. y., kad vieno krašto sanitarinis personalas važiuotų į kitą ir taip keistųsi ir tokiu būdu būtų nustatyta tarptautinis bendradarbiavimas. Be to, T. S. Higienos Skyrius iš eilės kiekvienam krašte laikysiąs paskaitas tikslu supažindinti sanitarinį personalą su naujais išradimais, padarytais higienos srity, ir su higienos stoviu kiekvienoj šaly. T. S. Higienos Skyriaus darbą palaiko tauptautinė Sanitarinė, Rockfeller'o vardu, Taryba, kuri jau yra aukavusi 60.000 dolerių.

Tame suvažiavime dalyvauja Belgijos, Bulgarijos, Italijos, Lenkijos, Jugoslavijos ir Čekoslovakijos sanitarijos valdininkai.

× Bakteriologų kongresas. Š. m. lapkričio m. 22 d. Paryžiuje yra prasidėjęs tarptautinis bakteriologų kongresas, kuriame dalyvauja Prancūzų, Anglų, Vokiečių, A. Jungtinių Valstybių, Belgų, Danų, Japonų, Lenkų, Rumunų, Rusų ir Šveicarų atstovai. Posėdį atidaręs Tautų Sąjungos Higienos organizacijos pirmininkas. Konferencijoj nagrinėjami įvairūs bakteriologinių institutų padariniai randant serumą dezinterijai, difteritui, nuomarui, plaučių ligoms ir serumo sifilio diagnozui.

× Gydytojų kongreso nutarimai. „D. A. Z.“ pranešimu, tarptautiniame gydytojų ir chirurgų kongrese, įvykusiame Ateantic City'je (Amerika), nutarta, kad ateity receptai vaistams būtų rašomi ne lotynų, bet valstybės kalba. Be to, priimtas nutarimas, kad didesnė operacija galinti būti padaryta, radus reikalo, dviem gydytojams, kuriuos išrenka pats pacijentas, ir trečiam valstybės sveikatos instancijos paskirtam medikui.

× Kilnojamoji higien. venerinių ligų paroda š. m. spalių mėn. pabaigoj ir lapkričio mėn. aplankė Panevėžį, Šiaulius ir Tauragę. Kiekviename mieste paroda buvo atidaryta 4 dienas. Vener. lig parodą provincijoje aplankė išviso 3744 žmonės, iš jų vyrų 2736, moterų 1088. Panevėžy parodą aplankė 1375 žm. (vyrų 1049, moterų 288); Šiauliuose — 2001 žm. (vyrų 1350, moterų 699); Tauragėj - 387 žm. (vyrų 286, mot. 101).

Išviso parduota įėjimo bilietų 3022, kiti (kareiviai) lankė parodą dovanai. Iš 3022 bilietų buvo parduota 2190 b. po 15 centų ir 832 b. po 40 c.; surinkta išviso 661 Lt. 20 c. Išleista

parodos reikalams (be gelžkelio pervežimo išlaidų, nes Gelžk. Valdyba dar nėra pristačiusi sąskaitų) 455 Lt. 20 c. Bendrai į dieną lankė parodą Šiaulių m. gyventojai; čia nemaža matėsi sodiečių. Moterys sudaro vos 26,3 % visų lankusiųjų.

Parodai suteikė pagalbos ir ją palaikė savivaldybių organai, dvasiškiai ir medicinos personalas.

Gydytojų reikalai.

× Nauji gydytojai. Iš 21 gydytojų, laikusiųjų Lietuvos Valstybinius egzaminus, be 6 asmenų baigusiųjų pavasarį (žiūr. „Medicinos" 6—7 num. 381 pusl.), š. m. spalių mėn. užbaigė ir gavo gydytojo laipsnius dar šie 10 asmenų: Baktys Motiejus, Grigaitis Albinas, Kalvaitytė Paulina, Kaporas Beras, Matulevičius Andrius, Pralgauskas Jurgis, Tallat-Kelpša Florijanas, Trečiokas Juozas, Tumaitė-Jaroškienė Liuda ir Ūsas Juozas.

× Gydytojai Seime. Į 1-ąjį nuolatinį Lietuvos Seimą yra patekę 7 medicinos gydytojai (Steig. Seime buvo 6), būtent: 1) Draugelis Elizėjus, 2) Jokantas Kazys — Ūkininkų Sąjungos frakcijos, 3) Grinius Kazys, 4) Lašas Vladas, ir 5) Staugaitis Jonas — Valstiečių Sąjungos frakcijos; 6) Bruckus Julius ir 7) Bergeris Joselis — Žydų frakcijos.

Pirmutiniai penki buvo ir Steig. Seime.

Be to, dar yra patekę Seiman:

Veterin. gydytojas Mikšys Peliksas (Ūkin. Sąjung. fr.), provizorius Makauskas Jonas (Soc. Liaud. Dem. fr.) ir felčeris Kardelis Jonas (Valst. Sąj. fr.).

Pirmutiniai du buvo ir Steig. Seime.

× Karo gydytojų pakėlimas į aukštesnius laipsnius. Į pulkininkus pakelti: divizijos gydytojas Jagminas ir veterinarijos skyriaus viršininkas Mockus. Į pulkininkus leitenantus pakelti šie gydytojai: Bendoravičius, Chidekelis, Rėklaitis, Atkočiūnas ir Dembovskis.

× D-ras J. Žemgulys, kuris buvo išvykęs Vokietijon, kad pasitobulinus chirurgijoje ir prisirengus užimti vieną chirurgijos katedrų Lietuvos Universitete, spalių mėn. sugrįžo Kaunan, tapo sumobilizuotas ir paskirtas Karo Ligoninės chirurgijos skyriaus ordinatoriumi.

× D-ras Slavėnas, neseniai grįžęs iš Rusijos, kaip teko sužinoti, kviečiamas Mariampolės apskr. ligoninėn chirurgijos skyriaus vedėju.

× D-ras Br. Sipavičius, Abelių karantino direktorius, yra paskirtas l. e. Sveikatos Departamento Direktoriaus pareigas.

Sveikatos komisija.

× Seimo Sveikatos Komisijos tapo išrinkti šie atstovai: d-rai Grinius ir Staugaitis (nuo V. S. ir S. L. D.), d-ras Draugelis (nuo Ūk. S.), Gvildienė ir Tijūnaitis (nuo Kr. D.), Beržinskis (nuo D. F.) ir Purėnienė (nuo Soc. D.).

Svetimšalių gydytojų sąrašas

Lietuvoje tebegyvena ir ligi šiol tesivertė medicinos praktika šie svetimšaliai gydytojai:

Eil. Nr.	Pavardė ir vardas.	Gyvenam. vieta.	Kada gavo laikiną pažym.	Tarnystė ar užsiėm.
	I. Rusijos piliečiai:			
1	Drujan'as Davidas	Dusėtai, Ežer. a.	1920 m.	Laisv. prakt.
2	Gusev'as Vasilijus	Panevėžis	„	Panev. ap. lig. chir.
3	Kan'as Džionas	Papilė, Šiaul. a.	„	Papilės lig-ės ved.
4	Kryževič'ius Aleks.	Luokė, Telš. a.	„	Laisv. prakt.
5	Levi Borisas	Kaunas	„	„ „
6	Michailov'as Mikol.	Panevėžys	1921 m.	„ „
7	Minec Nikolojus	Karo žinyba	—	Karo žin.
8	Petrov'as Benjamin.	Alytus	1920 m.	Alit. ap. lig. chirurg.
9	Stepanov'as Vasilijus	„	„	Laisv. prakt.
10	Vilert'as Karolis	Skuod., Kret. a.	„	„ „
11	Volpert'as Dovidas	Karo žinyba	—	Karo žin.
	II. Ukrainos piliečiai:			
12	Brodski's Samaulas	Panevėžys	„	Laisv. prakt.
13	Sokalski's Petras	Jeznas, Alyt. a.	„	„ „
14	Šapiro Borisas	Taujėn., Ukm. a.	„	„ „
	III. Latvijos piliečiai:			
15	Dorman'as Arvidas	Mažeikiai	„	„ „
16	Erdman'as Hans	Židikai, Maž. a.	1921 m.	„ „
17	Gernet'as Rišardas	Panevėžys	1920 m.	„ „
18	Šumacheris Herman.	Anikšč., Uten. a.	„	„ „
	IV. Estijos piliečiai:			
19	Mey Povylas	Kaunas	1921 m.	„ „
	V. Vokietijos piliečiai:			
20	Celler'is Henrikas	Šiauliai	1920 m.	Šiaul. ap. lig. ved.
21	Dilkevičaitė-Celler'ienė	„	„	Laisv. prakt.
22	Hence Albertas	Alunta, Uten. a.	„	„ „
23	Ivianski's Natanas	Žagarė	„	„ „
24	Štärk Augustus	Panevėžys	„	„ „
25	Vesterman'as Vilhel.	Kaunas, Šančiai	„	„ „
	VI. Amerikos piliečiai:			
26	Davidson Moricas	Vilkaviškis	1921 m.	„ „

Praktika Lietuvoje buvo užginta šiems svetimšaliams gydytojams: Kartamyšev'ui, Oksman'ui, Giršui ir Ripko Chaimui (Kelmėje, Ras. a.).

Sveikatos reikalai.

× Šundaktarystė Lietuvoje. Šundaktarių Lietuvoje niekada netrūko. Prieš karą šundaktariaudavo kuopos felčeriai, kai-kurie aptiekininkai (ypačiai kaimo), akušerės, kai-kurie kunigai (homeopatai), kai kurios geraširdės dvarininkų žmonos ir t.t. Bet ypačiai daug šundaktarių yra privisę dabar po karo. Štai keletas pavydžių.

„Tėv. Balso" 180 num. pranešama, kad Onuškyj, Trakų ap., yra net du šundaktariu (vienas Dusmenėlių k., antras Grušnikų k.), kuriuodu įvairiausias ligas gydo šiuo būdu: paėmę cukraus arva duonos gabalėlį ar vandens ir pakušdėję ant jų, duoda ligoniui.

Visiems yra žinomas pagarsėjęs šundaktaris Ignas Grubliauskas iš Tytavėnų, Raseinių apskr. Grubliauskas, iš profesijos provizorius, Tauragės gydytojų pripažįtas nesveiko proto esąs, be to kokanistas ir morfinistas. Jis gydo štai kokiu būdu: bučiuoja įvairias žaizdas, ragauja ligonio seiles. Kad taip elgiantis, galima pernešti ligą (ypačiai sifilį), tai visiems yra žinoma. Ir štai šitą nepilnaprotį šundaktarį kun. Vilimas teikia Lietuvos Universiteto Medicinos fakultetui į profesorius!

Pastaraisiais metais Lietuvoje priviso daug naujų aptiekų. Beveik kiekvienam didesniame bažnytkiemyj yra įsikurusi aptieka, kai kada panaši į silkių krautuvę, o ne į aptieką. Beveik visi kaimo (kai kur ir miesto) aptiekininkai, neturėdami receptūros, verčiasi šundaktaryste: duoda patarimų ligoniams pas save, dažnai lanko ligonius namuos, net daro operacijų. Gydytojams dežnai tenka matyti blogų pasekmių jų gydymo, pav. neoperuotinos karcinomos, įsenditos įvairios ligos ir t.t.

Kadagi į tai atkreips dėmesį Sveikatos Departamentas?

Medicinos mokslas.

× Universiteto vargai. Atidarytas š. m. vasario 16 d. Liet. Universitetas paveldėjo b. Aukštųjų Kursų rūmus (Duonelaičio ir Mickevičiaus gatvių kampas). Aišku buvo, kad visas Universitetas su 6 fakultetais, 19 skyrių ir pusantro šimto katedrų vienuose šituose rūmuose jokiu būdu negalės sutilpti. Teko ieškoti Universitetui naujų rūmų.

Liepos 27 d. buvo paskirta komisija, pirmininkaujant Dr. Griniui, kuri, pasikvietusi dar labiausiai suinteresuotų fakultetų atstovus, svarstė klausimą, kokia yra reikalinga minimalė rudens semestrui butų kvadratūra ir kur ją suradus, ir patiekė Ministerių Kabinetui pasiūlymą, kurio santrauka štai šitokia:

1) Medicinos, farmacijos ir odontologijos skyriams pavesti Karo Mokyklos rūmus; 2) Veterinarijos skyriui — mūrai Šančuose, kur buvo kinematografas „Spindulys"; 3) Gamtos — matematikos fakultetui — dabartinių Biologijos Stoties namų du apatiniai butai; 4) Technikos fakultetui — Universiteto rūmuose užimamieji

dabar medicinos ir teologijos fakultetų kambariai; 5) Teologijos fakultetui — pojezuitiniai mūrai prie Viešosios Aikštės; 6) Profesurai (turėta omenyje medicinos fakulteto 9 naujai kviečiamieji profesoriai) — namai Vytauto prosp. Nr. 59.

Kol kas Universitetui yra užleisti tik Karo Mokyklos rūmai (Duonelaičio ir Gedimino g-vių kampas).

× Iš Universiteto. Medicinos Fakultetas, pasiuntęs vokiečių gamtininkų ir gydytojų draugijos šimto metų sukaktuvėms sveikinimą telegramą, gavo šitokį atsakymą:

Vokiečių Gamtininkų ir Gydytojų Draugija. Leipzigas. 24 d. spalių 1922. Kauno Universiteto Medicinos Fakulteto Dekanui Prof. Dr. Avižoniui Kaune.

Dideliai gerbiamasis Kolega! Už draugiškus Jūsų Fakulteto linkėjimus, kuriuos mums persiuntėte šimto metų sukaktuvėms, tariame Jums širdingą Suvažiavimo ačių. Vokiečių tyrinėtojai gamtos ir medicinos srityse mielai darbuosis kartu su lietuviais kolegomis.

Su aukšta pagarba
Pirmininkas *M. Plank.*
Sekretorius *B. Rassow.*

× Įvedamoji paskaita. Š. m. spalių m. 14 d. Universiteto salėje Medicinos fakulteto doc. Pr. Mažylis skaitė įvedamąją paskaitą tema „Įvadas į akušeriją".

× Akių higienos kursas. Medicinos fakulteto dekanas prof. P. Avižonis yra paskelbęs visų fakultetų klausytojams akių higienos kursą, 2 val. sąvaitėje. Pirmoji paskaita įvyko spalių 25 d. 17 v. Universiteto salėje.

× Rygos Universitetą š. m. lanko 4. 961 stud., kurių tarpe yra Medicinos fakultete 741 stud. ir Veterinarijos fak-te 103 stud.

× Į Vilniaus Universiteto Medicinos fakultetą šiais metais priimta 121 stud. (Gaz. Warsz.).

× Kova su mikčiojimu. Maskvoje yra įskurusi specialė organizacija kovai su mikčiojimu. Organizacijos nariai kasdien renkasi, skaito, deklamuoja, prakalbas sako, ir tuo būdu palengva atsikrato savo ligos. Rugsėjo 7 d. centraliniuose švietimo darbuotojų rūmuose įvyko šios organizacijos darbuotės demonstracija. Organizacijos sekretorius Upriamij, seniau mikčiojęs, darė pranešimą apie metodus kovos su mikčiojimu. Šio pranešimo pagrindiniai dėsniai buvo užgirti dalyvavusių susirinkime gydytojų ir žymių pedagogų. Didelio pritarimo rado mintis apie mikčiojantiems vaikams mokyklos įkurimą.

„Pravda" Nr. 206.

Savivaldybių medicina.

× Kedainių apsk. sveikatos reikalai. Kedainių mieste yra ligoninė su 30 lovų, kuri randasi Apskrities Savivaldybės žinioje. Prie ligoninės yra dar epidemijos barakas su 25 lovom.

Bendrai ligoninės ir barako etatas 13 žmonių.
Ligoninės ir epid. barako stovis toks:

Metai	Ligoninėje gydėsi	Epidem. barake gydėsi	Per ambulatoriją perėjo ligonių	kiek išleista ligonių reikalams	
				auks.	sk.
1919	217	230	7 841	73 082	90
1920	295	176	9 493	83 749	57
1921	367	333	9 453	120 902	43

Prie ligoninės yra nuosavus daržas ir dar arti dešimtinės nuomuojama. Dalį reikalingų produktų Savivaldybė teikia iš nuomuojamojo Kalnaberžyje ūkio, kas žymiai padeda išlaikyti ligoninę.

Ligoninės namui reikalingas nemažas remontas, užtaigi 1922 m. sąmatoje tams tikslui skirta 50 000 auks.

Kedainių apskrityje yra dar vieni ligoninės namai Airiogalos miestelyj, kurie karo laiku liko sudeginti. Šiais metais manoma pradėti tuos namus remontuoti, kuriam tikslui yra skirta 50 000 a.

„*Sietynas*“ Nr. 2 (50).

Ukmergės apskr. ligoninė išlaikoma Ukm. apskr. Savivaldybės lėšomis. 1912 metais ligoninėj gydėsi 830 ligonių, išgydyta ar išsiųsta Kaunan 731, mirė 45. Ambulatoriniai gydėsi 576 ligonių. Už ligonių gydymą gauta 107.055 auks., daugiau gauta, nekaip buvo laukiama, 55 055 auks. Išleista ligoninės išlaikymui 394 307 auks., daugiau, nekaip buvo numatyta, 172 913 auks. Ligoninėje buvo personalo 13 žmonių. — Ligoninė tilpsta valstybiniuose namuose; namai ligoninei neatatinka, bet, nesant geresnio, prisieina tenkintis tais. Namai seni ir reikalauja didelio remonto; dalis remonto padaryta apie 50 000 a. Skalbiniai skalbiami įrengtoje skalbykloje, duona kepama taip pat įrengloje kepykloje.

„*Sietynas*“ Nr. 5 (53).

× Raseinių apskr. statistikos žiniomis 1921 metais buvo: gimusių berniukų 1 573, mergaičių 1 526, viso 3 099; mirusių vyrų 592, moterų 670, viso 2 097; gyventojų apskrityje buvo 94 140. „*Sietynas*“ Nr. 3 (51).

× Mažeikių apskrities ligoninė, pabaigus ligoninės namą, perkeliama iš Sedos į Mažeikius.

„*Sietynas*“ Nr. 3 (51).

× Panevėžio ligoninė. Panevėžio apskrities ir miesto valdybos ateinančią vasarą ketina statyti ligoninę.

„*Sietynas*“ Nr. 2 (50).

× Barakai apkrečiamoms ligoms. Trakų apskr. Sanitarinė komisija patiekė sąmatą, kuria apskrities Taryba asignavo 73 100 auks. barakų apkrečiamoms ligoms įrengimui bei įsigyjimui tam tikslui reikalingų baldų.

„*Sietynas*“ Nr. 2 (50).

× Prostitučių sutvarkymas. (Protokolo nuorašas). 1922 m. spalių 15 d. Sveikatos Apsaugos Komiteto posėdyje dalyvavo:

Kauno Miesto Gydytojas Viršila, Kauno Miesto vyresnysis sanitarinis gydytojas Grinius, Venerinės Ambulatorijos gydytojas Karuža, Kauno Miesto Ligoninės atstovas gydytojas Gefenas, Sveikatos Apsaugos Komiteto gydytojas Jasinskis, Sveikatos Departamento atstovas gydytojas Epšteinas. Dalyvavusieji padarė sekančius nutarimus:

1) Sulig įstatymais, prostitučių reglamentacijos Rusijoje visai nebuvo, buvo tiktai praktikuojamas sulig Aukščiausiuoju įsakymu paleistuvystės sutvarkymas, prisilaikant baudžiamojo statuto 44 §—0.

2) Į prostitučių skaičių nė viena moteris be jos noro arba teismo nutarimo įtraukiama negali būti.

3) Kiekviena prostitutė privalo pildyti tam tikras išduotas joms taisykles; už jų nepildymą prostitutės traukiamos atsakomybėn.

4) Moteris nors ir užsiimanti prostitucija, bet neįtraukta į prostitučių skaičių, neprivalo pildyti nustatytų prostitutėms taisyklių ir už jų nepildymą ji negali būti traukiama atsakomybėn; jos paleistuvystė nustatoma tiktai teismo keliu.

5) Milicija neturi teisės priverstinai pristatyti gydytojo apžiūrėjimui įtariamą paleistuvystėje moterį, bet traukia ją teisman, kuris ir nustato jos pasielgimą.

6) Komitetas nusprendė, kad miesto gydytojas užklaustų Vidaus Reikalų Ministeriją, kuriais įstatymais vadovautis, tveriant Sveikatos Apsaugos Komitetą, ar rusų įstatymais, ar Lietuvos Respublikos laikinosios prostitučių reglamentacijos.

7) Sveikatos Apsaugos Komitetas yra organas kontroliuojantis ir prižiūrintis, o Doros brigados Viršininkas pildo Komiteto parėdymus.

8) Komitetas randa reikalingu įsteigti atskirą ligoninę Kaune prostitučių gydymui, nemažiau 50 lovų.

9) Gydytojas nustato, kada prostitutė turi būti guldoma ligoninėn ir kada iš ligoninės išrašoma.

Sveikatos Apsaugos Komiteto Pirmininkas *Viršila.*

× Kova su venerinėmis ligomis. Susidarusi kovai su venerinėmis ligomis Draugija turėtų sujungti visą šioj sryty darbuotę Respublikoj. Pirmas jos uždavinys — susipažinti su priešu, su kuriuo teks kovoti, t. y. surinkti žinių apie venerinėmis ligomis sergančių skaičių įvairiose vietose ir tų ligų augimą. Čia Draugijai gali padėti Sveikatos Departamentas, suteikdamas jai žalios medžiagos, kurią Draugija turi visapusiais apdirbti. Su venerinių ligų plitimu ir eigos žiniomis Draugija periodiniai spaudos keliu supažindina visuomenę ir tuo būdu ati-

daro jai akis į gręsianti pavojų. Remdamos nurodytomis statistikos žiniomis, Draugija kovoja su venerinėmis ligomis arba savarankiai, jei jai lėšos leidžia, arba per Sveikatos Departamento įstaigas, kurios, be abejojimo, Draugijai pagelbėti neatsisakys. Antras Draugijos uždavinys — žinoti savo žinioj esančias jėgas, kurios gali kovoti su užkrėtimu. Jeigu tų jėgų maža, tai organizuoti specialius kursus darbininkų paruošimui. Vesti propagandai į kovą su venerinėmis ligomis, žiūrint galimybių, turi būti pakviesti: 1) gydytojai, 2) įvairių tikybų dvasiškija, 3) mokytojai ir 4) kiti visuomenės darbuotojai. Draugija drąsiai ,turi reikšti savo autoritetingų nuomonę del įvairių klausimų, galinčių turėti įtakos į kovos su venerinėmis ligomis eigą ir stengtis ją įvykdyti gyveniman įstatymų keliu. Visuomenė greičiau atsilieps į Draugijos šauksmą, kuomet ji aiškiai pamatys gręsiantį, jai pavojų ir įsitikins į Draugijos naudingą darbą.

Kauno apskrities gydytojas *Viršila.*

× Cholera ir džuma 1921 metais. Sulig Amerikos ir Šveicarijos sveikatos žinybų pranešimais, 1921 metais nuo choleros Indijoje žuvę apie 150.000 žmonių ir beveik tiek pat Rusijoje. Kitose šalyse būta tik atskirų choleros atsitikimų. Amerikoje gi ir Australijoje šitos ligos visai nebuvę. Dźuma labiausia siautė Indijoje, kur nuo šitos ligos žuvę apie 135.000 žm. Daug lėčiau džuma siautė Afrikoje, Pietų Amerikoje ir Australijoje. Europoje 1921 m. konstatuota atskirų džumos atsitikimų Konstantinopoly, Lisabone, Paryžiuje, Romoje, Neapotyje, Venecijoje ir kai kuriuose kituose miestuose.

„L. Ūk". N. 43.

× Dr. Norman White vyksta į T. S. Rytų uostus. Tautų Sąjungos Higienos Organizacijos narys Dr. Norman White vyksta į T. S. Rytų uostus padaryti ankietą del epideminių ligų, ypač del tų, kurios turi tarptautinės svarbos, būtent, cholera, maras, ir, be to, kokią rolę vaidina toms ligoms platinantis laivai, karantinai ir bendra jų padėtis.

Dr. Norman White, kaip Tautų Sąjungos narys dalyvaus Raudonojo Kryžiaus Draugijų kongrese, kuris bus lapkričio 29 d. Bangkok. Po to, jis aplankys Indijos, Indokinų, Kinijos ir Japonijos uostus. Susidomėjusių tuo reikalu valstybių vyriausybės pasižadėjo teikti jam pagalbos. („Lietuva" N 253).

× Limpamųjų ligų epidemija. „Times" rašo, kad Batume prasidėjo limpamųjų ligų epidemija. Sovietų valdžia nusiuntusi žymų epidemijos gydytoją profesorių Zabolotny prižiūrėti, kad epidemija nepasiektų Juodųjų jūrų uostų.

× Maliarija. Samaros gub. 75% gyventojų sergą drugiu (maliarija).

„MEDICINOS“ 1922 m. 9—10 numerio priedas.

Lietuvos Gydytojų Sąrašas.

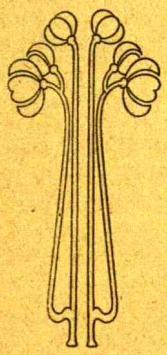

Vid. Reik. Min-jos
Sveikatos Departamento
oficialis leidinys Nr. 1.

Paaiškinimai.

Po pavardės ir vardo eina paeiliui: gimimo metai, gyvenamoji vieta, tautybė, pilietybė, mokslo išėjimo vieta, mokslo išėjimo laikas, specialybė (skliauteliuose), tarnyba.

Kam tarnyba nepažymėta, tas skaitosi laisvai praktikuojančiu.

Trūkstant bet kokių žinių, atatinkamoje vietoje stovi brūkšnelis (—).

Sutrumpinimų paaiškimas:

a. — apskrities;
Alyt. — Alytaus apskrities;
B.—P., Biržų-Pasv.—Biržų-Pasvalio apskrities;
Dir. — Direktorius;
doc. — docentas;
e. ord. — ekstraordinaris;
Ežer. — Ežerėnų;
gelžk. — gelžkelių;
gyd. — gydytojas;
Hig. Inst. Dir. — Higienos Instituto Direktorius;
ypat. reik. — ypatingiems reikalams;
Kauno — Kauno apskrities;
Ked. — Kedainių apskrities;
Kret. — Kretingos apskrities;
kons. — konsultantas;
latv. — latvys, -ė;
Latv. — Latvijos pilietis;
lenk. — lenkas, -ė;
Lenk. — Lenkijos pilietis;
liet. — lietuvis, -ė;
Liet. — Lietuvos pilietis;
lig. — ligoninės;
L. Raud. Kr. kl. — Liet. Raudonojo Kryžiaus Klinika;
L. Univ. Med. f. — Liet. Universiteto Medicinos fakulteto;
m. — miesto;
Mar. — Mariampolės apskrities;
Maž. — Mažeikių apskrities;
Med. — Medicinos;
ord. — ordinatorius, ordinarinis (profesorius);
Pan., Panev. — Panevėžio apskrities;
prof. — profesorius;
raj. — rajono, rajoninis;
Ras. — Raseinių apskrities;
Rok. — Rokiškio apskrities;
rus. — rusas, -ė;
Rus. — Rusijos pilietis;
San. — Sanitarijos;
Seinų — Seinų apskrities;
sk. — skyriaus;
Sveik. Dep. — Sveikatos Departamento;
Šak. — Šakių apskrities;
Šiaul. — Šiaulių apskrities;
Taur. — Tauragės apskrities;
Telš. — Telšių apskrities;
Trakų — Trakų apskrities;
Ukm. — Ukmergės apskrities;
Ūten. — Ūtenos apskrities;
ved. — vedėjas;
vid. — vidujinės ligos;
Vilk. — Vilkaviškio apskrities;
virš. — viršininkas;
vok. — vokietys, -ė;
Vok. — Vokietijos pilietis;
žyd. — žydas, -ė, žydų.

A. Gydytojai, turintieji teisės nuolatos verstis medicinos praktika Lietuvoje.

1. *Abraitis Julius*, 1890, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1917.
2. *Abromavičius Timoteušas*, 1858, Draudzikai (Telš.), lenk., Liet., Maskvoje 1884.
3. *Alekna Jurgis*, —, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1898, (ausų, nosies ir gerklės), L. Raud. Kr. kl. aus., nos. ir gerk. sk. ved.
4. *Ambraziejūtė-Steponaitienė Agnietė*, —, Šakiai, liet., Liet., Maskvoje 1916, Šak. a. lig. ved.
5. *Atkočiūnas Baltrus*, —, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1912, (vid.).
6. *Augevičius Jonas*, 1883, Kedainiai, liet., Liet.., Maskvoje 1909, Ked. a. lig. ved.
7. *Avižonis Petras*, 1875, Kaunas, liet., Liet., Dorpate 1900. (akių), Liet. Univ. Med. f. ord. prof. ir L. Raud. Kr. kl, akių sk. ved.
8. *Babelis Antanas*, 1886, Triškiai (Šiaul.), liet., Liet., Dorpate 1912.
9. *Bagdonas Juozas*, 1866, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1891, (širdies ir plaučių), L. Univ. Med. f. e. ord. prof. ir Kauno lig. vid. sk. ved.
10. *Bagdonas Vladas*, 1888, Mariampolė, liet., Liet., Maskvoje 1916, Mar. a. gyd.
11. *Baktys Motiejus*, 1896, Karo žin., liet., Liet, Charkove 1921.
12. *Baltrušaitis Jokūbas*, 1867, Kelmė (Ras.), liet., Liet., Charkove 1894.
13. *Barauskas Adolfas*, 1853, Pakruojus (Šiaul.), liet., Liet., Dorpate 1876.
14. *Barcevičius Motiejus*, 1865, Jurbarkas (Ras.), liet., Liet., Maskvoje 1895.
15. *Bendorius-Bendoravičius Vytautas*, 1891, Karo žin., liet., Liet., Kijeve 1918.
16. *Bieliūnas Eduardas*, 1888, Švėkšna (Taur.), liet., Liet., Dorpate 1914.

Bylienė — žiūr. Galkytėl-Bylienė.

17. *Blažys Juozas*, 1890, Tauragė, liet., Liet., Petrograde 1914, (psichiatrija), Taur. psich. lig. ved.
18. *Bliūdžius Jurgis*, 1873, Pilviškiai (Vilk.), liet., Liet., Charkove 1902.
29. *Bliūdžius Petras*, 1887, Mariampolė, liet., Liet., Maskvoje 1917, Mar. a. lig. ved.
20. *Bliūdžiutė Emilija*, 1892, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1917.
21. *Bliumbergas Kalmanas*, 1858, Ylakiai (Maž.), žyd., Liet., Dorpate 1884.
22. *Bliumentalis Dimitrijus*, 1891, Karo žin., vok., Liet., Kazaniuje 1916, (vid. ir odos).
† 23. *Brazaitis Juozas*, —, Anykščiai (Ūten.), liet., Liet., Petrograde 1876.
† 24. *Brundza Jonas*, 1890, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1916.
25. *Brundza Juozas*, 1870, Prienai (Mar.), liet., Liet., Maskvoje 1900.
26. *Bubenaitė Juzė*, 1892, Kaunas, liet., Liet., Kaune 1921.
27. *Burbaitė-Eidukevičienė Barbora*, 1867, Šiauliai, liet., Liet., Kijeve 1900.
28. *Butautas Juozas*, 1880, Kimalinai (Ras.), liet., Liet., Maskvoje 1909.

29. *Chidekelis Morduchas*, 1890, Karo žin., žyd., Liet., Dorpate 1916.
30. *Ciplijauskas Juozas*, 1887, Šakiai, liet., Liet., Varšuvoje 1913, Šak. a. gyd.

† 31. *Čeponis Jonas*, 1895, Karo žin., liet., Liet., Kaune 1921.
Černiauskienė — žiūr. Navickaitė-Černiauskienė.

† 32. *Datnovskis Mauša*, 1860, Kaunas, žyd., Liet., Maskvoje 1885.
Daugirdienė — žiūr. Hulevičaitė-Daugirdienė.
33. *Dembovskis Mauša*, 1886, Karo žin., žyd., Liet., Kijeve 1914
34. *Domarkas Kazys*, 1887, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1918.
† 35. *Domaševičius Andrius*, 1865, Panevėžys, liet., Liet., Berne 1890.
36. *Draugelis Elizėjus*, 1888, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1916.
37. *Dzirne Jonas*, —, Kaunas, —, Lavt., Dorpate —, (chirurgija), L. Univ. Med. f. ord. prof. ir Karo Lig. chir. sk., kons.
38. *Džiugeraitė-Sleževičienė Elena*, 1884, Kaunas, rus., Liet., Kijeve 1914, Kauno m. raj. gyd.

Eidukevičienė—žiūr. Burbaitė-Eidukevičienė.
† 39. *Eineris Mikas*, 1858, Šilava (Ras.), lenk., Liet., Dorpate 1889.

40. *Epšteinas Leizeris*, 1886, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1917, (nervų ir vid.), Sveik. Dep. ypat. reik. gyd.

41. *Finkelis Leiba*, 1889, Seirijai (Alyt.), žyd., Liet., Dorpate 1915.
42. *Franckevičius Ipolitas*, 1885, Kupiškis (Panev.), liet., Liet., Maskvoje 1914.
43. *Francūzevičaitė Jadvyga*, 1885, Varniai (Telš.), liet., Liet., Maskvoje 1916.
44. *Freidas Izaokas*, 1887, Kaunas, žyd., Liet., Kijeve 1914.
45. *Frumkinas Isajus*, 1864, Kaunas, žyd., Liet., Maskvoje 1891.

46. *Gabševičius Viktoras*, 1860, Kimentmedis (Ras.), liet., Liet., Petrograde 1885.
47. *Gailiūnas Izidorius*, 1874, Joniškis (Šiaul.), liet., Liet., Maskvoje 1902, (vid. ir vaikų), Šiaul. a. 2 raj. gyd.
48. *Galkytė-Bylienė Bronė*, —, Kaunas, liet., Liet., Petrograde 1912, Gelžk. Kauno ruožo gyd.
49. *Ganusevičius Julius*, 1858, Jonava (Kauno), liet., Liet., Maskvoje 1887.
50. *Gasiūnas Vladas*, 1890, Kaunas, liet., Liet., Tomske 1918, Gelžk. dirbt. gyd.
51. *Garfunkelis Febus*, 1880, Karo žin., žyd., Liet., Dorpate 1904.
52. *Gefenas Giršas-Vulfas*, 1886, Kaunas, žyd., Liet., Saratove 1917, (veneros), Kauno lig. ord.
53. *Geršenavičius Chaimas*, 1889, Mariampolė, žyd., Liet., Saratove 1917.
54. *Giedraitis Jonas*, 1858, Aviliai (Ežer.), liet., Liet., Maskvoje 1883.
55. *Gintila Juozas*, —, Pašakarnis (Ras.), liet., Liet., Kijeve 1913.
56. *Girdvainis Jonas*, 1889, Gilvičiai (Šiaul.), liet., Liet., Dorpate 1908.
57. *Golachas Benjaminas*, 1887, Kaunas, žyd., Liet., Kijeve 1914.
58. *Golombekas Azrielis*, 1867, Panevėžys, žyd., Liet., Varšuvoje 1891.
59. *Goscickis Konstantinas*, 1864, Joniškis (Šiaul.), lenk., Liet., Dorpate 1893.
60. *Gotšalkas Robertas*, 1863, Kretinga, liet., Liet., Kijeve 1900. Kret. a. lig. ved.
61. *Grigaitis Albinas*, —, Karo žin., liet., Liet., Kaune 1921.
62. *Grinius Kazys*, 1867, Kaunas, liet., Liet., Maskva 1892, Kauno m. Sanit. sk. ved.
63. *Gruzdys Jonas*, 1866, Suvaitavas (Ras.), liet., Liet., Charkove 1891.
64. *Gudavičius Pranas*, 1876, Jučiai (Ked.), liet., Liet., Dorpate 1914.
65. *Gudelis Kazys*, —, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1919.

66. *Gurauskas Kazys*, 1887, Karo žin,, liet., Liet., Kijeve 1913.
67. *Gurčinas Aleksandras*, 1876, Kražių v. (Ras.), liet., Liet., Dorpate 1911.
68. *Gurvičas Jokūbas*, 1864, Panevėžys, žyd., Liet., Kazaniuje 1893, (odos ir veneros).
69. *Guščas Jonas*, 1858, Kaunas, liet., Liet., Varšuvoje 1888, Kauno m. raj. gyd.

70. *Hagentornas Aleksandras*, 1872, Kaunas, vok., Liet., Dorpate 1896, (chirurgija).
71. *Hulevičaitė - Daugirdienė Teklė*, 1891, Viekšniai (Maž.), lenk., Liet., Petrograde 1917.

72. *Ingelevičius Vladas*, 1889, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1914.
73. *Isersonas Samuelis*, 1865, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1889, (veneros).

74. *Išlondskis Abraomas-Jankelis*, —, Simnas (Alyt.), žyd., Liet., Charkove 1915.
75. *Jaloveckis Vladas*, 1889, Karo žin., liet., Liet, Dorpate 1918.
76. *Jankevičius Dominikas*, 1890, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1918.
77. *Janulionis Linas*, 1887, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1917, (vid.).
78. *Jarašius Juozas*, 1873, Kedainiai, liet., Liet., Maskvoje 1899, (vaikų).
Jaroškienė — žiūr. Tumaitė-Jaroškienė.
79. *Jasinskis Jokūbas*, 1854, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1886, (veneros).
80. *Jatautas Stasys*, 1889, Dotnava (Ked.), liet., Liet., Kijeve 1914.
81. *Jauniškis Albertas*, 1863, Malėtai (Ūten.), liet., Liet., Dorpate 1892.
82. *Jochelsonas Maksimas*, —, Šiauliai, žyd., Liet., Tomske 1918.
83. *Jokantas Kazys*, 1880, Kaunas, liet., Liet., Dorpate 1908.
84. *Jonavičius Simanas*, 1870, Alytus, liet., Liet., Varšuvoje 1916, Alyt. a. gyd.,
85. *Junovičius Ignas*, 1869, Virbalis (Vilk.), lenk., Liet., Maskvoje 1896.
86. *Jurgeliūnas Antanas*, 1872, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1900, L. Univ. Med. f. ord. prof. ir Hig. Inst. Dir.

87. *Kabakeris Ševelis*, 1869, Kaunas, žyd., Liet., Varšuvoje 1897.
88. *Kairiūkštis Vladas*, 1887, Karo žin., liet., Liet., Kazaniuje 1913, (vid.).

89. *Kairiūkštis Povilas*, 1868, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1893.
90. *Kalvaitytė Paulina*, 1886, Kaunas, liet., Liet., Berlyne 1921, Kauno lig. Rentg. sk. ved.
91. *Kamberis Abraomas*, 1897, Šelviai (Vilk.), žyd., Liet., Charkove 1921.
92. *Kanauka Vincas*, 1893, Kaunas, liet., Liet., Kijeve 1917, (chirurgija).
93. *Karlinskis Abraomas*, 1892, Ukmergė, žyd., Liet., Varšuvoje. 1918, Ukm. a. gyd.
94. *Kaunackis Ferdinandas*, 1861, Kiviliai (Kret.), liet., Liet., Dorpate 1887, (chirurgija).
95. *Kaunas - Kaunackis Boleslovas*, 1864, Bugėnai (Maž.), liet, Liet., Dorpate 1893.
96. *Karuža Jurgis*, —, Kaunas, liet., Liet., Petrograde 1898, (odos ir veneros), vyr. gelž. gyd.
97. *Kazlauskas Rudolfas*, 1866, Rokiškis, liet., Liet., Dorpate 1894.
98. *Kelzonas Abraomas*, 1884, Kaunas (Šančiai), žyd., Liet., Odesoje 1910.
99. *Kenstavičius Leonas*, 1895, Karo žin., liet., Liet., Kaune 1921.
100. *Kerpauskas Ignas*, 1875, Sėda (Maž.), liet., Liet., Charkove 1900.
101. *Kybartas Kazys*, 1857, Kuršėnai (Šiaul.), liet., Liet., Maskvoje 1885.
102. *Kociela Kazys*,—,Šilalė (Taur.), liet., Liet., Petrograde 1903.
103. *Kocinas Izidorius*, 1857, Kaunas, žyd., Liet., Petrograde 1883, (vid. ir vaikų).
104. *Kontrimas Eduardas*, 1880, Birbališkė (Maž.), liet., Liet., Kijeve 1904.
105. *Kovaliauskas Stasys*, 1852, Paraseiniai (Ras.), liet., Liet., Vienoje 1877.
106. *Kovaliauskas Stasys*, 1875, Paklaniai (Ras.), lenk., Liet., Maskvoje 1900, (chirurgija), Ras. a. lig. ved.
107. *Krasauskaitė - Steponaitienė Veronika*, 1891, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1914, Kauno m. raj. gyd.
108. *Krauzė Stasys*, 1849, Kalvarija (Mar.), lenk., Liet., Varšuvoje 1873.
109. *Kudirka Juozas*, 1871, Vilkaviškis, liet., Liet., Varšuvoje 1898, Vilk. a. gyd.
110. *Kuprevičius Mikalojus*, 1864, Žagarė (Šiaul.), liet., Liet., Kazaniuje 1891.
111. *Kvedaras Jonas*, 1874, Šiauliai, liet., Liet., Dorpate 1902, Šiaul. a. 1 raj. gyd.
112. *Labutis Raimundas*, 1878, Ukmergė, lenk., Liet., Varšuvoje 1904.
113. *Langė Jonas*, 1855, Kaunas, liet.. Liet., Petrograde 1882, (akių).

114. *Lapinas Abelis*, 1863, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1893 (veneros ir odos).
115. *Laskauskas Adomas*, 1887, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1918.
116. *Lašas Vladas*, 1892, Kaunas, liet., Liet., Dorpate 1918, L. Univ. Med. f. e. ord. prof.
117. *Laucevičius Henrikas*, 1855, Šiauliai, liet., Liet., Petrograde 1882.
118. *Laurinavičius Sergijus*, 1892, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1916.
119. *Lazersonas Vladas*, 1889, Kaunas, žyd., Liet., Kijeve 1917.
120. *Lechavičius Steponas*, 1863, Kaunas, lenk., Liet., Petrograde 1888, (akių).
121. *Lenkutis Antanas*, 1854, Naujamiestis (Pan.), liet., Liet., Varšuvoje 1887.
122. *Linskis Jankelis*, 1868, Mariampolė, žyd., Liet., Kazaniuje 1900.
123. *Lukoševičius Aleksandras*, 1893, —, liet., Liet., Maskvoje 1918.
124. *Mackevičius Petras*, 1867, Ukmergė, lenk., Liet., Maskvoje 1894.
125. *Mačiulis Stasys*, 1893, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1919.
126. *Mačiūnas Juozas*, 1874, Linkuva (Šiaul.), liet., Liet., Maskvoje 1902.
127. *Mankauskas Izaokas*, 1859, Raseiniai, žyd., Liet., Maskvoje 1885.
128. *Marcinkus Juozas*, —, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1916.
129. *Markevičius Vladas*, 1889, Pasvalys, liet., Liet., Odesoje 1916, Biržų - Pasv. a. gyd.
130. *Matulaitis Stasys*, 1866, Vilkaviškis, liet., Liet., Maskvoje 1891, Vilk. a. lig. ved.
131. *Matulevičius Andrius*, —, Karo, žin., liet, Liet., Kaune 1921.
132. *Matulionis Balys*, 1895, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1919.
133. *Matukas Antanas*, 1894, Karo žin., liet., Liet., Kijeve 1917.
134. *Mažylis Pranas*, 1885, Kaunas, liet., Liet., Krokuvoje 1914, (akušerija ir ginekologija), L. Univ. Med. f. doc. ir L. Raud. Kryž. kl. ved.
135. *Meras Šachnelis*, 1865, Panevėžys, žyd., Liet., Maskvoje 1890.
136. *Michalevskis Julius*, 1862, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1890.
137. *Mikelėnas Jokūbas*, 1885, Biržai, liet., Liet., Tomske 1913, Biržų - Pasv. a. lig. ved.
138. *Mikuckis Cezaris*, 1875, Sėda (Maž.),liet., Liet., Dorpate 1908, Maž. a. lig. ved.

139. *Mikulskis Jonas*, 1885, Telšiai, liet., Liet., Kazaniuje 1910, Telš. a. gyd.
140. *Milvidas Albertas*, 1889, Šeduva (Panev.), liet., Liet., Odesoje 1916.
141. *Mingailytė - Tumėnienė Vanda*, 1880, Kaunas, liet., Liet., Petrograde 1911, (moterų ir vaikų), Sveik. Dep. san. sk. ved.
142. *Miniataitė Michalina*, 1893, Kaunas, liet., Liet., Dorpate 1917.
143. *Minuchinas Noechas*, 1884, Luokė (Telš.), žyd., Liet., Kijeve 1914
144. *Misevičius Marijonas*, 1893, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1917.
145. *Mongirdas Vladas*, 1877, Aukštadvarys (Trakų), liet., Liet., Maskvoje 1906.
146. *Nagevičius Vladas*, 1881, Karo žin., liet., Liet., Petrograde, Kr. Aps. Sanit. Sk. Virš.
147. *Naglius Aleksandras*, 1891, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1918.
148. *Nainys Jonas*, 1891, Kretinga, liet., Liet., Maskvoje 1916, Kret. a. gyd.
149. *Nasvytis Motiejus*, 1890, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1916.
150. *Navickaitė - Černiauskienė Zuzana*, 1890, Palanga (Kret.), rus., Liet., Petrograde 1917.
151. *Nemeikša Juozas*, 1887, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1918.
152. *Olchovskaitė - Vienožinskienė* —, —, Kaunas (Aukšt. Freda), liet., Liet., Charkove 1914, Kauno m. raj. gyd.
153. *Oželis Kazys*, —, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1913, Karo Lig. Vyr. Gyd.
154. *Pagodinas Aleksandras*, 1862, Kaunas, rus., Liet., Petrograde 1888.
155. *Paliokas Vincas*, 1889, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1918, (nervų).
156. *Pautienis Kazys*, 1867, Mariampolė, liet., Liet., Maskvoje 1895.
157. *Petraitis Antanas*, —, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1917.
158. *Pikas Aronas*, 1873, Šiauliai, žyd., Liet., Paryžiuje 1918.
159. *Pralgauskas Jurgis*, —, Karo žin., liet., Liet., Kaune 1921.
160. *Proscevičius Feliksas*, 1884, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1912.
161. *Rabinovičius Efroimas*, 1869, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1895, (akušerija ir ginekologija).
162. *Radzvickas Petras*, 1864, Kaunas (Karo žin.), liet., Liet., Maskvoje 1888, (akių), Kauno m. Centr. amb. ved.
163. *Rajunčius Vaitiekus*, 1868, Kedainiai, liet., Liet., Kijeve 1896.
164. *Ratneris Benjaminas*, 1864, Vilkaviškis, žyd., Liet., Maskvoje 1895.
165. *Rėklaitis Petras*, 1885, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1912.

166. *Romas Jurgis*, 1855, Panevėžys, žyd., Liet., Dorpate 1884.
167. *Rozenbergas Samuelis*, 1889, Žeimelis (Biržų - Pasval.), žyd., Liet., Kazaniuje 1916.
168. *Rozovskis Uras.*, 1871, Šiauliai, žyd., Liet., Charkove 1899.
169. *Rudis Jonas*, 1884, Joniškėlis (Biržų - Pasv.), liet., Liet., Maskvoje 1911, (chirurgija), Joniškėlio (B. - P.) lig. ved.

170. *Sakelaitė - Vaitkevičienė Gabrielė*, 1884, Rietavas (Telš.), liet., Liet., Charkove 1918.
171. *Sakelis Antanas*, 1857, Paežeriai (Kret.), liet, Liet., Dorpate 1886.
172. *Sapočinskaitė — Lazersonienė Regina*, 1891, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1915.
173. *Sipavičius Bronius*, 1885, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1916.
174. *Sivickis Antanas*, 1890, Kedainiai, liet., Liet. Odesoje 1918, Ked. a. gyd.
175. *Sivickis Petras - Jonas*, 1866, Panevėžys, liet., Liet., Kijeve 1893.
176. *Slavenis Vincas*, 1874, Mariampolė, liet., Liet., Maskvoje 1899, (chirurgija), Mar. a. lig. chir. sk. ved.
Sleževičiene — žiūr. Džiugeraitė - Sleževičienė.
177. *Sliekas Kazys*, 1868, Panevėžys, liet., Liet., Kijeve 1893, Panev. a. gyd.
178. *Spudas Aleksandras*, 1889, Vaškai (Biržų.-Pasv.), liet., Liet., Odesoje 1918.
179. *Stasiūnas Juozas*, 1894, Karo žin., liet., Liet., Petrograde 1917.
180. *Staugaitis Jonas*, 1868, Kaunas, Varšuvoje 1893, (vid.), Kauno Lig. Dir.
181. *Stefanavičius Albertas*, 1848, Šaukėnai (Šiaul.), lenk., Liet., Petrograde 1883.
Steponaitienė — žiūr. Ambraziejūtė - Steponaitienė.
Steponaitienė — žiūr. Krasauskaitė - Steponaitienė.
182. *Stonkus Jonas*, 1870, Kaunas, liet., Liet., Varšuvoje 1875, (akušerija ir ginekologija).
183. *Suralskis Izraelis*, 1882, Veliona (Kauno), žyd., Liet., Odesoje 1907.
184. *Svilas Povilas*, —, Ūtena, liet., Liet., Maskvoje 1916, Ūten. a. gyd. ir Ūten. a. lig. ved.
185. *Svolkinas Boleslovas*, 1878, Ramygalos v. (Panev.), lenk., Liet., Kazaniuje 1908.

186. *Šalkauskaitė — Vitortienė Teodora*, 1885, Panevėžys, liet., Liet., Kijeve 1912.
187. *Šalkauskas Julius*, 1849, Šiauliai, liet., Liet., Petrograde 1879.
188. *Šapiro Beras*, 1891, Vilkaviškis, žyd., Liet., Dorpate 1916.
189. *Šapiro Joselis*, 1867, Tauragė, žyd., Liet., Maskvoje 1890.

190. *Šešmincovaitė Aleksandra*, —, Kaunas, rus., Liet., Petrograde 1918.
191. *Šiaučila Feliksas*, 1855, Šungailiai (Taur.), liet., Liet., Maskvoje 1878.
192. *Šileika Vytautas*, 1888, —, liet, Liet., Dorpate 1918, (chirurgija).
193. *Šimkevičius Pranas*, 1861, Telšiai, liet., Liet., Dorpate 1891, Telš. a. lig. ved.
194. *Šlapoberskis Jankelis*, —, Šiauliai, žyd., Liet., Dorpate 1895.
195. *Šliupaitė Aldona*, 1886, Kaunas, liet., Liet., Amerikoje 1916 (vaikų).
196. *Šliupas Rokas*, 1865, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1893, L. Raud. Kryž. Dr. pirm.
197. *Šneideris Tamošius*, 1860, Kybartai (Vilk.), vok., Liet., Dorpate 1890, (chirurgija).
198. *Šreiberis Markas*, 1893, Panevėžys, žyd., Liet., Dorpate 1916.
199. *Štrausas Arturas*, 1892, Karo žin., vok., Liet., Dorpate 1918.
200. *Švarcas Dovidas*, 1871, Kaunas, žyd., Liet., Varšuvoje 1897, (akušerija ir ginekologija).

201. *Tallat - Kelpša Bronius*, 1872, Laukuva (Taur.), liet., Liet., Kijeve 1899.
202. *Tallat - Kelpša Florijonas*, —, Karo žin.. liet., Liet., Kaune 1921.
203. *Talis Moricas*, 1865, Rokiškis, vok., Liet., Dorpate 1888, (chirurgija).
204. *Tautvaišas Povilas*, 1883, Mažeikiai, liet., Liet., Dorpate 1911, Maž. a. gyd.
205. *Tekorius Jonas*, 1886, Karo žin., liet., Liet., Varšuvoje 1914.
206. *Tekorius Vincas*, 1889, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1917, (vid.).
207. *Tercijonas Vincas*, 1890, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1916, (vid.).
208. *Tikuišis Petras*, 1867, Sesikai (Ukm.), liet., Liet., Kijeve 1894.
209. *Tomkevičius Rišardas*, 1888, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1918.
210. *Trečiokas Juozas*, 1893, Karo žin., liet., Liet., Kaune 1921.
211. *Trumpauskas Rišardas*, 1891, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1917, (vid.).
212. *Tumaitė - Jaroškienė Liūda*, —, Kaunas, liet., Liet., Kaune 1921.
Tumėnienė — žiūr. Mingailytė - Tumėnienė.
213. *Turskis Jonas*, 1865, Gaučiai (Taur.), liet., Liet., Maskvoje 1893.

214. *Ukrinas Jonas*, 1887, Vaitkaičiai (Taur.), liet., Liet., Varšuvoje 1914.
215. *Urbanavičius Henrikas*, 1893, Ukmergė, lenk., Liet., Petrograde 1918, Ukm. a.lig. ved.
216. *Ūsas Juozas*, 1890, Karo žin., liet, Liet., Kaune 1921.
217. *Vaičiuška Pranas*, 1876, Lazdijai (Seinų), liet., Liet., Maskvoje 1904, Seinų a. gyd. ir Seinų a. lig. ved.
218. *Vaineikis Liūdas*, 1869, Palanga (Kret.), liet., Liet., Kazaniuje 1896.
219. *Vaišvila Bronislovas*, 1869, Vaišviliškis (Ras.), liet., Liet., Dorpate 1897.
220. *Veitas Pranas*, 1874, Šiauliai, liet., Liet., Charkove 1900.
221. *Venckūnas Jurgis*, 1891, Birštonas (Alyt.), liet., Liet., Saratove 1916.
Vienožinskienė — žiūr. Olchovskaitė - Vienožinskienė.
222. *Viršila Vaclavas*, 1871, Kaunas, liet., Liet., Kijeve 1899, Kauno a. ir m. gyd. ir Kauno kalėjimo gyd.
Vaitkevičienė — žiūr. Sakelaitė - Vaitkevičienė.
223. *Volpe Izaokas*, 1884, Šiauliai, žyd., Liet., Dorpate 1907.
224. *Zaborskis Karolis*, 1868, Bagdonavas (Rok.), liet., Liet., Dorpate 1894.
225. *Zacharinas Benjaminas*, 1887, Tauragė, žyd., Liet., Maskvoje 1910, (chirurgija), Taur. a. gyd. ir Taur. a. lig. ved.
226. *Zienkovičius Bronius*, 1883, Telšiai, liet., Liet., Maskvoje 1908.
227. *Zivas Samuelis*, 1863, Plungė (Telš.), žyd., Liet., Dorpate 1891.
228. *Žemaitis Andrius*, 1887, Rokiškis, liet.. Liet., Dorpate 1917, (ginekologija), Rokiškio a. lig. ved.
229. *Žemgulys Juozas*, 1890, Karo žin., liet., Liet., Charkove 1918, (chirurgija).
230. *Žilinskis Ipolitas*, 1882, Šiauliai, liet., Liet., Maskvoje 1919.
231. *Žilinskis Jurgis*, 1886 Kaunas, liet., Liet., Dorpate 1912, L. Univ. Med. f. e. ord. prof.
232. *Žilinskis Petras*, 1878, Žiežmariai (Trakų), liet., Liet., Dorpate 1908, Trakų - Kaišs. a. gyd.
233. *Žilinskis Stasys*, —, Karo žin., liet., Liet., Maskvoje 1916.

B. Gydytojai, kurie esamomis Sveikatos Dep-te žiniomis neatatinka kai kuriems „Medicinos praktikos teisių Lietuvoje įstatymo“[1]) reikalavimams ir turi teisės laikinai verstis medicinos praktika Lietuvoje.

234. *Alpernas Abraomas*, 1895, Karo žin., žyd., Liet., Maskvoje 1921.
235. *Babianskis Aleksandras*, 1886, Panevėžys, lenk., Liet., Kazaniuje 1913, (veneros).

[1]) Žiūr. „Vyr. Žin.“ 1921 m. II. 4 d. Nr. 56, eil. 532.

236. *Basaitė-Jafienė Šeina*, 1894, Vilkaviškis, žyd., Liet., Nikolajeve 1915.
237. *Beinaševičaitė Feiga*, 1884, Kaunas, žyd., Liet., Petrograde 1912.
238. *Berenšteinas Ickus - Leiba*, 1890, Žasliai (Trakų), žyd., Liet., Kazaniuje 1916.
239. *Bergas Ivanas*, 1893, Šiauliai, vok., Liet., Vokietijoje 1919.
240. *Bergeris Benjaminas*, 1881, Kaunas, žyd., Liet., Kijeve 1912, Kauno žyd.-lig. ord.
241. *Bergeris Joselis*, 1884, Kaunas, žyd., Liet., Kijeve 1913.
242. *Bermanas Mozes*, 1884, Karo žin., žyd., Liet., Dorpate, 1915, (odos. ir veneros).

Bialoblockienė — žiūr. *Švarcaitė - Bialoblockienė*.

243. *Blecheris Kalmanas - Joselis*, 1887, Šiauliai, žyd., Liet., Dorpate 1915.
244. *Bliumentalis Karolis*, 1861, žyd., Liet., Dorpate 1888.
245. *Bliumenzonas Mendelis*, 1891, Kalvarija (Mar.), žyd., Liet., Maskvoje 1921.
246. *Boit'as Johanas*, 1876, Kaunas, vok., Vok., Berlyne 1902, (chirurgija) L. Univ. Med. f. ord. prof. ir Kauno lig. chir. sk. ved.
247. *Borokas Zundelis*, 1888, Panevėžys, žyd., Liet., Ciuriche 1916, Panev. žyd. lig. ved.
248. *Bregauskas Joselis*, 1881, Panevėžys, žyd., Liet., Charkove 1910.
249. *Brikaitė Mera*, 1885, Plungė (Telš.), žyd., Liet., Dorpate 1915.
250. *Buividaitė - Kutargienė Elena*, 1888, Kaunas, liet., Liet., Maskvoje 1913.
251. *Buzelis Juozas*, 1888, Ežerėnai, liet., Liet., Dorpate 1915, Ežer. a. gyd.

Cellerienė — žiūr. *Dilkevičaitė - Cellerienė*.

252. *Chmielevskis Mikas*, 1861, Kaunas, lenk., Liet., Varšuvoje 1888.
253. *Deičas Mendelis*, 1883, Vilkaviškis, žyd., Liet., Maskvoje 1914.
254. *Dembo Rubinas*, 1867, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1894.
255. *Didžiulis Antanas*, 1883, Panevėžys, liet., Liet., Krokuvoje 1918, Panev. a. lig. ved.
256. *Dilkevičaitė - Cellerienė* —, 1886, Šiauliai, liet., Vok., Lozannoje 1914.
257. *Direktoravičius Giršas*, 1889, Kuršėnai (Šiaul.), žyd., Liet., Rostove 1918.
258. *Dormanas Arvidas*, 1860, Sėda (Maž.), latv., Latv., Dorpate 1887
259. *Drujanas Dovidas*, 1893, Dusėtai (Ežer.), žyd., Rus., Ženevoje 1921.
260. *Eizenštadtas Aleksandras*, 1889, Palanga (Kret.), žyd., Liet., Kijeve 1914.

Eliaševičienė — žiūr. Gurvičaitė - Eliaševičienė.

261. *Elkes Chonelis*, 1873, Karo žin., žyd., Liet., Dorpate 1907.
262. *Elzbergaitė Bronė*, 1891, Raseiniai, liet. Liet., Petrograde 1921.
263. *Epšteinas Mauša*, 1891, Šeduva (Panev.), žyd., Liet., Charkove 1919.
264. *Erdmanas Hansas*, 1882, Žydikai (Maž.), latv., Latv., Kazaniuje 1910.
265. *Fainaitė Sorė*, 1889, Šiauliai, žyd., Liet., Petrograde 1915, (moterų).
266. *Feinbergas Aleksiejus*, 1873, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1898.
267. *Filipauskaitė Devora*, 1892, Pilviškiai (Vilk.), žyd., Liet., Petrograde 1921.
268. *Finkelšteinaitė - Švarcienė Estela*, 1891, Kaunas, žyd., Liet., Ciuriche 1917.
269. *Finkelšteinas Leizeris*, 1884, Karo žin., žyd., Liet., Charkove 1911, (vid.).
270. *Fleišmanas Boruchas*, 1877, Vilkija (Kauno), žyd., Liet., Kijeve 1913.
271. *Freidbergaitė - Gecienė Golda*, 1865, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1903.
272. *Fridbergas Chaimas*, —, Šiauliai, žyd., Liet., Charkove 1891.
273. *Fridbergas Vilhelmas*, 1894 Šiauliai, žyd., Liet., Kijeve 1917.
274. *Fridmanas Dovidas*, 1896, Kražiai (Ras.), žyd., Liet., Dorpate 1896.
275. *Fuksas Aleksandras*, 1890, Karo žin., žyd., Liet., Dorpate 1916, (veneros ir odos).
276. *Gecas Izaokas*, 1884, Šiauliai, žyd., Liet., Dorpate 1817.
Gecienė — žiūr. Freidbergaitė - Gecienė.
277. *Gernetas Rišardas*, 1867, Panevėžys, vok., Liet., Dorpate 1893, (akių).
278. *Geršteinas Leiba*, 1891, Jurbarkas (Ras.), žyd., Liet., Hale 1919.
Gildienė — žiūr. Liubarskaitė - Gildienė.
279. *Gincbergas Chaimas - Jankelis*, 1880, —, žyd., Liet., Charkove 1909.
Gineikienė — žiūr. Tamariniūtė - Gineikiene.
280. *Giršovičius Srulis - Mauša*, 1888, Kretinga, žyd., Liet., —
281. *Glikmanas Elijas*, —, —, žyd., Liet., Charkove 1914.
282. *Goldbergas Tuvie*, 1887, Jurbarkas, žyd., Liet., Petrograde 1914.
283. *Golombekas Efroimas*, —, Karo žin., žyd., Liet., Hale 1919.

284. *Gorečovaitė - Horodeckienė Sofija*, 1880, Palukniai (Ras.), rus., Liet., Petrograde 1914.
285. *Grosmanas Ickus*, 1867, Naumiestis (Šak.), žyd., Liet., Dorpate 1896.
286. *Gurvičaitė - Eliaševičiene Reizė*, 1884, Kaunas, žyd., Liet., Maskvoje 1917, (chirurgija).
287. *Gurvičaitė Reveka*, 1897, Kaunas, žyd., Liet., Kijeve 1919.
288. *Gutmanas Todrezas*, 1880, Palanga (Krei.), žyd., Liet., Dorpate 1906.
289. *Hofmanas Eugenijus*, 1867, —, vok., Liet., Varšuvoje 1893.
Horodeckienė — žiūr. Gorečovaitė - Horodeckienė.
290. *Ipas Izaokas*, 1885, Eržvilkas (Taur.), žyd., Liet., Bazelyje 1918.
291. *Ivianskis Vladas*, 1892, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1918, (vid.).
292. *Ivickaitė Adelė*, 1896, Kaišedoris (Trakų), liet., Liet., Rostove 1920, Trakų-Kaiš. a. lig. ved.
293. *Jablonskaitė - Liansbergienė Ona*, —, Kaunas, liet., Liet., Kaune.
294. *Jafaitė Chaja*, 1889, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1916.
295. *Jafaitė - Smirnovienė Baša - Nesa*, 1889, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1916.
296. *Jafe Borisas*, 1883, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1915, (chirurgija).
Jafienė — žiūr. Basaite-Jafienė.
297. *Janulis Petras*, 1888, Karo žin., liet., Liet., Odesoje 1919.
298. *Januševičius Ignas*, 1874, Šiauliai, liet., Liet., Petrogade 1902.
299. *Januševičius Vladas*, 1885, Šiauliai, liet., Liet., Dorpate 1913.
300. *Japaitė Chana*, 1889, Vilkaviškis, žyd., Liet., Dorpate 1917.
301. *Jasvonskis Leiba*, 1883, Raseiniai, žyd., Liet., Charkove 1918, Ras. žyd. lig. ved.
302. *Jofe Gdalis*, 1892, Naumiestis (Taur.), žyd., Liet., Ženevoje 1917.
303. *Jofetas Jonas*, 1888, Vabalninkai (Biržų - Pasv.), žyd., Liet., Kazaniuje 1918, (vid.).
304. *Juškys Vytautas*, —, Kaunas, liet., Liet., Kaune 1921.
305. *Kaganas Leonas*, 1894, Kaunas (Šančiai), žyd., Liet., Maskvoje 1920, Kauno m. raj. gyd.
306. *Kamberaitė Sofija*, 1883, Kaunas, žyd., Liet., Petrograde 1914.
307. *Kapelmanas Abraomas*, 1891, Gelvoniai (Ukm.), žyd., Liet., Petrograde 1912.
308. *Kaporas Beras*, 1893, Kovarskas (Ukm.), žyd., Liet., Liežė 1912.

309. *Karlinskis Dovidas*, 1887, Karo žin., žyd., Liet., Varšuvoje 1913.
310. *Karštedtas Leonas*, 1885, Skuodas (Kret.), žyd., Liet., Charkove 1917.
311. *Kizlauskas Dominikas*, 1894, Karo žin., liet., Liet., Kijeve 1919.
312. *Klingas Leizeris*, 1888, Ukmergė, žyd., Liet., Ciuriche 1916, (nervų ir odos), Ukm. žyd. lig. ved.).
313. *Kondruškaitė - Urbanavičienė Paulina*, 1879, Šiauliai, liet., Liet., Dorpate 1916, Šiaul. gelž. ruožo gyd.
314. *Korulskaitė - Jančiauskienė Liudmila*, 1881, Ežerėnų a., liet., Liet., Petrogade 1915.
315. *Kovarskis Juozas*, 1890, Merkinė (Alyt.), žyd., Liet., Varšuvoje 1917.
316. *Krestinas Juda - Leiba*, 1892, Vilkija (Kauno), žyd., Liet. Saratove 1918.
317. *Kriščiūnas Vladas*, 1891, Karo žin., liet., Liet., Dorpate 1917.
318. *Krongoldas Ošeris*, 1886, Mažeikiai, žyd., Liet., Kijeve 1914.
319. *Kronzonas Leiba*, 1894, Kalvarija (Mar.), žyd., Liet., Rostove 1920.
320. *Kutarga Vladimiras*, 1888, Kaunas, baltgud., Liet., Petrograde 1913.

Kutargienė — žiūr. Buividaitė - Kutargienė.

942.VI-1 321. *Kuzma Vladas*, 1892, Kaunas, liet., Liet., (chirurgija), Kauno lig. ord.

Liandsbergienė—žiūr. Jablonskaitė - Liandsbergienė.

322. *Levi Borisas*, 1894, Kaunas, žyd., Rus., Rostove 1921.
323. *Levinas Abraomas*, 1889, Biržai, žyd., Liet., Dorpate 1916.
324. *Levinas Elijas*, 1890, Jurbarkas (Ras.), žyd., Liet., Kazaniuje 1916.
325. *Levitanaitė Godė*, 1885, Kaunas (Slabada), žyd., Liet., Dorpate 1916.
326. *Levitanas Ickus*, 1881, Kaunas, žyd., Liet., Tomske 1909, Kaune žyd. lig. ord.
327. *Liubarskaitė - Gildienė Nadiežda*, 1991, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1914, Kauno m. pulk. Ryan'o vardu lig. ved.
328. *Lučno Jokūbas*, 1891, Varėna, žyd., Liet., Bratislave 1920, (akių).
329. *Luncas Joselis*, 1896, Vainutas (Taur.), žyd., Liet., Vienoje 1921.
36-I- 330. *Lurije Aleksanaras - Zelmanas*, 1880, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1907, (chirurgija), Kauno žyd. lig. ved.

331. *Madeikis Jonas*, 1889, Kaunas, liet., Liet., Odesoje 1919.
332. *Mecaitė Pesa*, —, Mažeikiai, žyd., Liet., Dorpate 1915.

333. *Medalije Chaimas*, 1890, Darbėnai (Kret.), žyd., Liet., Leipcige 1920.
334. *Melcas Peisachas*, 1891, Kedainiai, žyd., Liet., Rostove 1921. *Melerienė — žiūr. Meraitė - Melerienė.*
335. *Meraitė - Melerienė Sorė*, 1882, Rokiškis, žyd., Liet., Petrograde 1911.
336. *Mickus Matas*, —, Šiauliai., liet., Liet., Maskvoje —, (chirurgija), Šiaul. m. lig. ved.
337. *Milvickaitė Gita*, 1889, Joniškėlis (Biržų - Pasv.), žyd., Liet., Charkove 1915.
338. *Minecas Mikalojus*, 1888, Kaunas, rus., Liet., Novorosijske 1914.
339. *Muleris Izraelis*, 1820, Biržai, žyd., Liet., Berne 1917.
340. *Nehrebreckis Jeronimas*, 1870, Kaunas, lenk., Liet., Kijeve 1896, (Vid. ir vaikų).
341. *Neuronis Ignas*, —, Karo žin., liet., Liet., —
342. *Norvila Česlovas*, 1863, Ūtėna, liet., Liet., Maskvoje 1893, (chirurgija), Ūten. a. lig. chir. sk. ved.
343. *Okmianskis Ciprijonas*, 1866, Mariampolė, liet., Liet., Petrograde 1892.
344. *Ožinskaitė Paulina*, 1891, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1916,
345. *Pancežinskis Eduardas*, 1887, Paežeriai (Maž.), liet., Liet., Kijeve 1921.
346. *Pattas Otto - Adolfas*, 1893, Vilkaviškis, vok., Liet., Petrograde 1919.
347. *Pavlovskis Efroimas*, 1888, Karo žin., žyd., Liet., Kijeve 1913, (odos ir veneros).
348. *Perlis Izaokas*, 1887, Salantai (Kret.), žyd., Liet., Dorpate 1895.
359. *Petrikas Aloizas*, 1891, Kaune, liet., Liet., Dorpate 1917.
350. *Petrovas Benjaminas*, 1884, Alytus, rus., Rus., Maskvoje 1912, (chirurgija), Alyt. a. lig. chir. sk. ved.
Preisienė — žiūr. Volpaitė - Preisienė.
351. *Rabinovičius Salemonas*, 1861, Alytus, žyd., Liet., Maskvoje 1895.
352. *Rachmielevičius Leizeris*, 1893, Lazdijai (Seinų), žyd., Liet., Berne 1919.
353. *Račkovskis Enochas*, 1892, Karo žin., žyd., Liet., Vircburge 1918.
354. *Ranas Grigorijus*, —, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1919.
355. *Rapackas Vladas*, 1877, Salai (Rok.), liet., Liet., Maskvoje 1903
356. *Ratomskis Feliksas*, 1864, Kelmė (Ras.), liet., Liet., Maskvoje 1890.
357. *Rittenbergaitė Beilė*, 1881, Kaunas, žyd., Liet., Maskvoje 1814.

358. *Rozalevaitė - Šalkauskienė Zinaida*, 1887, Radviliškyje (Pan.), rus., Liet., Charkove 1913, Radvil. gelžk. ruožo gyd.
359. *Rozenbaumas Chaimas*, 1892, Karo žin., žyd., Liet., Dorpate 1917.
360. *Rozenfeldas Dovidas*, 1889, Mariampolė, žyd., Liet., Kijeve 1914.
361. *Rudmanas Povilas*, 1892, Ūtena, žyd., Liet., Maskvoje 1920.
362. *Sauchatas Samuilas*, 1893, A. Pamunė (Kaun.), žyd., Liet., Kazaniuje 1919.
363. *Skirgailienė Marija*, 1887, Naumiestis (Šak.), lenk., Liet., Charkove 1917.
364. *Skliutauskas Giršas*, 1896, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1920.
365. *Slonimskis Salemonas*, 1891, Skapiškis (Rok.), žyd., Liet., Tomske 1915.
366. *Smalstys Antanas*, 1889, Ežerėnai, liet., Liet., Odesoje 1920, Ežer. a. lig. ved.
Smirnovienė — žiūr. Jafaitė - Smirnovienė.
367. *Sobolis Mejeris*, 1893, Panevėžys, žyd., Liet., Maskvoje 1917.
368. *Soloveičikas Leizeris*, 1864, Panevėžys, žyd., Liet., Maskvoje 1892.
369. *Stepanovas Vasilius*, 1886, Alytus, rus., Rus., Maskvoje 1910.
370. *Strasburgas Borisas*, 1887, Karo žin., žyd., Liet., Charkove 1915, (vid.).
371. *Subockis Elijas*, 1885, Kaunas, žyd., Liet., Maskvoje 1913.
Šalkauskienė — žiūr. Rozalevaitė - Šalkauskienė.
372. *Šapiro Klara - Chaja*, 1889, Šiauliai, žyd., Liet., Dorpate 1912.
373. *Šereševskaitė Olga*, 1862, Kaunas, žyd., Liet., Charkove 1907, Kauno žyd. lig. ord.
374. *Šimkevičius Mečislovas*, 1893, Karo žin., liet., Liet., Kaune 1921.
375. *Šmukleris Aronas*, 1894, Kaunas, žyd., Liet., Berne 1918, Kauno m. raj. gyd.,
376. *Šicaitė Ševa - Ginda*, —, Šiauliai, žyd., Liet., Charkove 1919.
377. *Šulmanas Tuvie*, 1865, Kaunas, žyd., Liet., Dorpate 1892.
378. *Šumacheris Germanas*, —, Anykščiai (Ūten.), žyd., Latv., Dorpate 1886.
379. *Švarcaite - Bialoblockienė Sofija*, 1885, Mariampolė, žyd., Liet., Petrograde 1912.
Švarcienė — žiūr. Finkelšteinaitė - Švarcienė.
380. *Tamariniūtė - Gineikienė*—, —, Kedainiai, —, Liet., Ženevoje 1911.

381. *Urbachas Varuchas - Mejeris*, 1868, Kaunas, žyd., Liet., Kazaniuje, 1895.
Urbanavičienė — žiūr. Kondruškaitė - Urbanavičienė.

382. *Vaksovaitė Golombekienė Sosė*, 1893, Panevėžys, žyd., Liet., Charkove 1917.
383. *Vestermanas Vilhelmas*, 1889, Kaunas (Šančiai), vok., Vok., Dorpate 1918.
384. *Vilertas Karolius*, 1870, Skuodas (Kret.), vok., Latv., Dorpate 1907.
385. *Vladimirovas Jokūbas*, 1861, Telšiai, rus., Liet., Maskvoje 1899.
386. *Volbergas Izaokas*, 1898, Karo žin., žyd., Liet., Rostove 1921.
387. *Volpaitė - Preisienė Rozalija*, 1885, Šiauliai, žyd., Liet., Dorpate 1913.
388. *Volpertas Simonas*, 1890, Šiauliai, žyd., Liet., Berlyne 1920.

389. *Zajončkovskis Vaclovas*, 1881, Vilniškiai (Alyt.), lenk., Liet., Petrograde 1905.
390. *Zaksas Aizikas*, 1870, Skaudvilė (Taur.), žyd., Liet., Dorpate 1895.
391. *Zarcinas Natanas*, 1890, Butrimonys (Alyt.), žyd., Liet., Dorpate 1916.

(pasirašė) *Dr. Bagdonas*
Sveikatos Departamento Direktorius.

(pasirašė) *Dr. Mackevičaitė*
Medicinos Skyriaus Viršininkas.

Kaunas,
1922 m. lapkričio mėn.

Lietuvos Gydytojų žiniai!

Šiuo pranešama visų Lietuvos gydytojų žiniai, kad

2-asis Liet. Gydytojų Suvažiavimas,

daugeliui gydytojų reikalaujant, o taipgi del kai kurių kitų svarbių priežasčių nutarta atidėti dviem mėnesiams ir

sušaukti 1923 m. vasario 22—24 d.

Yra tai galutinas terminas; naujo atidėliojimo nebus.
Suvažiavimo programa pasilieka ta pati.
Suvažiavimo atidarymas įvyks 1923 m. vasario 22 d. lygiai 12 val.
Apie posėdžių vietą bus vėliau paskelbta.

Vykdomasai Komitetas.

Nuo „Medicinos“ Administracijos.

Visų „**Medicinos**“ skaitytojų, taip Lietuvoje, taip Amerikoje gyvenančiųjų, kurie lig šiol dar nėra pilnai atsilyginę už „**Mediciną**“ šiems metams, prašoma kuogreičiausiai atsilyginti.

Kad palengvinus atsiskaitymą, „**Medicinos**“ Administracija kartu su šiuo numeriu siunčia visiems „**Medicinos**“ skolininkams atskirus vardinius paraginimus atsilyginti už „**Mediciną**“ šiems metams, tiksliai nurodydama, kas ir kiek yra skolingas už „**Mediciną**“.

Visų neužsimokėjusių iki Naujų 1923 Metų skolininkų pravardės manoma paskelbti „**Medicinos**“ 1923 m. 1-ame numeryje.

„MEDICINOS“ prenumeratos kaina:

Metams	15	Litų	— c.
2-am pusmečiui	8	„	— „
Prisiuntusieji už „Med.“ 240, 300 ar 450 auks. primoka po	5	„	— „
Atskiro numerio kaina	1	„	50 „
„**Medicinos**“ 1921 m. kompleto	10	„	— „
„ 1920 m. „	6	„	— „
Atskiro „Med.“ 1920 m. 1921 m. num.	1	„	— „
skelbimai: už petito eilutę arba jos vietą	—	„	20 „

„Medicinos“ Redakcija ir Administracija:
Kauno Ligoninė, Gardino g-vė 67 Nr.

Med. D-ro Al. Hagentorn'o
Chirurginė-Ortopedinė Ligoninė
Kaunas, Miškų gatvė 17 Nr.

Ambulatorinių ligonių priėmimas kasdien išskyrus sekmadienius. Stacionarių ligonių priėmimas kiekvienu laiku.

„VARPO“ B-vės spaustuvė. Kaunas, Laisvės Aleja 60.

Del gydymosi Rentgen'o spinduliais.

Šiuo pranešama gerbiamųjų gydytojų ir visuomenės žiniai, kad reikalingieji gydytis Rentgen'o spinduliais, turi užsirašyti į gydomųjų pacijentų eilę. Kitaip dažnai gali tekti be reikalo sugaišinti daug laiko ir pinigų kelionei, nes, esant užimtam aparatui, gydyti Rentgeno spinduliais tą pačią dieną, kada atvažiuoja, neužsirašęs į eilę ligonis, negalima.

Kauno ligoninėje

Gardino g-vė 67. Tel. 100.

RENTGENO SPINDULIAIS

daromi

PERŠVIETIMAI

plaučių, širdies, pilvo ir kitų organų ligoms pažinti;

Rentgenofotografijos

galvos, stuburkaulio, galūnių kaulų, o taip pat inkstų ir kitų šlapumo kelių ligoms patikrinti; plaučių džiovai rasti, ar jos nebuvimą patikrinti; stemplės, skrandžio, plaučių, širdies ir t.t.

Gydymas

Vėžio, chirurginio tuberkuliozo ir įvairių odos ligų (dedervinių, piktšašių—galvos parkų ir kitų).

Gydymas aukštumų saule

Džiovos, rachito ir kitų ligų.

H.WINDLER
AKTIEN-GESELLSCHAFT
BERLIN
FRIEDRICHSTR. 133a

Chirurginiai instrumentai, operaciniai baldai, bandažai, ortopediniai aparatai, protezai (padirbtos galūnės). Sterilizacijos aparatai. Klausomieji vamzdeliai. Instrumentai ausų, nosies, ryklės ir gerklės operacijoms. Instrumentarijus alveolarinei piorėjai gydyti.

Reikalaukite specialinių katalogų.

Generalinis atstovas Lietuvai:

E. P. Schneebachas, Kaunas, Mickevičiaus g-vė 3

Kauno Medicinos Draug. Fondas medicinos raštams leisti.

Fondo tikslas: leisti medicinos knygos, laikraščiai, brošiūros paveikslai ir p. raštai, kurie tarnautų mokslo tyrinėjimų, mokyklų, visuomenės medicinos, populiarizacijos ir p. reikalams.

Fondo lėšos susidaro:

a) iš aukų metinių, vieno karto, iš užrašų ir palikimų, iš paaukotų knygų ir kitokių daiktų, tinkamų, pav., loterijai ir t. t.
b) iš pardavimo Fondo išleistųjų raštų;
c) iš daromų Fondo naudai paskaitų, kursų vaidinimų, loterijų ir t. t.

Šiuo tarpu Fondas šelpia „Medicinos" laikraštį ir rengia spaudon S. Abramovo higienos vadovėlį vidurinėms mokykloms.

Fondo Pirmininkas: *Dr. K. Grinius.*
Sekretorius: *Dr. J. Žemgulys.*
Iždininkas: *Prof. P. Avižonis.*

„Varpo" b-vės spaustuvė. Kaunas, Laisvės Aleja Nr. 60.